கல்வியேணி.

மூலநயங்களோடே

ஒரு - இரண்டு - மூன்று அசைச்சொல்லுகளுள்ள ·

தேர்ந்த

கதைகளின்

ஒருதொகுதி-

இறிமர் - என்கிற துரைசாணியினாலே பரிசோதித்துத்

திருத்தப்பட்டது:

மேலும் இது - சென்னை - கல்விச்சாலைப்புத்தக

சபையாருக்காக -

காமியப்பமுதலியாலும்-

கந்தசாமிமுதலியாலும்-

செய்ததமிழ்மொழிபெயர்ப்போடு-

கிறீஸ்துபிறந்த ௲௮௱௫௰௨ - க்குச்செல்லாநின்ற

சாலிவாகனசகாத்தம் ௲௭௱௭௰௪ இல் - மறுபடியும்

கல்விச்சங்கத்து அச்சிலே

பதிக்கப்பட்டது.

THE LADDER TO LEARNING

A SELECT COLLECTION OF FABLES CONSISTING OF WORDS OF ONE, TWO AND THREE SYLLABLES; WITH ORIGINAL MORALS.

REVISED AND CORRECTED
BY MRS. TRIMMER;
AND RE-PRINTED TOGETHER WITH A
TAMIL VERSION
BY
CAMIYAPPA MUDELI
AND
CANDASAMI MUDELI,
FOR THE USE OF THE
MADRAS SCHOOL-BOOK SOCIETY.

Madras:
PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.
A. D. 1827, OR IN THE YEAR OF THE ERA SALIVAHANA 1749.

கோநாய்க்கதை.

முதலாவதுகதை.

கோநாயும - ஆட்டுக்குட்டியும.

உஷ்ணமாயிருந்தவொருநாளொருகோநாயுமோராட்
டுக்குட்டியும - ஓரோடையிலோடினதெளிந்தசலத்தி
லேதங்களுடையதாகத்தைத்தணித்துககொள்ளவொரே
காலத்தில்வந்து - கோநாய்மேட்டிலும் - ஆட்டுக்குட்
டிகோநாயக்குச் சமீபித்தகீழோட்டத்தின்சரிவிலுநின்
றுசலபானம்பண்ணுகையில் - கோநாயாட்டுக்குட்டியி
றைச்சியின்சுவையறியமிகவுமிச்சித்ததனால் - அந்தஆட்
டுக்குட்டியோடுமாறுபடநினைந்து - அடாமூடா நான்
குடிக்கிறசலத்தை நீயிப்படி சேறுகக்கலக்கிக் கெடுக்
கிறதென்னென்றுகேட்க - அதற்கவ்வெளிய ஆட்டுக்
குட்டி - ஐயாவிந்தச்சலமும்மிடத்திலிருந்தென்னிடத்து
க்கோடிவருகிறதேயல்லாமல் - என்னிடத்திலின்றும்மி
டத்துக்கோடிவராமையால் - நீர்சொல்லுகிறதுள்ளபடி
முழுதுந்தப்பென்றுசொல்ல - கோநாய் - அதெப்படி
யாவுமிருக்கட்டும்நீயாங்காரமுடையதிருட்டுப்பையல் -
ஆறுமாதத்துக்குமுன்னேயென்னைக்குறித்துமிகவும்
பொல்லாங்காய்ப்பேசியிருக்கிறாயென் - அதற்கவ்வா
ட்டுக்குட்டி - ஐயாநீர்சொன்னகாலத்தில் நான்பிறந்தி
ல்லையேயென்றது - கோநாய்நீயல்லாவிட்டாற்பொ
ல்லாங்குசொன்னவன் உன்பிதாவாகிய வீனகிழத்திரு
டனென்றுநிச்சயிக்கிறேன் - அதற்காகவவனபிள்ளையா
த்தரிக்கவேண்டுவது நியாயமேயென்று சொல்லிக்கொ
ண்டே அந்த வெளிய ஆட்டுக்குட்டியின்மேற்பாயந்

HISTORY OF THE WOLF.

FABLE I.

The Wolf and the Lamb.

ONE hot day, a Wolf and a Lamb came just at the same time to quench their thirst in the stream of a clear brook; the Wolf stood where the ground was high, and the Lamb stood down the stream not far from him. But as the Wolf had a great mind to taste his flesh, he would fain fall out with the Lamb, "Fool," says he, "what is it you mean, that you "stir up the mud so, and spoil the stream where I "drink?" "you must be quite wrong, to be sure, "Sir," said the poor Lamb; "for the stream runs "down from you to me and not up from me to "you." "Be that as it will," said the Wolf, "you "are a pert young rogue, and spoke a great deal "of ill of me, more than half a year since." "Sir," says the Lamb, "that could not be; for I was "not born at the time you speak of." "No," said the Wolf; "then I am sure it was that vile old

"knave your dad; and it is no more than just "that his son should pay for it." With that he flew on the poor Lamb, and tore him limb from limb in a trice.

MORAL.

The worst of men know so well that they ought to be good, that when they do wrong, they try, by some art, to make it seem right.

FABLE II.

The Wolf and the Crane.

THIS vile rogue of a Wolf was in such haste to eat up the poor Lamb, that one of the small bones stuck fast in his throat. Oh how this made him roar and howl! He said that he would not kill a Lamb once more for the whole world. He ran first to this beast, and then to that beast; but, not one of them had the least love for him, they would not give him the least help. So at last he went to the Crane, and told her he would give I know not what, if she would but take the bone from his throat. On this, the Crane put her long neck down his throat, and drew out the bone at once. But when she told him of the pay which he said he would give her for the cure, "Fool," said he, "you

தொருகொடியில்லைச்சின்னபின்னமாகக்கண்டித்துப் போட்டது.

புத்தி.

பொல்லாதவர்களும்-தாங்கள்நல்லவர்களாயிருக்கவேண்டுமென்பதை - நன்றாயறிந்திருக்கிறபடியால்தாங்கள் குற்றஞ் செய்யும்பொழுது அந்தக்குற்றத்தைச்சிலவுபாயத்தினால்நியாயமானதாகக்காணும்படிசெய்யமுயற்சிபண்ணுகிறார்கள்.

இரண்டாவதுகதை.

கோநாயும்-நாரையும்.

இந்தக்கெட்டத் திருட்டுக்கோநாயானது அந்தஎளிய ஆட்டுக்குட்டியைத் தின்றஅவசரத்திலே - அதனுடைய சிறியவெலும்புகளிலொன்று அதன்குரல்வளைக்குள்ளே கெட்டியாக மாட்டிக்கொண்டது - அது அந்தக்கோநாயைக்கூவென்றுகதறியலறயிடப்பண்ணவே அந்தக்கோநாயானது உலகமுழுதையுங் கொடுத்தாலுமினியெக்காலத்திலும் - ஆட்டுக்குட்டியைக்கொல்லமாட்டேனென்று மிருகங்களிடத்திலிங்குமங்குமோடிற்று-அந்த மிருகங்களிலொன்றுக்குமதன்மேலெவ்வளவும்அன்பில்லாமையாலொருமிருகமாகிலுமதற்கற்பவுதவியுஞ்செய்ததில்லை - அதுகடைசியிலேயொருநாரையினிடத்திற்போய் - நீயிந்தவெலும்பைமாத்திரமெனகுரல்வளையினின்றெடுத்துப்போட்டால்-என்னகொடுப்பேனோ எனக்குத்தெரியாதென்று சொன்னதின்மேல் - நாரையானது தன்னுடைய நீண்டகழுத்தைக் கோநாயினுடையகுரல்வளைக்குள்ளேவிட்டுமோதாததிலேயவ்வெலும்பை வெளியேயிழுத்துப் போட்டது - நானதான செய்த செளகரியத்துக்காக கோநாய கொடுக்கிறேனென்றதைக்குறித்துத்தவணைக்கேட்டது அதுக்கு-மூடனேநானுன்னுடையதலையைக்கடித்துக்

கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டதே நன்மையென்று நீ நினை
த்துக்கொள்ளலாம் - அப்படியிருக்க உனைக் கேட்க நீ
யெப்படி நினைத்தாயென்று கோநாய் சொல்லிற்று.

புத்தி.

நாம் பொல்லாதவர்களுக்கு - நன்மைசெய்யும்பொழு
தவர்களிடத்திற் பிரதிநன்மைப்பெறவெதிர்பார்க்கவே
ண்டுவதில்லை.

மூன்றாவது கதை.

கோநாயும - ஆட்டுக்குட்டியும.

ஒருநாளொருதாய்வெள்ளாடு - இரைதேடவெளியே
போம்பொழுது - தன்னுடைய குட்டியை வீட்டில்
வைத்து - குழந்தாய்கதவைக்கெட்டியாகச்சாத்திக்கொ
ண்டிரு - நான் இரும்பிவருமளவு மெவனையு முள்ளே
நுழையவிடாதே - இதல்லாமலும் வெளியேபார்த்துங்
கேயிருக்கிறவராரென்றறிந்துகொள் - நான் சொல்லுகிற
தைநீ ஞாபகம்வைக்காவிட்டாலிந்தப்புலங்களிலெல்லாகொ
டியகள்ளர்களிருக்கிறார்கள் - அவர்கள் வீட்டுக்குள்ளே
பாய்ந்து வெரோதரத்திலேயுன்னைத்தின்றுபோடுவார்
களென்று சொல்லிற்று - அந்த - ஆட்டுக்குட்டி நல்லது
நல்லது நீயெனக்குச்சொல்லாவிட்டாலும் நான் செய்கி
றதைப்பத்திரமாகச்செய்யவெனக்கறிவுண்டென்று நா
னெண்ணுகிறேனென்றது அந்த நல்லதாய் வெள்ளாடா
னது வெளியேபோய்விட்டது - ஆனால் துபோனவுட
னே முன் சொன்ன எளிய ஆட்டுக்குட்டியைத்தின்ற
அந்தத்திருட்டுக்கோநாய் இந்தப்பெரியவெள்ளாடுசொ
ன்னதையெல்லாங்கேட்டுக்கொண்டிருந்து அங்கேவந்
துகதவைத்தட்டிற்று - அந்த ஆட்டுக்குட்டியானது -
ஆரங்கேயென்றுகேட்க - அந்தத்தாயவெள்ளாட்டைப்
போலப்பேசவுபாயஞ்செய்ததக்கோநாயானது எனது
பிரியமேயுனதாய்தானென்றுசொல்லிற்று - இப்படி

" may think it well that I did not bite off your " head; how then came you to think of pay?"

MORAL.

When we do good to bad men, we must not expect good from them.

FABLE III.

The Wolf and the Kid.

ONCE on a time when an old Goat went out to seek for some food, she shut up her young Kid at home, bade him be sure to keep the door fast, and not let any one in till she came back, and then to look out and see who was there; "for, Bill," said she, "if you do not mind what I say, there are " some fierce rogues in the fields, who will rush in " and eat you up at once."—"Well, well," said Bill; "and if you had not told me, I think I should " have had the sense to take care what I did." The good old Goat set out; but she had not been gone a great while, when the same rogue of a Wolf who eat up the poor Lamb, and had heard all that had been said, came and knockt at the door. "Who is there?" cries Bill. "My dear," (says the Wolf, who strove to talk like the old Goat,) "it is I, " your poor old dam."—On this the fool of a Kid did

not look out, as he had been bidden to do: but drew up the latch, and so in flew the Wolf, and made an end of him in a short time.

MORAL.

We should not fail to pay as much heed as we can to what is said to us by those who gave us birth, and know more than we do what is for our good; for if we do not mind them, but make light of what they say, we shall be sure to smart for it.

FABLE IV.

The Wolf, the Fox, and the Ape.

THE Wolf we speak of once took up the Fox for a theft, and sent him to gaol. A wise Ape was to be the judge. The Fox being a rogue, stood up with a bold face, and said he had done no such thing as the Wolf was so base as to charge him with; "no, not he; he had been bred up too well for "that!" When the Ape had heard both sides, he thus put an end to their cause. "Friend Wolf," said he, "I do not think in my heart that you have "lost what you say you have: and as to you, good "Sir Fox, I must be so free as to tell you, that I "make no doubt but you stole the goods which are

சொன்னதின்மேல்ந்தவறிவில்லாத- ஆட்டுக்குட்டி தான்பெற்ற கட்டளைப்படியே வெளியேபோகாமல்கதவின்தாவணியிழுத்துவிட்டபடியினாலேகோனாயுள்ளேபாய்ந்துகொஞ்சநேரத்திலேயதைத்தின்றுபோட்டது.

புத்தி.

நம்மைப்பெற்றவர்களும் - நாமடையத்தக்கநலத்தை நம்மைப்பார்க்கிலும்திகமாயறிந்தவர்களும் - நமக்குச் சொல்லுகிறதைநம்மாற்கூடியமட்டுந்தப்பாமற்கேட்கவேண்டும் - என்னென்றால் - நாம்வர்களையும்வர்கள்சொல்லுகிறதையும - அலக்ஷ்யமாயெண்ணினால் அதனாலே நாம் - நிச்சயமாயுபத்திரவப்படுவோம்.

நானகாவதுகதை.

கோனாயும - குளளநரியும - பெருஙகுரஙகும.

நாமசொலலிய கோனாயதானேயொருநாள குளளநரியைததிருடனாககிசசிறைச்சாலைக்கனுபபுவிததது- அறிவுளள ஒருபெருஙகுரஙகானது நியாயாதிபதியாயிருநதது- குளளநரியானது திருடனாகையால்- தைரியமுகமாகநினறு. கோனாய வெடகமிலலாமல-எனமேற்சாட்டினகுறறததைநானசெயததிலலை- நானதைசசெயயாமலிருககிறதற்கு மிகவுநனருயககறபிககபபட்டிருககிறேனகையால அதைசசெயதவனலலவெனறு சொலலகிறது அநதபபெருஙகுரஙகான இருதிறவருஞ சொனனதைககேடட பொழுது சிநேகிதனாகிய கோனாயே நீபோககடிததெனனறதை நீபோககடிததாயெனறுநானெனனமனத்துளளெணணவிலலை- நலலயோககியனாகிய குளளநரியேஉனவசததிலே யொபபுவிததசாககுகளை நீயே திருடினாயெனபதறகுநானசநதேகபபடடவிலலையெனறு தடையிலலாமற்சொலலமாட்டுவேன- ஆகையினால- நீஙகளிருவருமபோயவாருஙகளுஙகளுககுவநதனமெனறுசொலலி அதுகளினவியாசசியததைததீரததுவிடடது.

புத்தி.

விவேகமுடையவன் ஒருதிருடனாலாவது பொய்சொல்லப்பட்டவனென்ன அபிசித்தப்பட்டவனாலாவது சொல்லப்பட்டதையெவ்வளவும் விசாரியான.

ஐந்தாவது கதை.

கோநாயும் - நோயுள்ள கழுதையும்.

முன்னொருகாலத்திலே யொருகிழக்கழுதையானது நோயாயிருந்த செய்தியெங்கும் பரவ - சில மிருகங்கள் - அது நாவிளாயிராது இரிக்குச் சாகுமென்றஞ்சாமற் சொல்லினதுகள் - நாம் பேசிய வுபாயத்திருட்டுக் கோநாயந்தச் செய்தியை அதிசீக்கிரத்திற் கேள்விப்பட்டபின்பு அந்தக் கழுதையினுடைய குட்டியைக் கண்டு - என் பிறியமே - நீ சுகமோவென்று கேட்டுக்கொண்டே அதினிடத்திற் போய - ஐயோ இக்கற்ற பிளவினாயே - நானுனக்காகக் கூடியமட்டுந் துக்கிக்கிறேன் - உன்னுடைய நல்லகிழத்தாய்க்குச் சாவுசமீபித்ததென்று சொல்லுகிறார்கள் - அது உண்மையோ அந்தவெளியபிராணியானது இப்பொழுதெப்படியிருக்கின்றது நீ தயைசெய்து சொல்லென்ன அந்தக்கழுதைக்குட்டி சொன்னதென்னவென்றால் - அதெப்படியிருக்கின்றதோ - நீயென்னைக் கேட்கிறாய் - அது மிகவு நோயாயிருக்கவேண்டுமென்று நீ யிச்சிக்கிறபடியே - அது விதுவரைக்குமிருந்ததில்லை - நீயதினிறந்தவுடனே அதினிறைச்சிக்காகக் காத்திருக்கிறதானால் - நீ நெடுநாள் காத்திருக்கவேண்டுமென்றெண்ணுகிறேனென்று சொல்லிற்று.

புத்தி.

பொல்லாதவர்கள் - தங்களுடைய துஷ்டகாரியங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வினியசொற்களைச் சொல்லுகிறார்கள் அவற்றை நாம் - நம்பாமற் சாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

" laid to your charge, and so good bye to you
" both."

MORAL.

No wise man will pay any heed to what is said by a rogue, or by one who is known to tell lies.

FABLE V.

The Wolf and the sick Ass.

ONCE on a time, when an old Ass was sick, the fame of it spread far and near; and some did not fear to say that she would die the next night. Our sly rogue of a Wolf had the luck to hear of it; on which he went to the young Ass (the son of the old one) with a "how do you do, my dear?—Ah, poor
" child!" adds he, "I grieve for you as much as I
" can. They tell me your good old Dam is at the
" point of death. Is it true? pray how does she
" do now, poor soul?" "Do!" said the young Ass; "why she is not so bad yet by a great deal
" as you would have her be; and if you wait for
" her death corpse to make a meal of, you will wait
" a long while, I hope."

MORAL.

Bad men speak kind words to gain their own bad ends; we should take care how we trust to them.

Fable VI.

The Wolves and the Sheep.

Once in old times, the wolves and the sheep had been in a state of war, as to be sure they are to this day. But at last the Wolves (and our rogue of a Wolf, who was the chief to speak for it) said they would be glad to make peace, if some pledge was given on each side to bind it fast. So the Sheep were to give up their Dogs, and the Wolves were to give up their young ones; but in a short time the young Wolves made a strange noise, as well they might, for want of their Dams. On this the old ones, in great haste, cried out, that the Sheep had broke the peace. "Poor sweet babes," said they, "how those brutes scratch them and plague them!" and with that they fell on the Sheep (as they had now lost their Dogs), and soon suckt the blood of most of them. The vile rogues thought this was a fine trick, and were so fond of our sly Wolf for it, that they put him at the head of their troop.

Moral.

We should not, in any case, trust men who are known to be thieves or cheats.

ஆறுவதுகதை.

கோநாயகளும - ஆடுகளும.

முற்காலத்திலொருநாள - கோநாயகளும - ஆடுகளுமிகநாலத்திற் சணடைசெயது கொணடிருககிற விதமாகவே சணடைசெயததுகள - ஆனாலமுடிவிலே கோநாயகளும் அநதச்சணடையினபொருடடுப்பேசத தலைவனாயிருநதமுனசொலலிய திருடடுககோநாயும - ஆடுகளைப்பார்த்து - உஙகளுககும்நமககுஞசமாதானம் நிலைததிருககசசெயய - இருபககத்தாருஞசில - ஈடு கொடுததாற்சமாதானமாயபபோகச சநதோஷமாயிருககிறோமெனறுசொலல - அபபடியே - ஆடுகள - தஙகளநாயகளையும் - கோநாயகளதஙகளகுடடிகளையுமீடாககொடுததுவிடடதுகள - ஆனாற்கொஞசநோததிற் கோநாயகுடடிகள - தஙகளதாயகளிலலாதபொழுது வேறறுகளாலாகககூபபிடுகிறுபபோலககூபபிட - கோநாயகளாடுகள சமாதானததை யழிததுபபோடடதாகவெனறு - அதிதுரிதமாககூககுரலிடடுககொணடும - ஐயோ அனபான குழநதைகளே யுஙகளை யநதப்பிருகஙகளெபபடியிழுதது அலககழிததுதுகளோவெனறுஞசொலலிககொணடு - அபபொழுதுதஙகள - நாயகளைபபோககடிததுககொணடிருநத - ஆடுகளினமேலவிழுநதுடனே அதுகளில அநேகம - ஆடுகளினுயிரதனையுறிநதுபோடடதுகள - இவவிநதத்திருடடுககோநாயகளினைநலவுபாயமெனறெணணிக கொணடு மேறபடிவருசககககோநாயினிடததில மிகவிருபபமாய - அதினுபாயததினபொருடடதை ததஙகளுடையகூடடததுகளுததலைமையாகவைததுககொணடதுகள.

புததி.

திருடர்களெனறுவது மோசககாறர்களெனறுவது தறியபபடடிருககிறவர்களை நாமெவவிததத்திலேயும் நமபவொணணாது.

ஏழாவதுகதை.

ஆடடுவேஷமபோடடுககொணடகோநாய.

காடசியிலொருதீஙகையடையாத் திருடர்களிலலை. இபபடியேநாமபேசியகோநாயுந தீஙகையனுபநதது - நாலுனககுசசொனனதநதிரஙகளைபபார்ககிலும - அந ததநதிரஙகளை யிது வுளளே வைததுககொணடிருநதும - முடிவிலே தனனுபாயததினால - தானே யகபபட டுககொணடது - அதேதெனனறால - தானுடுதததோ லைபபோர்ததுககொணடால - ஆடடின மநதையோ டுகூடிககொணடு ஆடுகளினுடையமதாமானவுதிரததை ததானபூர்ததியாககுடிககலாமெனறும - மேலுநதான கபபடாமலிருககலாமெனறும்நினைதது - ஒருநாளாடடு வேஷமபோடடுககொணடது - ஆனலாடுகளைககாப பாறறுகிறவன - அநதமோசததையதிஷடததினறகணடு பிடிததபடியினால - அநதககோநாயினிடததுககுவநது ஒருபலததகயிறறையதினகழுததிறகடட - அநததி ருடடுககோநாயிதெனனவாசசரியம - உனனைபபோஷிக ககுடடிகளையும - உனககுவெபபமாயிருககினறவஸ் திரஙகளை நெயயமிறுதுவானமயிர்களையுஙகொடுககின ற - ஆடுகளிலொனறாகிய வெனனைத தாககபபோகிறு யோவெனறுகேட்க - அநதமனிதன சொனனதாவது - இலலை - நீதிருடன - கோநாயாகிய வுனனைநானபிடிதத போது - நீயோராடடைபபோலவேஷமபோடடுககொ ணடிருநதபோதைககும - உனனைநானவிடடெனனறு சொலலிககொணடு - கிடட விருநத வொருமரததில - அதையொருநொடியிறறூககி யூசலாட விடடுவிட டான.

புததி.

திருடர்களையும அககினியையும - மறைக்கக்கூடுமா னவுபாயமிலலை - நாஙகுறறஞசெயயாமலிருநதால - மா னததாழ்ச்சிககுடபடோம.

Fable VII.

The Wolf in Sheep's clothes.

There are few rogues who do not come to a bad end at last. This was the case with our wolf; for though he had put off more sly tricks by far than I have told you, yet at last he was caught in the snare. For one day, thought he, if I put on the skin of a sheep, I may then mix with the flock, and suck my fill of their sweet blood, and yet not be found out. But as the man who took care of the Sheep had the luck to find out the trick, he came up to the wolf, and put a strong cord round his neck. "What!" said the thief, "will you hang one of your poor "Sheep who bring forth Lambs to feed you, and "soft wool to make warm clothes for you?" "No, "you rogue," said the man; "but when I catch a "wolf, I spare him not, though, like you, he may "wear the garb of a sheep;" and with that he hung him up in a trice, and left him to swing on the next tree.

Moral.

There is no art that can hide rogues and fire; if we do no wrong, we shall be put to no shame.

THE LIFE OF A FOX.

Fable VIII.

The Fox and the Crow.

A Crow, who had made free with a piece of cheese, which was none of her own, flew with it to a high tree. A young Fox who saw this, and had a mind to cheat the thief, went this way to work with her: for though he was but young, he was a sly rogue, and knew more bad tricks than he ought to have done. "My dear sweet miss," said he, "what a shame it is that folks should tell such lies "of you: they say that you are as black as a coal; "but now I see with my own eyes, that your soft "plumes are as white as snow. One would think "they were all born blind; and, dear me, what a "fine shape you have! I think in my heart, that no "one can see you but he must fall in love with you. "If you had but a clear voice, and could sing a good "song, as I make no doubt but you can, there is "not a bird which flies in the air, that would dare "to vie with you." The Crow, like a fool, thought that all which the Fox had said was true, and had a

எடடாவ துககதை.

குள்ளநரியும-காக்கையும.

ஒருகாக்கை தனனுடைய தல்லாதவொருபால்கட்டி த தணிககையை யெடுததுக கொணடு உயர்நத வொரு மாததினமேலேறினது - அதைபபார்தது - இநததி ருடடுககாக்கையைமோசஞசெயய இசசிதத-வொருகுள ளநரிககுட்டியானது இளமையாயிருநதுங்கெடடதி ருடடுயததான செயயுருககததககதநதிரஙகளைபபார்கக இம அதிக பொலலாத தநதிரஙகளை யறிநது கொண டிருநதது - ஆனதால்- அநதககாககையொடுபேசினதா வது எனககுமிகவும அனபான பெண்ணே-நீகரியைபபோ லககறுததிருககிறுயெனறு-மனிதருனனைககுறிததிப படிபொயசொலலுகிறது-எனனவெட்கமாயிருககின றது - ஆனாலுனனுடைய மிருதுவான- இறகுகளபனி சகட்டியைபபோலிருககிறதை யிபபொழுதெனகணக ளிறபார்ககினறேன - நீகரியைபபோறகறுததிருகக றுயெனறு சொலலுகினறமனிதர்களெலலாம - பிற விககுருடர்களெனறு எவனுமநிசசயிககவேணடும- அம்ம ம்மாநீயெனனரூபததையுடை ததாயிருககிறுய - எவனும உனனைககணட மாததிரததிலே யுனனிடததில மோகங கொளளாமலிருககவேமாட்டானெனறு எனனிருதயத துளளேயெணணுகினறேன- உனககொருதெளிவானதொனியி ருநதால - நீயொருநலலபாடடுபபாடுவாயெனறுநானி சசயிததுககொணடிருககினறேன- அபபடியேபாடமா டடுவாயாகிலுனககுநிகரெனறு சொலலததுணிதறகு - ஆகாசபபறவைகளிலொனறுமிராதெனறு சொலலின து - காககையானதொருபைததியம பிடிததது போலக குளளநரிசொனனதையெலலாம நிசமெனறெணணிககொ ணடுதனகுரலைககாட்ட விருமபினது - ஆனாலதபபடி க்கூபபிட்ட மாததிரததிலே யநதபபாலகட்டி கீழேவி ழ- அதைககுளளநரிதனனுலானவிரைவிலேகவ்வியெடுத துககொணடு வேகமாயோடிபபோய - காககையினுடை ய அறிவினமையைககுறிததுபபரியாசமபணணினது.

புத்தி.

வெகுதிருடர்கள் அறிவில்லாதவர்களை மோசம்பண்ணுதற்காக - அவர்களைத் தங்களாலானமட்டும் புகழ்ந்து - அதனாலவர்களுக்கு நல்ல சிநேகிதராகக் காணப்படுகிற விதத்தைத் தேடுகிறார்கள்.

ஒன்பதாவது கதை.

குள்ளநரியும் - கொக்கும்.

ஞானநாமதெபசியதுள்ளநரிக்குட்டியானது ஒரெளிய கொக்கை மோசம்பண்ண வொருகாலத்தில் நினைத்தது - ஆதலாலந்தக் குள்ளநரி - கொக்கைக் கண்டு முதல் தினத்தில் - என் அன்பே சுகமோ - உலகத்திலெனக்கிருக்கிற எல்லா சிநேகிதரிலும் - நல்ல சிநேகிதனைப் பார்க்க வெனக்கெவ்வளவு சந்தோஷமிருக்கிறதோ - உன்னைப் பார்க்க வெனக்கவ்வளவு சந்தோஷமிருக்கிறது - உனக்குச் சாவகாசமானபோது வந்து - என்னோடு பகல்போசனம்பண்ணும்படி யுன்னை நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேனென்று - கொக்கானது நான் வருகிறேனென்று சொல்லித் தன் சொல்தப்பாமல் வந்தது - ஆனால் அது வந்தபொழுது குள்ளநரியானது - நீர்த்த குழம்பு நிறைந்த வொரு பெரிய - அகல்பாத்திரத்தைக் கொண்டுவந்தது - இந்தக் குழம்பைக் குள்ளநரியானது வெகுசுளுவாக நக்கிப்போடுமென்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை - கொக்கோவென்றால் - தன் மூக்கு முனையை அந்தக் குழம்பில் தொய்க்கமாத்திரம் வல்லதாயினது - ஆகையால் - அதிலொரு துளியாவது குடிக்கமாட்டாமல் - அதின் வஞ்சனையையெல்லாம் ஒரேதரத்திற் கண்டுகொண்டது அது விவேகத்தையுடைத்தாயிருந்தபடியினாலே மேலுங் குறைபாராட்டாமல் - பின்னையும் அந்த நரியினுடைய நல்விருந்துக்காக - அதற்கு வந்தனஞ்செய்து - எதிர்விருந்து செய்கிறது தன்னுடைய முறையென்று சொல்லினது - ஆனால் குள்ளநரியானது கொக்கைப் பார்க்கவந்தபொழுது - கொக்குத்தான் கழுப்பட்டுக் கொந்தின இறைச்சியால் - நிரப்பப்பட்டிருந்தவொரு நீண்டுசிறு

mind to try her voice; but as soon as she did so, down dropt the cheese, which the Fox took up in his mouth as fast as he could, and ran off with it in haste and laught at the Crow for want of sense.

MORAL.

The way which most rogues take to cheat fools or vain folks, is to praise them as much as they can, and so seem to be their best friends.

FABLE IX.

The Fox and the Stork.

OUR young Fox had once a mind to play a trick with a poor Stork. So he said to her, the first time he met her, "How do you do, my dear? I am as "glad to see you as if you were the best friend I "have in the world. Let me beg of you, as soon "as you have time to spare, to come and dine with "me" The Stork said she would; and she was as good as her word; but when she came, the Fox brought forth a large broad dish, which was full of thin soup. This, you may be sure, he could lap up with a great deal of ease; but as for the Stork, as she could but just dip in the point of her bill, she could scarce taste a drop of it. She saw through the trick at once; and yet she was so wise as not to find fault: nay, she gave him great thanks for his good cheer, and said it was her turn to treat next. But when the Fox came to see her, she

brought out a large jug with a long small neck. The jug was full of meat, which she had been at the pains to mince. "Come, eat your fill," said she, "for this is all your fare, and the best I could get "for you;" and with that she put her long bill down the neck of the jug, and while she eat, "Oh!" said she "how nice it tastes; it is a feast for a King." But as for the Fox, all he could do was to lick the side of the jug, and now and then put his nose to the neck of it, and snuff up the stam. When the Stork saw this, "Tell me now, my dear friend," said she, "if this mince is not full as good as your "fine soup:"—The Fox could not say a word, but hung down his tail; and went off like a fool as he was.

MORAL.

Those who love to give a joke, must not think it hard if it should come to their turn to take a joke.

FABLE X.

The Fox and the Ape.

ONCE on a time, the beasts were so void of sense as to make choice of an Ape for their King. But our young Fox, who though he was a rogue at heart, did not want for wit, was so hurt to see the rest of the brutes act so much like fools, that he had

ததகுழநதையுடைய - ஒருபெருமபாததிரததையுளளேயி
ருநதெடுததுவநது - வாருமபூர்ததியாகததினனும - நா
னுமகருச சமபாதிக்ககூடுமான வெலலாபபோசனமு
ம - மிகவு நலலபதார்ததமுமிதுவெயெனறு சொலலிக
கொணடு தனனுடைய மூககையநதப்பாததிரததினகழு
ததுககுளளேவிடடு - தானதினனுமபொழுது - ஆ - ஆ -
இதென்ன இனிமையான ருசியாயிருககினறதெனறும -
இதுவே யொருராசபோசன மெனறுஞ சொலலினது
குளளநரியோவெனறால அநதப பாததிரததின பககஙக
ளைநககிககொணடும - அடிககடி தன மூககை யநதசசா
டியின கழுததினமேலவைததுவாசனையை மோநதுபா
ர்ததுககொணடுமிருநததேயலலாமல - அதனாறசெயய
ககூடினதொனறுமிலலை - இதைககொக்கான துகணட
பொழுது - என் அன்பானசிநேகிதனே - இநதககொநதி
றைசசி - உனனுடைய வினிதான குழமபுநனறாய நிறைநதி
ருநதது போல - நிறைநதிருககவிலலையோ - இபபொ
ழுது - எனககுசசொலலெனறுகேடக - குளளநரியான
துபுததியினறியிருநதபடியால ஒனறும பேசமாடடா
மல - தனவாலைசசோரவிடடுககொணடு தானொருபைத
தியககாரனைபபோலபபோயவிடடது.

புததி.

பரியாசமபணணை விசசிககிறவர்கள பதிலுககுபபரியா
சமபணணபபடடால அநதபபரியாசததையேறறுககொ
ளளுகிறது அநியாயமெனறு நினைககவேணடுவதிலலை.

பததாவதுகதை.

குள்ளநரியும - குரங்கும.

முனனொருகாலததில மிருகஙகள - அறிவிலலாதது
களாயிருநதபடியினாலே - ஒருகுரங்கைத தஙகளுககிராச
னாகநியமிததுககொணடதுகள - ஆனால - நாமபேசியகு
ளளநரிககுடடியானது - வஞசகததிருடனாயிருநதாலு
ம - விவேகககுறைவிலலாததாயிருநதது - அறிவிலலா
தவர்களைபபோலமறறமிருகஙகள நடககிற நடததை

ளையப்பார்பபதற்கு-அருவருபபடைநது-அதுகளை னன அயோககியமானநியமம்பணணிககொணட்துகளெ னறு-அதுகளுககுககாணபிககவும்-அபபொழுதேயநதக குரஙகினிறுமாபபுககாக-அதைவிசனபபடுததவும-அத ற்கெவவித்ததிலுநதகாதபடடத இனிமிததம்,அதைவ ருததமடையபபணணவும-இசசிதது அதைமோசமபண ணினதுளபபடியெனறால்-சிலநாளைககுபபினபு-ஓர் கழியில-இரையாகவொருதுணடு மாமிசததையுடைய வொருகணணியையககணடு-அநதககுரஙகினிடததுககுப போய்அநதமாமிசததையதிகவுவிலெபறறவொருபொ ருளெனறும-ஒருவனும பயிரிடாதபாழ்நிலததிலே யதைககணடபடியினாலே-அது நிசசயமாக புதிய ராசாவுககுசசுதநதரமாயிருககவேணடுமெனறுசொல ல-கணவிழுமெவவளவுநீஙகையறியாதகுரஙகானது-அநத இரையைததனனுடைய தெனறெடுககப போசசு து-ஆனால் அது தனனடியையநத இரையினமேலவைத தமாததிரததிலே-அநதககணணியிலகபபடடுககொணட து-இபபடியகபபடடுககொணடஅநதககுரஙகை-ஒரு பயிததியககாரனைபபோலவிழிககபபணணினபடியா ல-இநதமோசததுககாக-அநதககுளளநரியை அதிகதண டனையடையபபணணுகிறேனெனறு-அநதககுரஙகுசொ லலினது-அதறகநதககுளளநரியானது அதினமிரடடலு ககுப்பயபபடததககநிமிததமிலலையென்று அறிநது கொணடபடியினாலே-சறறுபபொழுது அதைசசுற றிசசுறறியோடிவநதுபோமபொழுது-ஆ-ஆ-உஙக ளுடைய நலலாசனிஙகேயிருககிறான் அவனுககுததகா விககாபபாததிரைவததுககொளள அறிவிலலை-பார்தது ககொளளுஙகொள் எனறும்மிருகஙகளோடேசொலலின து.

புததி.

தமககெநதககாரியஙகளைசசெயதுமுடிககவலலமையு முபாயமுமிலலையோ அநதககாரியஙகளை மேற்கொள வோரெலலாருநதாஙகளடுமபிராயாசைககாகபபழிபப டவார்கள.

a mind to shew them what a bad choice they had made, and at the same time make the Ape smart for his pride, and tire him of a post for which he was no way fit. The trick he put on him was this. In a few days he found a trap in a ditch, which had a piece of flesh for a bait; and so he went and told the Ape of it, as a thing of great worth, and which, as he had found it in the waste, must of course, he said, be the new King's right. The Ape, who did not dream of the least harm, went to seize it as his own; but as soon as he had laid his paws on the bait, he was caught in the trap. This made him look so much like a fool, that he said he would make the Fox pay dear for it. But as the Fox knew he had no cause to fear his threats, he ran round and round him for a time, and as he went off, "Ah ah!" said he, "there's a fine King for you! "he hath not the wit, you see, to take care of his "own leg."

MORAL.

All those who take in hand things which they have not strength and skill to go through with, will get a laugh for their pains.

Fable XI.

The Fox and the Grapes.

In days of yore, when a Fox would take as much or more pains to get a bunch of grapes, than a plump fat Goose; our arch young thief cast his eyes on a fine bunch which hung on the top of a poor man's vine, and made him lick his lips like a hound at the sight of a joint of meat. "Oh," said he, "how nice "they look! I must have a taste of them, if I die "for it;" and with that up he jumpt with all his might, but had the ill luck not to reach the grapes; yet, as he could not find in his heart to leave them, he would try for them as long as he could: so he leapt and jumpt, and jumpt and leapt, till at last he was glad to rest. But when he found all his pains were in vain, "Hang them!" said he, "I am sure "they are not fit to eat; for they are as sour as "crabs, and would set my teeth on edge for a whole "week; and so I shall leave them for the next fool "who may chance to come this way."

Moral.

Some men make light of that which is out of their reach; though at the same time, in their hearts, they know not what to do for want of it.

பதினோராவதுகதை.

குள்ளநரியும - கொடிமுந்திரிககனியும.

பூர்வீகத்திலேயொரு உபாயத்திருட்டுக்குள்ளநரிக்கூட்டடியானது ஒருமிக்கக்கொழுத்தவொருவாத்துக்காகளவ வளவுகஷ்டபபடுமோ அவவளவுகஷ்டத்தையாவது - அல்லது - அதிக்கஷ்டத்தையாவதுபட்டு - ஒருகொடிமுந்திரிககுலை யைத்திருடுதற்காகவிருமபினபொழுது - ஒளியவனுடையமுந்திரிககொடியில் தொஙகுகினறதும - ஒருகணு வெளுபபிறைசசியைககணட வேட்டைநாயைபபோல்தனனுதட்டைசசப்பப்பண்ணினதும - ஆகியவொருநல்லகுலையைபபார்தது - ஆஹாவிதுகளெனனவிசேஷமாயிருககிறதுகளெனறும - நானிதனபொருட்டிறபபதாயிருநதாலும - ஒருதரமதைததினறுபார்ககவேணடுமெனறுஞ்சொல்லிககொணடு - தனனுடையசததியுளளமட்டுமெழுமபிககுதிததது - ஆனாலநதககொடிமுநதிரிககனிகளையெட்டுதறகு - அது அததனையுடைததாயிருநததிலலை - அபபடியிருநதாலும் அதுகளைவிட்டுவிடமனதிலலாதபடியினாலே - தனனாறகூடியமட்டும் அதுகளினபொருட்டு முயறசிபணண விருமபினது - ஆனதால் துகடைசியிலேயிளைபபாறவிசசிககிறவனாகும் - எழுமபியெழுமபிககுதிததுககுதிததுககொணடிருநதது - ஆனால் தனவருததமெலலாம வீணாயினதென்றறிநதபொழுது - இதுகளகெட்டதுகள - இதுகளினனததககதுகளலலவெனறுநிசசயிககிறேன - எனனனறுவிதுகள் நணடுகளைபபோலபபுளிபபாயிருககிறதுகள - இதுகளென பலலுகளையொருவாரமெலலாஙகூசபபணணும் ஆகையாலிநதவழியிலேதற்செயலாயவருமறறொருபயித்தியககாறனுககாக - இதுகளைவிட்டுவைககிறேனெனறுசொலலினது.

புத்தி.

சிலர் தஙகளுககுககிட்டாத ஒருபொருளைககுறிதது எததனை ஆசையாயிருநதாலும - அதுஎளிதாயிருககிறுபபோலேகாட்டஎததனிககிறார்கள.

பனனிரணடாவதுகதை.

குள்ளநரியும-வெள்ளாடும.

ஒருநாள்மேறசொலலிய குளளநரியானது-ஒருகோழி ககிடஙகைததிருடடுததனமாகப பார்ககபபோனபொழுது-அதிலீனததினறொருகிணறறிலவிழுநது-அதிலிஙகுமஙகும்நீநதினது-ஆனாலதனனவருததபபடடும வெளியிலவரமாடடாமலிருநதது-கடைசியில் ஒருஎளிய வெளளாடுதணணீர்குடிககததற்செயலாயவவிடததுககு வநது-அபபடியா-சிநேகிதா-குள்ளநரியே-நீசலததைமிகவுஙகுடிததுபபோடடாயே-இபபொழுது நனறுகததாகததைத தணிததுககொணடாயெனறெணணுகிறேனெனறுசொனனது-அநதவுபாயததிருடடுககுள்ளநரியானது தாகததையோ தணிததுககொணடேன-இதோ எனககுததாகததுககுககிடைததசலந தெளிவும-மதுரமுமாயிருககிறபடியினாலே-குடிக்கக்குடிக்கவெனக்காசையைததருகிறது-என் அன்பனே-தயவுசெயது-இறஙகிவநதிதைககுடிததறியெனறுசொலலினது-அதனமேலவெளளாடுதனககதுசொனனபடியேயுளளேகுதிததது-ஆனால துருத்தமாததிாததிலேகுள்ளநரியானது-அதனகொமபுகளின்மேறபாயநது-ஒருநொடியிலேயநதககிணறறைவிடடுவெளியேவநது-போமபொழுது-விவேகமுளளஎனசிநேகிதா-உனககுவநதனம-உனககுததாடியிருககிறபடியேவிவேகமுமிருநதால-இனனமுநானகிணறறிலேயிருககவேணடுமெனறும-நானிபபொழுது உனனைப பழிககிறபடியே நீயெனனைப பழிக்கக்கூாமேலிருபபாயெனறுஞசொலலினது.

புததி.

ஒருதிருடனானவன-ஆபததினினறும்நீஙகுதறகாகத தனனுடையநலலசிநேகிதனைததீயருககுககொபபுவிததுவிடுவான-ஆகையினாலேயொருவன சொலலுகிறசொல்-இவவளவுநமபிககையுடையதெனறு-நாம்தெளிதற்கு அவனெபபடிபபடடவனெனறுமுநதியாராய்நதுகொளளவேணடும.

Fable XII.

The Fox and the Goat.

One day, as our Fox went to have a peep at a hen-roost, he had the bad luck to fall into a well, where he swam first to this side and then to that side, but could not get out with all his pains. At last, as chance would have it, a poor Goat came to the same place to seek for some drink. "So ho! "friend Fox," said he, "you quaff it off there at a "great rate: I hope by this time you have quench'd "your thirst." "Thirst!" said the sly rogue; "What I have found here to drink is so clear, and "so sweet, that I cannot take my fill of it: do, pray "come down, my dear, and have a taste of it." With that, in plumpt the Goat, as he bade him: but as soon as he was down, the Fox jumpt on his horns, and leapt out of the well in a trice; and as he went off, "Good-bye to you, my wise friend," said he, "if you had as much brains as you have beard, I "should have been in the well still, and you might "have stood on the brink of it to laugh at me, as "I now do at you."

Moral.

A rogue will give up the best friend he has, to get out of a scrape: so that we ought to know what a man is, that we may judge how far we may trust to what he says.

Fable XIII.

The Fox who had lost his Tail.

Our Fox, when he had got out of the well, was such a great thief that no hen-roost could be at peace for him—But once on a time, he had the ill-luck to be caught in a steel-trap, and was glad to get out of it with the loss of his tail; and yet in a short time, the shame which this loss brought on him was so great, that he would have been glad if he had lost his life. Poor wretch, what could he do? Why he spoke first to this Fox, and then to that; and told them that as he found his tail had so much weight in it, and was so long that he could not run with it at his ease, and as he thought too that he had not a clean smart look, he had been at the pains to cut it quite off: "And if I," said he, "was "in your place, I would do so too by all means; do "but see, my dear, how nice and spruce I look: "now I have left my brush, they tell me that I am "quite a beau." But an old sly Fox, who knew how the case stood, took him up as short as could be. "I think," said he, "good Sir Crop, that it will "then be the time for me to part with my tail, when "I have the same cause to do it as you had."

பதினமூனறுவதுகதை.

வாலிழநதகுள்ளநரி.

நாம்சொலலியகுளளநரியானதுபெரியதிருடனாயிருநத படியால அநதககிணறறைவிடடு வெளியிலவநதபினபு அதறகுணடதககோழிககிடஙகும அஞசாமலிருநததிலலை ஆனால ஒருகாலததிலொருநாள அதிஷடவீனததினாலே - எருபபொறிககுளளேயகபபடடுஅதைவிடடுஅபபுறப படஇசசையாயததனவாலைபபோககிககொணடது-பின னுஞசிலநாளிலே இககெடுதியினால அநதநரிககுணடான வெடகமானது மிகவும் அதிகரிததது அதனால அதறகுத தனபிராணனையிழநதுவிடுகிறது மிகவுஞசநதோஷமாயி ருநதது - ஐயோ - எளியபிராணி அதனாலெனனசெயயககூ டுமெனனபிறயோசனததுககோ அதுநரிகளிடததிலெஙகு மஙகுமபோயப பேசிககொணடு அதுகளுடனே நான - எனவாலைபபார்மாக்கணடபடியினாலேயும அதைநான வெகுநாளாயவருததமிலலாமலெடுததுககொணடோட மாடடாமலிருநதபடியினாலேயும பினனும - எனககும தைவபடாமலுறறுபபார்ககும பார்வையிலலையெனறு நானிவவிததபடியினாலேயும்நானவருததபபடடுஅதைச்சுத தமாயவெடடிவிடடேன - நீஙகளநானாயிருநதாலெவவி த்ததிலேயும்அபபடியேசெயதுவிடுவேன்என்னின்பார்க ளேநானிபபோதெவவளவுநாகரீகமும வடிபபமுமுடைய வனாயிருககிறேன - நீஙகள நனறாகபபாருஙகள - நான்என் விளககுமாறறு வாலைத தொலைததுவிடடேனாகையால நானமிகவும அழகுடையவனாயிருககிறேனெனறுசொல லுகிறார்களெனறுசொலலினது - ஆனால - அது அபப டிசொனனகாரியநிலலையறிநதஒருகிழததநரிகுளளநரி யானதுபெரியமனிதனாகிய அதுபபுணடமூளியே அபப டிசெயதுகொளளவுனககுணடாயிருநத காரணமெனககு ம் உணடாயிருககுமபொழுதெனவாலைப போககிககொ ளளுவெனககுக காலம் நேரிடுமெனறெணணுகிறேனென றுசொலலிமிகவுஞசுருககததிலேயநதவாலிழநதநரியைம றுததுவிடடது.

புததி.

சிலவஞசகர்கள் தஙகளுடைய மானககேட்டை மறைககிறதறகுததாஙகள செயதுகொணட - அவமானததைபபோலவே வுலகததிலெல்லாருஞசெயதுகொளளுமபடி தஙகளாலானமட்டுமுயறசி பணணுகிருர்கள.

பதிநானகாவதுகதை.

குள்ளநரியும - காட்டான்பன்றியும.

இநதககாட்டான்பனறியானது ஒருநாளஒருமரததினிடததில்நினறுதனவளைநதகொமபைத்தீட்டினபொழுது அதினகுட்டிகளிலொணடுமுனனைற உபாயததிலே இனறுவிட்டநினைததநாம்சொனனகுள்ளநரியானது சிநேகிதா - நீசுகமோ - உனககுசசமீபததிலேசததுருவில்லாதபொழுது உனகொமபுகளை நீ தீட்ட என மிகவுமவருததபபடுகிருயெனறு சொல்லிககொணடேயநதபபனறியிவிட்டததிறபோயினது - அநதபபனறி இபபொழுது ஒருவருமெனககுசசததுரு சமீபததிலில்லாமலிருககிறது நிசமே - ஆனால் இநதவயலகளிலேபனறிககுட்டி இறைசசிககு ஆசைபபடுகிற சில இருட்டுமிருககஙகளிஙகுமஙகுமிருககினறதுகள ஆதலால் - எனககுசசாவகாசமுளளபொழுதேஎனனுய்தஙகளைததீட்டவேணடுமெனறு நினைககிறேன - எனனுல - நாமசணடைசெயயுமபடி காலமவருமபொழுது நமமுடைய - ஆய்தஙகளைததீட்டசசாவகாசமில்லாமலிருநதவெவ்வையுடைததாயிருபபோமெனறுஉனககுநதெரிநதிருககுமேயெனறு சொல்லினது.

புததி.

செயயவேணடுவதைததேவையானபொழுது குறைவில்லாமலிருக்கத்தக்கதாகச சாவகாசமானபொழுது உனனுலானவிளைவில்செயதுகொள.

பதிவிளநதாவதுகதை.

குள்ளநரியும-கோநாயும.

இனனுதற்சாக நலலபதார்ததஙகளை யொருகாலததில் விருநதியாகச சேர்ததுவைததுககொணடிருநதவொரு

MORAL.

There are some sly folks, who to hide their own shame, will strive as much as they can to make all the world do as they have done

---

FABLE XIV.

The Fox and the Bear.

As the Boar once stopt to wet his tusks on an old tree, our Fox, who thought to make a sly meal of two or three of his young ones, went up to him with a "How do you do, friend? and why do you "take so much pains to wet your tusks, when there "is no foe near you." "It is true," said the Boar, "that there is none at my heels, just now; but "as there are some sly beasts in the fields here and "there, who are fond of young pork, I think I "ought to scour up my arms, while I have time to "do it: for when the time comes that we are to "fight, you know, we shall have too much work on "our hands to find time to clean our arms."

MORAL.

What must be done, do as soon as you can; that you may not want, when you ought to use.

FABLE XV.

The Fox and the Wolf.

A WOLF, who had once laid in a great stock of good things to eat, kept close to home. Our Fox,

whose eyes were quick to find out what was none of his own, had a mind, as they say, to share with him; that is, to take all he could get at; so off he went to a man that kept sheep and told him where the cave of the Wolf was. When the man heard of it, he took a large club, and went and killed the Wolf. But in a short time, as he went the same way, he found the Fox in the same cave; and as he knew him to be as vile a thief as the Wolf had been, he fell on him too, and broke one of his legs. The sight of a Bear, who came in view just then, made the man run off. But as the Bear had heard of the trick which the Fox had put on the Wolf, he said to him, as he saw him limp off, "Harm, watch, "harm, catch; you now share with the Wolf in a "way you did not dream of."

MORAL.

Think nothing gain that is ill got: and be sure, that he who hurts will be hurt in his turn.

FABLE XVI.

The Cock and the Fox.

A YOUNG Cock, who sat on a high branch of a tree, crow'd out so loud that he was heard by our

கோநாயானது தன செவியிடத்திற்காததுக கொணடிரு
நதது-பிறர் பொருளினச சிககிரததில் காணத்தக்ககண்களை
யுடையநாம்சொனன குள்ளநரியானது வழககபபடி-அநதக
கோநாயிடத்திலே பஙகிடடுக கொளள லோகவசநதையி
னபடி மனதாயினது - பஙகிடடுக கொளளுகிறதாவது-
அநதநரியானமட்டுககும் அபகரிததுககொளளுகிறது
தான - ஆனையினால் அநதககுளளநரியானது ஆடுகளைவைத
துககொணடிருநத வொருமனிதனிடத்தில் ஒடிபபோய்-
அநதககோநாயினுடைய கெவியிடததையவனுககுத தெ
ரியபபடுததினது - அநதமனிதனதைககேடடபொழுது ஒ
ருபெரியவளாதடியையெடுததுபபோயநதககோநாயை
ககொனறான ஆனால்சிலநாளிலே அவனநதவழியேவநதபொ
ழுது - அநதககெவியிலேதானே மேற்படி குளளநரியை
ககணடு அதையும அநதககோநாயைபபோலவேயினதிரு
டனெனறறிநதுகொணடபடியால் அதனமேலுமபாயந
து அதனகாலகளிலொனறையொடிததுவிடடான அநத
சசமயததிலே அவனகணணுககுததோறறின வொருசாடி
யினுடைய ரூபமானது அவனையோடிபபோகசசெயத
து-ஆனால்-சாடியானது நரியநதககோநாயைபபணணின
மோசததைககேள்விபபடடபடியினாலே அதுநொணடு
கிறதைககணடபொழுது தீஙகுசெயயககாககிறவன-தீங
கையடைவான - இபபடி நேரிடுமெனறு கனவிலுமெண
ணதகோநாயின கெதியைநீயுமிபபொழுது அடையென
றுநரிககுசசொலலினது.

புத்தி.

அனனியாயசசமபாததியதையெயவவளவுஞசமபாதியா
யெனறுநினையாதே - மேலுநதீஙகுசெயகிறவன்தானுந
தீஙகையடைவானெனறுநிசசயமபணணிககொள்.

பதினாறாவதுககதை.

ஒருசாவலும்-குள்ளநரியும்.

ஒருமாததிலுயர்நதகிளைமேலிருநதவொரிளஞசாவற்
கோழியானது உரததுககூபபிடடபடியால அதையநத

வழியாகபபோன காமபேசிய குள்ளநரியானது கேட்டு - என் அன்பானசிநேகிதா சுகமோ நானுனவன்னயெகுநாளாய்ப் பார்ககவிலலையெனறுசொலலிககொணடு - ஓடிவநதது - சாவலானது நானுனககுவநதனமபணணுகிறேன்நான் சுகமாயிருக்கக்கோருகிறபடியேசுகமேயிருககிறேனென றுசொலல - அநதத திருடடுககுளளநரி - ஆனால் - நானு னனைமுததமிடடுககொளளத்தக்கதாக மரததைவிடடுத தாழ இறஙகததயவுபணணெனறுசொலலினது - அநதச சாவற்கோழி - வேணடாம - நானுனககுவநதனமபணணுகி றேன - அபபடிசெயவதெனககாகாது - எனனறுலகு ள்ளநரியானது சாவலினமாமிசததைமிகவுமஅபேடசித தி ருககினறதெனறும் சாவலைககுளளநரிபார்ததமாத திரத திலேதினறு போடுமெனறும் என கிழபபிதாசசொலல கேள்விபபடடேனெனறுசொலலினது - அநதககுளள நரி - சீ - சீ - பிள்ளாய் - உனபிதாவானவனொருபயித தியககா ரககிழவனெனறும அவன சொனனவார்ததைகளிலொன றுவதுநிசமிலலையெனறும் உனககறிவிகக வுததரவுகொ டு - அதேதெனனறால் - இககாலததில எலலா மிருகஙகளு ம பட்சிகளும் சமாதானப படடிருககினறதாக சொனறு சொலலினது - சாவலானது - அபபடியோ - அபபடி யோ - இதுணமையோவெனறுகூபபிடடு - அநதச சமா தானததை யெனமனபபூர்ததி யாக்க கேட்க இசசிககிறே னெனறு சொலலிககொணடுதான வெகுதூரததிலேசில பதார்ததஙகளைககணடது போலத தன தலையையெடுதத து - குள்ளநரியானது - எனனனபே நீயெதைபபார்ககிறு யெனறு - அநதசசாவலைக்கேடக - அநதசசாவலகுறமா னதொனறையுமபார்ககவிலலை - ஆனாலொருவரிசையா க ஓடிவருகிறுபபோலககாணபபடுகிற ஒருகூடடமான வேடடை நாயகளைப பார்ககிறேனெனறு சொலலின து வஞசகனாகிய குளளநரியானது - அமமமா வேடடை நாயககூடடமோ ஆனால் - நானபோயவிடவெணககுநல லசசமையமெனறுசொலல - சாவலானது நீபோயவிட வேணடுமோ மெனு சமாதானமானகாலததிலேதானே போயவிடுகிறதெனறுகேடடது - குள்ளநரியானது -

Fox as he went that way. So up he trots with a "How do you do, my dear friend? I have not seen "you this long while."—"I thank you," says the Cock, "I am as well as I can wish to be."—"Then pray," says the sly Fox, "come down from the tree, "that I may kiss you."—"No; I thank you," said the Cock, "that will not do for me; for I have "heard my old sire say, that a Fox is as fond as "can be of the flesh of a Cock, and will as soon "eat him as look at him."—"Pshaw, Pshaw, "child," says the thief, "give me leave to tell "you, that your old sire is an old fool, and there "is not a word of truth in what he says: for all "the beasts and birds are now at peace." "Aye, "aye," cries the Cock, "and is this true? "I am glad to hear it with all my heart;" and with that he held out his neck, as if he saw something a great way off. "What do you look at, my "dear?" cries the Fox.—"No harm," says the Cock, "but a pack of hounds that seem to run a race."—"Dear me," said sly boots, "a pack of "hounds? then it is high time for me to be gone."— "Gone!" said the Cock, "and in time of

"peace?"—"Yes," cries the Fox, "and I must "run as fast as I can, for it is ten to one, my "dear, that those vile curs have not yet heard of "the peace."

MORAL.

When a known foe would seem to be a friend, there is most cause to keep out of his reach.

FABLE XVII.

The same Cock and the Fox.

THIS vile thief of a Fox, as he had the good luck to get clear from the pack of hounds, and had still a strong wish to make a meal of his dear cuz the young Cock, rose up one morn as soon as he could see, and went to the farm-yard where he was; but as he strove to get through a hedge which lay next to the yard, he was caught fast in a spring, which had been laid there for that end. The Cock who stood near, saw what had past, and went step by step to peep at him, though with some sort of dread, as soon as the Fox saw him, "O, my dear!" says he, "you see what a fine hole I am "in here, and all for your sake: for as I went on "in my way home, I heard you crow, and could "not go on till I had stept back to ask you how

அம - எனறலானசேகிறதிலே நானோடிபபோகவேண
டும அதேனனருல - அவவீன நாயகளில - அநதசசமாதா
னத்தையினனுஙகேடடறியாததபடி இபபொருபஙகிரு
ககினறதெனனனபேயெனறிநநதுசொலலினது.

புத்தி

அறிநதபகைவன ஒருசிநேகிதனுககாணபபட இசசி
ததபொழுது அவனையணுகாமல நீஙகுதறகுமிகவுஞாய
யிருககிறது.

பதினேழாவதுகதை.

மேற்சொனனசாவற்கோழியும - குள்ளநரியும.

இநதககெடடதிருடடுககுள்ளநரியானது அநதவே
டடைநாயக்கூடடஙகளை விடடுததபபுவிததுககொள
ள ஒருநலல அதிஷடததையுடையதாயிருநதபடியினாலேயு
ம - அநத இளஞசாவற்கோழியாகியதன அனபானதா
யாதியைததினன மேலும அதிகவிருபபததைககொண
டிருநதபடியினாலேயும - ஒருநாள தானபொழுதுவிடிந
ததைககணடமாததிரததில - எழுநதிருநது அநதசசாவற
கோழியிருநதபுலததுககுபபோயினது - ஆனால - அநத
பபுலததருகிறபோடடிருநதவேலிககுள - நாளையமுய
றசிபணணினபொழுது - தனனைபபிடிததறகாக அவவி
டததிறகடடிவைததிருநத ஒருகுளசசுககயிறறுசசுருககி
ததுககுளளே உறுதியாக - அகபபடடுககொணடது -
அருகிலிருநதசாவற்கோழியானது அதறகுசசமபவித
ததைபபாரதது - ஒருவிதமானபயததோடிருநதும அந
தககுளளநரியைபபாரகக - அடிமேலடிவைததுககொண
டுபோயினது - அதைககுளளநரிகணடமாததிரததிலே - ஓ -
எனனனபேயிதோநானிருககினறபொது - எனனநேததி
யாயிருககினறது பார் - எலலாவறறையும - உனபொருட
டே அனுபவிககிறேன எனறுசொனனவீடடுககுபபோ
மபொழுது நீகூவினதைககேடடுச சுகமோவெனறுஉன
னைககேடகததிருமபுகிறவனாககுமெனககுபபோகுதல
கூடாமலிருநதது ஆனால இநதவேலியில - நாளையமுயறசி

பணணினபொழுது இபபடியசபபடடெகொணடேன-
ஆகையினாலேயிநதககயிறறையறுககளனக கொருததி
யைநீசமபாதிப்பதற்காவது - எனபதற்களாகிதையிாணடா
கக்கடிதது பபோடுகிறவனாககும - எனறுபததைககுறித
து நீபேசாமலிருப்பதற்காவது - நானுனவிணசசறறு - இாந
துகேடடுககொளளவேணடுமெனறும - ஆனாலொருகத
தியைசசமபாதி இபபொழுதேசமபாதி நீயொருநலலதா
யாதியாயிருககிறுயெனறும் - சொலலினது - அநதசசாவ
லானதுகாரியஹ்ஸ்த இயையறிநத பொழுது ஒருவாரத்தையு
மபேசாமலவீடடுககாரனுககுசசொலலுத தககாககதனறு
லானவிசாவிலேபோயினது - அநதவீடடுககாரன் - ஒரு
பெருநதடியையெடுததுககொணடு விசாவிலேவநது நரி
களுமஙகளஙகொணடாடி அதின் - நெடுநாவிாயமோசஙக
ளுககுககூலிகொடுததான.

புததி.

எநதவியாயஹ்ஸ்தனும ஒரு இருடடின வியாயஹ்ஸ்தரை
யறியவொடடாமல்மறைககிறதற்குத இருடடைபபடசத
திற்சேரான அலலதுசேரவுமாகாது.

பதினெடடாவது கதை.

குதிரையும - கரடியும.

உயர்நதசாதியிற்பிறநததும - உளளமடடுங கொழுப
பும்மழமழபபுமுடைய ஓரழகுளளகுதிரைக்குடடி யா
னது மேசசல நிலததைச சுறறிககொணடு வநதபொழுது
ஒருகிழககரடியானது - அநதககுடடியைக கணடது -
அ - இநதததிருடடுச குடடியைநானபிடிகக வலலவனு
வேனெனறும் அதையெபபடிபபடடு இனிமையான
தீனியாககிககொளளமாடடுவெனெனறும - ஆனால - நானு
தைபபோல மிகவும வேகமாயோடமாடடாமல் - கிழமாய
விடடேயிருநத கெடுதியெனறும - ஆகையினாலே நா
னெனபுததியைநமபவேணடுவதேயலலாமல எனகால்களை
நமபவேணடுவதிலலையெனறுஞ சொலலிககொணடு அந
தளளியகுதிரைககுடடியால - தனகாரியததைமுடிததுக

" you do; but as I strove to creep through the " hedge, I was caught as you see, and so must beg " of you to fetch me a knife to cut the string, or " at least not to speak of my ill chance till I can " gnaw it in two with my teeth; but fetch a knife, " now do, there's a good cuz." The Cock, when he saw how the case stood, did not speak a word, but went as fast as he could to tell the good man of the house, who soon came with a stout club to wish the Fox joy, and pay him for his old tricks.

Moral.

No just man will, or ought to take the part of a rogue, to screen him from the law.

THE LIFE OF THE HORSE.

Fable XVIII.

The Horse and the Bear.

As a fine colt, who was of a high breed, and as plump and sleek as could be, took his tour round the meads, an old Bear got sight of him. " Oh!" said he, " that I could but catch the young rogue, " what a nice meal could I make of him! But the " worst of it is, I am now so old that he runs a great " deal too fast for me; so that I must trust to my " wit and not to my heels;" and on this, he set

to work to find out a sly trick to get his ends on the poor Colt.—His trick was this; the next time he saw him, he called out as loud as he could, "Hark you there, my friend? I want to speak to "you. Come, come, you need not fear; for I do "not mean to do you the least harm in the world. "I should not boast of my own good deeds, but "I am the grave old Don, who cures all the sick or "lame beasts who are so wise as to come and ask "my help. It seems strange to me, that you should "not have known this till now."—"Grave Sir," said the Colt, who saw through the trick in a trice, "if I have not heard of your fame, you must lay it "to youth and my ill luck. But I am glad in my "heart, that I have now heard it from your own "mouth: for I have had a thorn in my foot these "ten days past, and cannot get rid of it for the life "of me. Do pray be so kind as to look at it, and "see if you can pull it out. Oh! how it pains me!" When the Bear heard this, he thought he was sure of his prize, and so up he got to look at the foot, and pull out the thorn. But when he was in reach of the hoof, the Colt gave him a kick on the head

கொளளஒரீனவுபாயததைததேட எததனிததது - அதுப்
ணணின உபாயமெனனவெனறால் அநதககுதிரைககுடடி
யையிரணடாநதரங கணடு - இதோசெவெனசிறுநகிதாநா
னுனனுடனேபேசவேணடும - வா - வா - நீபயபபடவேண
டாம - எனறனறால் உலகததிசெயுனககு - எசவளவுமநான
குறறஞசெயயநினைககிறதிலலை எனனுடையசறகாரியங
களைககுறிததுநானேபுகழநதுகொளளலாகாது - ஆனால் எ
னனிடததிலவரவும்எனனுடையவுதவியைக்கேடகவுமவிடுவே
கருளள - எலலாவியாதியிருககவளையும எலலாநொணடி
யிருககவளையும் - சொஸ்தபபடுததுநதெளிவுளளபெரிய
மனிதனாயிருககினறேன் இதைநீயிதுவரைககும் அறியாம
லிருககிறது - எனககாசசரியமாககாணுகினறதெனறுதன
னறககூடியமடடும - உரததுககூபபிடடுசசொனனது -
இநதவசனஙகளையெலலாம - ஒருநொடியிலறிநதுகொ
ணடமேறகூறியகுதிரைககுடடியானது தெளிவுடைய
பெரியவரோநானுமவருடைய கீரததியைககேளவிபபடாம
லிருநதால் அபபடிககேளவிபபடாதகுறறமஎனனிளமை
யினாலும அதிலும்அசனனததினாலும வநதெனறுநீர்நினைகக
வேணடும - ஆனால்அநதககீரததியையிபபொழுது உமமு
டையவாயினாறகேள்விபபடடு எனனுளளததுள் மகிழந
தேன - எனனறால் இநதபபததுநாளைககுமுனன எனககி
லெயொருமுள் - தைததது - எனபிராணனைககாபபாததும
பொருடடு அதைபபிடுஙகளனககுசசக்தியிலலாருந
தயவுபணணியிநத முளளைபபாரததுப பிடுஙகிபபோடடஉம
ககுசசக்தியுணடோபாரும - ஓ - ஓ - இதெபபடியெனனை
வருததபபடுததுகினறதெனறு சொலலினது - அநதககோ
டியானது இதைககேடடபொழுது தனககுலாபமவருகி
றது நிசசயமெனறெணணிககொணடதனால் அநதககுதிரை
ககுடடியினகாலைபபாரததுமுளளைபபிடுஙகளமுநதது -
ஆனால் குதிரைககுடடியானது ஒருபயிததியககாரனும
திருடனுமாகிய அநதககோடிதனகாறகுளமபுககுசசேரவந
தபொழுது அதறகுததவறியிலொரு உதைகொடுததது ஒரு

இருடனுமபைதியககாரனுமபுரளுகிறபபோல் அதைப பூமியிறபுரளவிடடது.

புததி.

நமமைமோசமபணண எததனிககிறவர்களமோசமபன னுகிறது நியாயமாக எணணபபடடிருககிறது - நாம பொலலாஙகுசெயதால அதுககுளஇரப்பொலலாஙகு நமககுவருமெனறு நாமநிசசயமாயிருககவேணும - மேலும நமககுசசெயகிறபொலலாஙகுககுபபதில பொலலாங குநாமசெயயாமலுமிருககவேணும.

பததொனபதாவதுகதை.

குதிரையும - ஆண்மானும.

நாமசொலலியகுதிரைககுடடியானது - இபபடிசில காலததிலே - நலலபருவததையடைநது மேறசொல லபபடடமேயபபிடததில்தானே - ஒரிள ஆண்மானோடு மேயநதுகொணடிருநதது - இரணடுஞசில்நாள் அதிகசிநே கமாயிருநததுகள ஆனால்நேசபால்லியர்கள - ஒருவருக கொருவர் பகைததுககொளளுகிறபடியே முடிவிடடே அதுகளயாதொருநிமித்தத்தையுஙகாணாமல - ஒனறுக கொனறுபகைததுககொணடு - நீயிவவிடததிலமேயககூ டாதெனறு - ஒருசிநேகிதனசொல்ல - நீயிவவிடததுமே யககூடாதெனறுமறறொருசிநேகிதனசொலல - இபபடிக கொஞசநாளிறகுளளே - அதுகளஒனறை - ஒனறு - உதை ககவும - முடடவும - ஆயினதுகள - ஆனால் - மானானதுகடை சியிலேநெடுமையுஙகூர்மையுமானதனகொமபுகளினபலத தினாலகுதிரைககுதிகபபடடு - அதையவவிடததைவிடடுத துரததிவிடடது - நாமபேசியசணடைககுதிரையானது - தயிரியமிழநதுதோறறுவிடடதெனறு - நீநனறியநிதா னிககலாமஆகையினாலே அதுதானமுதலிலே கணடமனி தனுடைய - உதவியைககேடடுககொளளபபோக அவன் தனமேலேறிககொணடு மேறசொனனமானைததேடிப போய அதைககணடபொழுது - தனவிலலமபுகளின - உத

and then left him to roll on the ground, like a fool and a rogue as he was.

MORAL.

It hath been thought fair to cheat those who try to cheat us: but though we may be sure that the wrong we do will be paid in kind, yet we should scorn to pay in kind the wrong that is done to us.

FABLE XIX.

The Horse and the Stag.

OUR Colt, who by this time was come to be a fine Horse, fed in the same park with a young Stag, and great friends they were for some weeks. But as is the case with not a few young folks, they at last fell out they could not tell for what.—" You " shall not feed here," said the one. " Nor you " there," said his friend; and so in a short time they came to kicks and blows. But at length the Stag, by means of his long and sharp horns, was too much for the Horse, and drove him out of the field. Our steed, as you may well guess, was hurt to the heart to lose the day; so up he went to the first man he met to beg his help. On this the man jump'd on the back of the Horse, and rode off in quest of the Stag; and when he had found him, he

soon slew him by the help of his bow and his darts. "Now, good Sir," said the Horse, "as you have "been so kind as to take my part, I give you my "best thanks; you have slain the Stag for me, and "you may get safe on the ground as soon as you "please." "Not so fast, my friend," said the man, "I see you are a beast who may be of great use to "me; and so if you do not make haste and bear "me to the place to which I shall guide you, I will "kill you as I have just now done the Stag." As the fool of a Horse, when it was now too late, found that he had a worse enemy to deal with than the poor Stag, who lay dead at his feet; he was glad to yield to save his life; and so the man rode him home, and made use of him as a drudge to the end of his days.

MORAL.

No good comes when friends fall out, and those who show spite are sure to smart for it.

FABLE XX.

The Horse and the poor Ass with a load on his back.

A POOR Ass who was kept by the same man, who had slain the Stag, for the Horse, had one day such

வியினால் அநதமாவினகொனறு விடடான் - அநதக்குதி ரை நலலமனிதரே இபபொழுது நான செயயவேணடிய வேலையை - நீர் தயவுசெயது முடித்த படியினாலே - நானுமககுளளவறறிலும்மிருநதவநதனஙகளைசசெயகி னறேனெனபொருடடு அநதமாவினகொனறீர் - உமககு இஷ்டமானபடி சீககிரததிலே பதனமாகக்கீழே இறஙகலா மெனறு சொலலினது - அநத மனிதன - எனசிநேகிதா இவவளவுசீககிரததிலேயிறஙகேன் - நீயெனககுமிகவும்உத வியானமிருகமாயிருககிறாயெனறு - அறிநதிருககிறேன ஆகையினாலே நீதீவர்பபடடு நானஉனககுக காடடுமஇட தததுககுளெனனையெடுததுபபோகா விடடால நானஅநத மாவினயிபபொழுதுகொனறுபபோல உனனையுஙகொன றுவிடுவேனெனறு சொனனான அநத அறிவிலலாதகு திரையானது - இனிநமமாலாகிறதெனனவெனறுயோசித தபொழுது - அவனகாலருகிறசெறறுககிடககிறஎளிய மாவினபபாறகிலுமஅதிகபொலலாதசததுருதனனோடு மருவியிருககததனககுவாயததாமெனறு - அறிநதபடியி னாலே - தனபிராணவினககாபபாறறிககொளளுமபொருட டு - மேற்சொனன - உளழியததுககு - உடனபட இசசித தது - ஆகையினாலே அநதமனிதன - அதனமேல - வீடடுக குளறிககொணடுபோய அதனசேவகளுளளவரைககுமஅதை யொருஇழிவானவேலைசெயயுஞசெநதுவாக - வைததுக கொணடான.

புததி.

சிநேகிதர்பகைததுககொணடபொழுது நனமைவருகி றதிலலை - குறறஙகாடடுகிறவர்கள - அநதககுறறத் தினபொருடடு - நிசசயமாயஉபததிரவபபடுவார்கள.

இருபதாவதுகதை.

குதிரையும - சுமையோடிருககினறஎளியகழுதையும.

மேற்சொலலியகுதிரைககாக - அநதமாவினக கொனற மனிதனவைததுககொணடிருநத வொரு எளியகழுதை

யானது ஒருநாள் தன்முதுகின்மேலேற்றப்பட்ட ஒருபெ
ருஞ்சுமையையுடைத்தாயிருந்தபடியினாலே நிற்கச்சக்
தியில்லாமலிருந்தபொழுது மேற்சொல்லிய குதிரையான
து வழியிலிருந்தபடியினாலே அந்தக்கழுதை தன்சுமையி
லே சிறிதெடுத்துக்கொண்டு தனக்குடபெல முண்டாகிற
வரைக்குந்தனக்காக அதைச்சுமக்க ஒருசிநேகிதனைப்போ
லக்குதிரையையிரந்துகேட்டுக்கொண்டது அப்பொழு
துங்ல உற்வீங்காத குதிரையானது - அடா என்சிநேகிதா
இந்தச்சொல்லைச்சகிக்கமாட்டேன் - எளியமிருகமாகிய நீ
உன்னுடைய மூட்டுத்தோற்போர்வையும் நீண்டகாதுக
ளையுஞ்சுமந்துகொண்டு ஒருபன்றியோடே அடியெடுத்
து வைக்கமாட்டாமலிருக்கிறாய் நானிவ்விடத்தில் மிகவும
நல்லகுலக்கருவிலே தங்கிக்காற்றைப்போல வேகத்து
டனேயிந்தப்பெருவெளியிலே - ஓட்டப்பிறந்திருக்கிறே
ன் - கூடாது கூடாது - ஐயாவே - எனக்காக இந்தச்சுமையையு
ன்முதுகே சுமக்கவேண்டுமென்றுசொல்லினது - பின்பது
கள் - நடக்கும்பொழுது சற்றுநேரத்தில் அந்த - எளியக
ழுதைகீழேவிழுந்துபிராணனைவிட்டது - அந்தமனிதன்
வந்துகாரியஸ்திதியைக்கண்டு - அந்தச்சுமையெல்லாமெடு
த்து மேற்சொல்லிய கறவமுள்ள குதிரையின் முதுகின்
மேற்போட்டான - அஃதுமாத்திரமேயன்று - இந்
தக்கழுதையின்தோலையுரித்து - அதையும் இந்தச்சுமையி
ன்மேற்போட்டபடியினாலே அந்தக்கழுதையின்காதுகள
தற்செயலாக அந்தக்குதிரையின்தலையின்மேல் நின்று -
அந்தக்காதுகளையுடைய எளியமிருகமாகிய ஒருகழுதை
யைப்போல - அந்தக்குதிரையைத்தோற்றச்செய்தனகள.

புத்தி.

இறுமாப்பானது அவமானத்துக்குப்பெருவழியாயி
ருக்கிறது - அந்தவழியில் - செல்லக்கருதினவர்கள் அந்த
இறுமாப்பு அழியக்கண்டபொழுது தங்களைநஷ்டப்படுத்து
கிறதற்காகத் தங்களிடத்திலிருந்ததன்மையை அறிந்து
கொள்வார்கள்.

a great load put on his back, that he could scarce stand on his legs. As the Horse was on the road at the same time, the Ass begs him as a friend to take a small part of the load, and bear it for him till he had time to get up his strength. "You, my friend," said the Horse, (whose pride had not yet left him) "I scorn the world! I sprang from the best blood "in the field, and was born to skim over the plain "as swift as the wind; while you, poor beast, with "your coarse hide and long ears can scarce keep "pace with a hog. No, no, Sir, your own back "shall bear the load for me?" Well, on they went, and in a short time down dropt the poor Ass, and breath'd his last. When the man came up and saw how the case stood, he took off the whole load, and laid it on the back of the proud Horse. But this was not all, for he stript off the skin of the dead Ass, and put that too on the top of the load, so that the ears of it by chance stood upon the head of the horse, and made him look as much like an Ass as the poor beast who had been used to wear them.

MORAL.

Pride is the high road to shame, and those who choose to walk in it will find, to their cost, what they are when they are come to the end of it.

FABLE XXI.

The Horse and the Ass.

THOUGH the pride of the Horse had met with such a sharp blow, he was not yet tame; for one day, as he was in the high road, and set out as fine as a Horse could be, he met the foal of the poor Ass who had dropped down dead thro' the weight of his load. At the sight of him he kickt and rear'd up, and neigh'd like a mad thing. "Get out of the way "you wretch, you vile beast!" said he; "Get out "of my way! or else I shall tread you down in a "trice, and send you to your old sire." The poor young Ass, who had not strength to strive with him, got out of the road as fast as he could. But in a short time the proud Horse had the ill luck to lose one of his eyes, and then to sprain one of his legs by a fall, as this spoiled him for a nag, he was stript of all his fine things and sent to draw a dung cart. One day the Ass had the chance to meet him in this sad plight, on which he said, "So, so! are "you there, my friend! well, I thought what your "pride would come to. You was so nice some time "since, that you would not let me come near you; "but now, I find, you are as bad or worse off than "I am. Come, put out your stength, my boy, and

இருபத்தோராவதுகதை.

குதிரையும் - கழுதையும்.

மேற்சொல்லிய குதிரையானது தன் இறுமாப்புக்கு முன்சொன்ன கொடூரத்தண்டவங்கிடைத்திருந்தபோதைக்கும் அடங்காமலிருந்ததென்னறால் - ஒருநாள் தானொரு பெரும்பாதையிலிருந்து ஒரு குதிரையிருக்கத்தக்க சாகு சாகப்போம்பொழுது சுமையின் பாரத்தினால் முன் விழுந்து செத்த கழுதையினுடைய குட்டியைக் கண்டு - அதற்கெதிரே தானொருவெறிகொண்டது போலவுதைத்துக்கொண்டும - முன்னங்காலக்கவிழ்த்தாக்கிக்கொண்டுங்குவித்துக்கொண்டும - அடா அயோக்கியா - அடா - ஙனயிருக்கமேவழியைவிட்டுவிலகு - விலகு - இல்லாவிட்டால் - ஒருநொடியிலேயுன்னைக் கீழேதள்ளிமிதித்து உன்கிழப்பிதாவினிடத்துக்கு அனுப்பிவிடுவேனென்றுசொல்லினது - அந்தக்குதிரையோடேயெதிர்க்கச்சக்தியில்லாத அந்த எளியகுட்டிக்கழுதையானது தன்னாலான சீக்கிரத்திலே வழியைவிட்டுவிலகினது - ஆனால் சற்றுப்பொழுதிலே அந்தக்கர்வமுள்ள குதிரைக்குத் தன்கண்களிலொன்றைப்போக்கடித்துக்கொள்ளும்படிக்குங் கீழேவிழுந்தினால் தன்காலுகளிலொன்று சுளுக்கிக்கொள்ளும்படிக்கும் பொல்லாதகாலந்நேரிட்டது - இதனால் துசவாரிக்குத்தக்காமற்கெட்டுப்போனபடியினாலே - அதனுடையவாபரணங்களெல்லாம்பிடுங்கிக்கொள்ளப்பட்டு அது ஒரு - எருவண்டியையிழுக்க அனுப்பப்பட்டது ஒருநாளப்படி நொந்திருக்கிற குதிரையைமேற்சொல்லிய கழுதையானது தற்செயலாக்கண்டதன்பின்பு - அப்படியா அப்படியா - என் சிநேகிதா நீயிங்கேயிருக்கிறாயோ நல்லதாயிற்று உன்னுடைய இறுமாப்பானது - எப்படியாகுமோவென்றுபார்த்துக்கொண்டிருந்தேன் சிலநாளைக்குமுன்னே நீசொகுசாயிருந்தபடியினாலேயென்னையுன்னருகில்வாராதபடி செய்தாய் ஆனாலிப்பொழுது என்னிலும் நீயிகவுங் கெட்டுப் போனதைப்பார்க்கிறேன் - எதோவென்னுடையபயலேயுன்பல

தனைதககாட்டுஉன்வாலியறுதஇருககிறவனுடையயிழுந
துககொண்டுநீவினாநதோடுகிறவலலமையைநானபார்ககி
றேனெனறுசொலலினது - இபபடி சொனன சொல்வி
னாவிலேகுதிரை யுபினைமாயததுககொளளுமபடி நோயு
ற அதனுளளததுள் - வைத்தது - அதுசெததபொழுது
நாயகளுகதஒருநலலவிருநதாககிககொணடதுகள்.

புதகி.

ஓரிறுமாபபுளளவன - தனனிறுமாபபழிநதபொழுது
இநதககதையிற்காட்டியகுதிரையைபபோலத்தனவினை
யறிநதயர்களாலேயிகழபபடுவான.

இருபததிரணடாவதுகதை.

புருவும - எறுமபும.

ஒரோடையில் - தணணீர்குடிககவநதவோரொளியஎறு
மபானது தாகவெபபததினால்மிகவும விரைநது நடநதி
னலே அதிலவிழுநதுவிட்டது அனனொருபுருவொரு
மரததிலிருநதுஒருசிறியகொமபைமுறிததுஅவவோ
டையிற் போட அநதககொமபையநத எறுமபுபறறிக
கொணடுசாகாமற்கரையேறினது - அநதபபுரு அஙகி
லலாவிட்டால் அநதஎறுமபுசநதேகமிலலாமல் - பிராணனை
யிழநதுபோயவிடும - சிலநாளைககுபபினபுஒருவன தனவ
லைகளையுஙகயிறறுசசூததிரஙகளையுமெடுததுககொணடு
வநது - அநதசசகாயஞசெயதபுருவைபபிடிததுககொலல
இசசித்தான அனனேரம அவனருகில்நினற எறுமபு அவனசெயய
பபட்டகாரியததைககணடதுமான அநதஎறுமபானது
தனனனபான சிநேகிதனை - தானிறநதாவதுகாபபாறற
வேணடிய சமயமிதுவேயெனறெணணினபடியினலே
தனனாலானவரைவில் அவனகாலகளின மேலேறிககொண
டுதன கொடுககினாலவனுககு நோககக்கடிததது - அதலா
ல அநதமனிதனுககு நொநதமாததிரததில் அவன இடுககி
டடுவற அநதசசகாயப்புருவானது பயநதுபறநது தன
கூணடிற்சுகமாகபபோயசசேர்நதது.

" let me see how well you can pace it with that " fine cart at your tail." This stung the Horse to the quick, so that he soon broke his heart, and when he was dead, the dogs made a good feast of him.

MORAL.

A proud man, like the proud Horse in this fable, is the sport of all that know him, when his pride meets with a fall.

DETACHED FABLES,

CONSISTING OF

MONOSYLLABLES.

FABLE XXII.

The Dove and the Ant.

A poor Ant, who came to a brook to drink, stept so far in her haste (for she was just burnt up with thirst) that she fell in: and there is no doubt but she would have lost her life had it not been for a Dove, who broke off a small twig from a tree, and dropt it in, so that the Ant got on the top of it, and rode safe to shore.—In a few days time a man came with his nets and his snares, and would have caught the kind Dove and made an end of her; but the Ant, who stood close by him, and saw what he was at, crept up his legs as fast as she could, and gave him a smart twinge with her sting. " For now," thought she, " is the time, and I will save my dear friend, if I die for it."—So, as soon as the man felt the pain, he made a start, and the good Dove took fright, flew off, and got safe home to her nest.

MORAL.

Learn from hence to help those who are in need as much as you can. If you do a good man a good turn when it falls in your way, you will make him a sure friend to you; and though weak and poor, you may find his help when you think of it least, and want it most.

FABLE XXIII.

The Thieves and the Cock.

A GANG of Thieves once broke into a house, but could not find one thing which it was worth their while to take with them but a poor Cock. In this case the Cock made as good a plea as a Cock could do. "Dear good Sir," said he, "I take care in the "morn to get out of my roost as soon as I can see, "and crow as loud as I can, to call the good folks "up to their work; nay, to tell the truth, I rise in "the dark; so much pains do I take to be of some "use to the world as long as I live. Pray be so "good, then, spare me, and let me stay and take "care of my wives."—"You rogue," said one of the Thieves, "you have said the worst things "you could have thought on to gain your end of "us: for you make such a great noise, and wake

புததி.

இதனாலெனனமாததிரஞ சகாயமவேணடியபேர களுககுசசகாயமபணணககறறுககொள-ஒருநலலமனிதனு ககுஉனனாலகூடினபொழுது ஒருநனமையைசசெயதா ல உனககவனைநிசசயமான சிநேகிதனாக ஆககிககொளவா யஅவனபலவீனனுமெளியவனுமாயிருநதாலுமநீயவனு டையசகாயததையறபமாயெணணினபொழுதும-மிகவுமு னககநதசசகாயநதேவையானபொழுதுநீயததையடையலா கும.

இருபததுமூனறாவதுகதை.

இருடர்களும - சாவலும.

ஒருதரம்ஒருஇருடடுககூடடததாரொருவீடடிறகு ளளேபுகுநதார்கள் அனாலவர்கள - ஒருசாவறகோழிதவிர கொணடுபோகயோககியமானமறறொருபொருளையுங கணடுபிடிததிலலை இநதஇருடடிலேயநதசசாவலா னது தனனைததபபுவிததுககொளளுகிறதறகாக ஒருசாவ லபேசததககபடியேபேசினதெபபடியெனறால - அன புளளபெரியவர்களேநான அருணவுதயததைககணடமாத திரததில - சோர்விலலாமலெனகூணடைவிடடு வெளியி லேவநதுநலலவர்களதஙகளுடையதொழிலைசசெயவதற காக அவர்களைஎழுபபுதறகுஎனனாலானமடடும உ[illegible]து கூப்பிடுகிறேன இதலலாமலும உணமையாக வெ[illegible]ருளி லெழுநதிருககிறேன - நானுயிரோடிருககிறவ[illegible]ாககும இநதவுலகததாருககுசசறறு உதவியாயிருகக இவவளவுவ ருததபபடுகிறேன - ஆகையாலநானிருநது எனபெணடுக ளைககாபபாறறுமபடியாக நீஙகளதயவு செயது எனனை விடடுவிடுஙகளெனறுசொலலினது - அநதஇருடர்க ளிலொருவன - நீஇருடன எஙகளிடததிலனகாரியததையாக கிககொளளமிவினைககததககெடடகாரியஙகளைசசொனனு யெனனெனறாலஎஙகளுககுமனதானபடி நாஙகளசெயயும

உபாயகாரியங்களை நாங்கள் நிறைவேற்றக்கூடாதபடி அதிகூச்சலிட்டுக்கொண்டும் உன்னருகிலிருக்கிறமனிதர்களையெல்லா மிகவுந்தீக்கிறதிலெழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறாய் - ஆகையினாலே - நீயப்போதும்படிச் செய்யாமலிருக்கத்தக்கதாகச்செய்துவிடுகிறோமென்று சொல்லிக்கொண்டு - ஒரு கொடியில் திங்க முகத்தை முறித்து - அதை நல்லபொசிப்பாக்கிக்கொண்டார்கள்.

புத்தி.

ஒருபுத்திமானானவன் தன்னுடைய நஷ்டத்துக்குத்தகுமான வார்த்தையை எவ்வளவும் பேசாமலிருக்கிறதே அவனுடைய காரியம் ஆனால் - தன்னருகிலொரு திருடனிருக்கும்பொழுது மேற்சொன்னபடி பேசாமலிருக்கிறதே யெல்லாக்காரியங்களிலும் விசேஷகாரியம்.

இருபத்துநான்காவதுகதை.

பூனையும் - எலிகளும்,

எலிகளுஞ் சுண்டெலிகளும் நிறைந்த வொருவீட்டில் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த வொருபூனைக்கு ஒருநல்ல காலநேர்ந்ததினால் அது தானிச்சித்தபடி யெளிதாயத்துக்களைப் பிடித்துத்தின்றுகொண்டிருந்தது - அது ஒரறையைவிட்டு மற்றொரு அறைக்குப்போகையில் அதுகளிற சில்லெலிகள் நேர்படாமற்போகவில்லை எலிகள் - தங்களுக்கு நேரிடுகிறதையறிந்தபொழுது தாங்களெல்லாமொரிடத்திற் கூடியவ்விடத்திலிருந்த திருட்டுப்பூனையினுடைய நகங்களுக்கு அகப்படாமல் - தாங்கள் - தப்புவித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடுமான வுபாயங்களைத் தேடிப்பார்க்கிறது தங்களுக்குமிகவுநல்ல காரியமென்று நினைத்து - அதுகள் கூட்டமாகக்கூடினபொழுது - எலிக்குட்டிகளிலொன்று - அம்மம்மா - ஊதத்துப்பேசநிமித்தமில்லாதபொழுது

" all the folks near you so soon, that we cannot go " on with our schemes as we would do: so now we " shall make sure of you once for all;" and with that they broke his neck in a trice, and then made a brave meal of him.

Moral.

It is the part of a man of sense not to let the least word drop from his mouth, which may be made use of to his hurt; but most of all when he has a rogue to deal with.

Fable XXIV.

The Cat and the Rats.

A Cat who dwelt in a house that was full of Rats and Mice, had a fine time of it; for she caught them and ate them with as much ease as she could wish, and could not stir from room to room but she was sure to meet with some of them.—When the Rats saw how it was like to fare with them, they though it would be the best way for them to meet all in one place, and there try what steps they could think of to keep them safe from the claws of the sly Cat. When they were met, "dear me," said one of the young ones, " what a fuss we make when

" there is no cause for it. If you will but do as I " bid you, we may shun this vile Cat with all the " ease in the world; it is but to watch when she " sleeps, and then tie a bell to her neck; for by " this means she cannot stir but we must all hear " her in time; and then those who choose it may " run out of the way."—" Why, I must own," said Long-tail, (an old grey Rat) " that this is a sure " way to go to work with her; but then, who will " be so bold as to tie the bell to her neck?" When not one of them spoke or was so stout as to take the task in hand, this fine scheme came to nought. " Well, then," said the old Rat, " I will tell you " what: the best thing we can do is, as I think, not " to go down on the ground at all, but to keep on " the shelves as far out of the reach of the Cat as " we can."—As all the Rats took the hint at once, poor puss was put to the last shift, which was to hang by her two hind feet, with her eyes shut, on a pin of wood, which stuck in the beam, and so sham dead, but when the old Rat saw her, he smelt out the trick at once; " and so, dame sly," said he, " you are there, are you! but you may take my " word for it, that, if you hang till your legs ache,

நர்றாததுபபேசுவதென்னநான் சொல்லுகிறபிரகாரம்நீ
ஙகளசெயவீர்களானால் இநதவுலகததிலேமிகவுமெளிதாக
இநததுஷடபபூனையினினறுதபபுவிததுககொளளலாம
அதுநிததிரைபணணுகிறகாலமபாரததுககொணடேயிரு
நதுஅபபொழுதுஅதின்கழுததிலொருமணியைககட்டி
விடடால் இநதவுபாயததினால அது- இருநதவிடததிற
றானேயிருககும- ஆனால் அதுபுறபபடுமவேளையில் அது
வருகிறசத்தத்தைநாமெலலாருஙகேள்விபபடடு அதுவ
ருமவழியைவிடடோடிபபோகமனதானவர்களோடிப
போகலாமெனறுசொலலினது- நீணடவாலெனனுமொ
ருநாததகிழவெலியானது - ஆம இதுவேயதைமோசமப
ணணுதற்கொரு நிசசயமானமார்கக மெனறு நாமெணணிததுக
கொளளவேணடியதே- ஆனாலிபபொழுதிதன்கழுததிலே
மணியைககட்டும்படிககுததைரியமுளளவரானொனறுகேட
டது- ஒரொலியாவதுபேசவும் அநதவேலையைககைககொள
ளவுமவலியில்லாமலிருநதபொழுது இநதநனறானயுததியா
னதுபிரயோசனபபடாமறபோகவேஅநதககிழவெலியா
னதுநலலது ஆனாலநானசொலலுகிறதைககேளுஙகளநா
மெபபொழுதுஙகேழெயிறஙகாமல் நமமாலானமடடுமிங
தபபூனைககெடடாததூாததிறபாணினமேறறுனேயிரு
ககிறதுநாம்- செயயககூடுமானமிகவுநலலகாரியமாயிருக
கிறதென்றுநினைககிறேனெனறுசொலலினது- எலிகளெ
லலாமிநத ஆலோசனையையொருஙகெயஙகிகாரம பண
ணிககொணடபடியினாலேயநத வெளியபூனைகடைசியிற
பணணினவுபாயமாவது- அதுதனகனகவளைழடிக கொண
டுதூலததிலடிககபபட்டிருககிறவொருமாமு யிலே
தனபினனங காலகளிரணடினையும பினனிககொணடுசெத
தாற்போலமாயம்பணணிககொணடிருநதது- ஆனாலதைய
நதககிழவெலியானது கணடபொழுதொரோதூததிலேய
நதமாயததைய றிநது- அபபடியா - அம்மாவுபாயமேநீ
யிதோயிருககிறுயேநீதானோ ஆனாலெலலககாகவுனகாலகள
கோடிறவனாககுமநீதொஙகினுயாகில் அவையெலலாம

வீணாய விடு மெனறெனவார்த்தையை நீ நமபிக கொள்-
ளெனனறுவ - நீயுனதோழிகளுளளவைகளைக கொவிததுறுத
துககொணடிருநத போதைசகும்நானுன வேடடைகளை
யெலலாம்நனறாயறிந இருககிறபடியினாலேநானுனனரு
கிலவரவிருமபேனெனறுசொலலினது.

புததி.

எவனாவதொருவன ஒருதரந திருடனெனறறியபபட்-
டால அவவனையாணடாநதரம நமபுகிறவனொருபெரும
பைத தியககாரன உலகததை நனறாயறிநத பெரியவர்கள
சொலலுகிறதையிவனுணர்நதுகேடகக வேணடியதெனறிநதக
கிழவியினாலநாமுணர்நதுகொளளலாம.

கல்வியெணணி.

இரணடாவதுபடி.

முதலாவதுகதை.

அறிவில்லாத - ஆண்மான்.

ஒருதெளிவானவாறறு நீரில் தாகததைததணிததுககொண-
டிருநதவோராண்மானானது தணணீரில் தனசாயலைபபார்த்
தது - அபபோது தன் தலையினமேலவளர்நது நீணடவொ
ரிரணடுகிளைககொமபுகள - தன்மனதினெணணததைதது
ணடமுதறபொருளாயிருநதது - அநதமானானது - ஆ-
ஆ - எனககுளளதவை விருபபானயோககியமாக இநதகக
கிளைககொமபுகளெனன மேலானபிரயோசனததையுணடா

" it shall be all in vain for me; for I know your " sports so well, that I would not come near you, " tho' you had nought but straw in your skin."

Moral.

He is a great fool who will trust that man twice whom he has once found to be a cheat. We may learn too, of the old Rat, that the young should lend an ear to the old, who best know the world.

THE LADDER TO LEARNING,

STEP THE SECOND

Containing Fables consisting of words not exceeding

TWO SYLLABLES.

Fable I.

The foolish Stag.

A Stag, who chanced to come to a clear fountain to quench his thirst, saw his own image in the water. The first thing which struck his notice was the pair of large branching horns which grew on his head. "Ah," said he to himself, "how " sweetly those antlers become me, and what a " noble effect they produce! to look at them, one

"would be tempted to think that I carry a whole "wood upon my forehead; and besides this, they "appear to be so strong and well set, that I think "in my heart I could defy the fiercest monster in "the forest. But as to those flimsy spindles, which "I suppose are my legs, they are of no use but to "disgrace me. What a pity it is that such a noble "figure as mine should owe its support to four "vile broom-sticks. If my legs had been any thing "like my horns, I would not have turned my back "to any single beast on the face of the earth." While the fool was giving himself these airs, he was startled by the yelling of a pack of hounds, who had just been laid on the scent, and were making up nimbly towards him. Away he fled on the first alarm, and bouncing swiftly over the lawn, he left the dogs and huntsmen at a great distance behind him: but taking into a thick copse, his horns were so fast wedged among the branches of the trees, that he could go no further; so that the hounds soon came up with him, and tore him down to the ground. When he was in the pangs of death, "Ah!" said he, "wretched fool! the branching "horns of which you was so proud, have been the "only cause of your ruin; and those slender legs

ருக்கின்றதுகள - இதுகளைப்பார்க்கையில் - ஒருகாடுமுழு
வதையுமென்னென்றறியின்மேற் சுமந்துகொண்டுபோகி
றேனென்றொருவன் நினைக்கச்செய்யும் - இதுவுமல்லாம
ல் இக்கொம்புகளுறுதியாகவுநன்றாகவும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டி
ருக்கின்றதுகளாகக்காணப்படுகிறபடியினாலே யிந்தக்கா
ட்டிலேபயங்கரமான துஷ்டசெந்துக்களை யுத்தத்துக்க
ழைக்கக்கூடுமென்று நான்மனதிலெண்ணுகிறேன் - ஆனால்
என் கால்களென்று நானினைக்கின்ற விந்த நொய்ய கழிகு
ளோவென்றால் என்னை யவமானப்படுத்த விருக்கின்றதுக
ளேயல்லாமற்பிரயோசனமானதுகளல்லவென்னுருவம்போ
ன்றநல்லவோருருவமானது நான்கு - ஈன விளக்குமாறுக
ளால்தாங்கப்படவேண்டுமென்னபாவமாயிருக்கின்றது -
என் கால்களெவ்வளவேனுமெனக்கொம்புகளைப்போலிருந்
தால் இந்தப்பூமியிலிடத்திலேயெந்தமிருகத்துக்கும்பின
னிடையேனென்றுதனக்குத்தானேசொல்லிக்கொண்டது
இந்த அறிவில்லாதமானானது இப்படிப்பெருமைபாராட்
டிக்கொண்டிருந்தபொழுது தன் வாசனைபிடித்துக
கொண்டுதன்னைநோக்கிவேகமாக வோடிவருகின்றவோ
ருவேட்டைநாய்க்கூட்டத்தினுடைய ஓசையினால்வெரு
ண்டது - வெருண்டமாத்திரத்தில் - மிகவும் விரைவாகவோ
டிவெகுதூரத்திலேயந்தநாய்களும் வேட்டைக்காரர்களு
ந்தனக்குப்பின்னாகிவிடவொரு பெருவெளியைக்கடந்த
து - ஆனால் செடிகள்நெருங்கியவொருகாட்டிலேயோ
டுகிறபொழுது - அப்புறம்போகாதபடியதன கொம்புக
ள்செடிகளின் கிளைகளிலேயுறுதியாகமாட்டிக்கொண்ட
துகள - ஆகையினாலேயவ்வேட்டைநாய்கள விரைவாய்த்தின்
ருகிவோடிவந்து அதைக்கிழித்துப்பூமியிற்போட்டுவி
ட்டதுகள அது மரணவஸ்தையிலிருந்தபொழுது -
ஐயோபைத்தியக்காரா வுனக்கிப்படியாங்காரமுண்டாக்கி
ன கிளைக்கொம்புகளேயுனக்குக்கெடுக்கேதுவாயிருந்தது
கள - நீயிந்தக்காட்டிலோடிவாராவிட்டால் - நீமிகவும் அற்ப
மாயெண்ணின மெலியகால்களேயுன்னுயிரைக்காப்பாத்

துமவஸ்துக்களாயிருக்குமேயென்று தானேசொல்லிக்
கொண்டது.

புத்தி.

மனத்துக்குமிகவும் விருப்பமாயிருக்கிறபொருள்கள- நமுடைய மெய்யானவாழ்வுக்கு மிகவுநஷ்டமாயிருக்கவ நேகந்தரம் றிநதுகொள்ளப்பட்டதுகளாமிகவும் அறப மாயென்னுகிறபொருள்கள்பலதரமிகவுமுதவியுள்ளது களாயிருக்கினறதுகள.

இரண்டாவதுக்கதை.

ஒருசிறுவனும - திருடனும.

ஒருசிறுவனொருகிணற்றங்கரைமேலுட்கார்ந்தழுதுக்கொண்டிருநதபொழுது ஒரு திருடன் அவவிடத்துக்கு வநது நீயேனழுகிறாயென்றுகேட்க அசசிறுவனபெருமூசசெறிநதுவிம்மிவிம்மியழுதுக்கொண்டுதனதாமபுக்கயிற்றறு- அநதக்கயிற்றிநுனியில் தொஙகினவொருதஙகபபாத்திரமநதக்கிணற்றிலே விழுநது போய விட்டதென்று சொனனான் அதன்மேல்நதஅறிவில்லாததிருடனனவன தனவஸ்திரஙகளைக்கழறறி வைத்து அந்தத் தங்கப் பாதத்திரத்தைத்தேடக்கிணற்றிறஙகினான்- தானதைக் கண்டெடுத்தால் அதையெளிதில்தனனுடைய தாக்கிக்கொளளலாமென்றும அதுவொருபெரியலாபமாயிருக்குமென்றும் நினைததான - ஆனாலநெடுமபொழுது தடவியும அத்தஙகளால் துழாவியும - இபபடிவருததபபட்டுபபார்த்தபினபு- எல்லாம்வீணாகவேமிகவுமனஸ்தாபத்தை யடைநது மேலேயேறினபொழுது தான் தனனுடையதாக்கிக்கொளளநினைதத - அநதத்தஙகபபாத்திரத்துக்குபபிரதியாகத் தனக்குமிருநதுயர்மும வெட்கமுமுறறுமபொருட்டுததன வஸ்திரஙகளை யந்தத் திருடடுப்பய லெடுத்துக்கொணடோடிபபோனத்தையும் வஸ்திரஙகளில்லாமல்வீட்டுக்குபபோமபடி தனனை விட்டுவிட்டதையுஙகண்டான்.

" which you treated with so much contempt were " the only things which would have saved your " life if you had not run into the thicket."

MORAL.

Those things which are most pleasing to the fancy are often found to be most hurtful to our real welfare; and what we most despise may sometimes be of the greatest service.

FABLE II.

The Boy and the Thief.

As a Boy sat crying on the edge of a well, a thief came by who asked him why he wept; the boy, with sighs and sobs, told him that his string had broke, by which means a gold cup, that hung at the end of it, had dropped down in the well. On this the fool of a thief pulled off his clothes and went down, that he might look for it; for, thought he, if I can but find it, it will be no hard thing for me to keep it, and a brave prize it will be. But after he had groped and poked, and fell a long while, but all in vain, up he came as vexed as could be; when, to his no small grief and shame, he found that for the cup of gold, which he meant to have made his own, the rogue of a boy had run off with his clothes, and left him to walk home without them.

MORAL.

This fable shews, that though a thief will steal from all he can, he does not like to be used in the same way, which proves, that he well knows that his own thefts are bad deeds.

FABLE III.

The Dog and the Wolf.

As a Wolf and a Dog met by chance in the fields, "How do you do, Sir?" said the Wolf, "I am glad "to see you with all my heart. Dear me, how "fat and plump you look since I saw you last! If "I am not too bold, Sir, pray how came you to be "in so fine a plight? for my part, poor wretch! I "am so thin and so lean, that you may tell all the "bones in my skin."—"Why, my dear," said the Dog, "I serve a good Master; I guard his house "from thieves; and for my pains I lodge in a "warm kennel, and eat of the best meat he can "give me!" "Say you so," said the Wolf, "then I "should be glad to serve him too. Pray be so kind "as to speak a good word for me."—"Done," said the Dog; "do but come with me, and I make no

புத்தி.

ஒருதிருடனதான் திருடககூடுமான எல்லாரிடத்திலுந்திருடினாலுந தானுமபபடியே திருடபபடுகிறதைச் சமமதிககவிலலையென்றும திருடடுக கொடுககவிபபடி சமமதியாமலிருககிறதேயவனுடைய திருடடைப பொல்லாத்தொழிலாகவவன்றித தறகுத திருஷ்டாநதமாக விருககினறதென்றும - இநதக்கதையறிவிக்கினறது.

மூன்றாவது கதை.

நாயும் - கோநாயும.

ஒருகோநாயும - நாயுநதற்செயலாயொருபுலத்திலே சநதிததபொழுது - கோநாயநாயைப பார்ததுச சொனனதாவது நீசுகமோ- ஐயா என்மனப்பூர்த்தியோடுனனையபார்க்கச் சநதோஷமாயிருககிறேன - அம்மம்மா - நானுன்னைமுனபுபார்ததற்கு - இபபோது நீயெபபடி கொழுததும் பருததுமிருககிறாய் எவவிததிலே யிபபடி செளககியபபட்டாய - அநதச செய்தியை நீயென்னைமிகவும- அஙககாரியலலவென்று நினைபபாயாகில் - தயவுபணணிச சொலலவேணும - எளிய செநதுவாகிய நானெனவெனறால் என்னுடைய தோலுககுளளேயிருககிற எலுமபுகளெயெல்லாம - நீயிததனையென்றுசொலலுமபடிககுமெலிநதுயிளைததுயிருககிறேனென்றுஞ்சொலலினது - நாய் - என்பிரியமே நானொரு நலல எசமானனிடததிற் சேவிததுககொணடு திருடர்கள வாராமல் அவர் வீடடைககாததுககொணடுநானபடுகிறவுழைபபினபொருடடுக குளிர் விழாமலிருககினறவோர்றையில் வாசமபணணிககொணடு அவர்கொடுககவலலநலல தீனியைததினறுகொணடிருககிறேனென்றுசொலலினது - கோநாய - அபபடியா - ஆனாலெனககு மவிடததிற சேவிககச்சநதோஷமாயிருககிறது - வேணடிககொளளுகிறேன - எனககாகவொருநலல வாககுச்சகாயமபணணத தலையசெயயென்றுசொலலினது - அநதநாய் அபபடியே பேசியாயிறறு என்றேகூடவா - மறறொன்றுஞ்செயயவேணடுவதிலலை - ஒருநலலவந

டீயோசனைசமபாதெகநிசசயமாகவேயுனககு நானுதவிபண
ணுவேனென றுசொல்லினது - ஆனால் அதுகலிசனைநிம
வழியிலேகடநது கொணடிருநதபொழுது கோநாயான
து அநதநாயினகழுததைசசுழபபோட்டிருநதசசஙகிலி
யினால்மயிருதிர்நதுகிடக்கிறவிடததைக்கணடு - ஐயா -
இதெனன வுனகழுததிற் சததமா மயிரிலலாமலிருக்கிற
தெனறுகேடக - நாய் - அது எனனவெனறால் - உணமையா
கசசொல்லுகிறேன கேள் - எனனுடையநல்லதுரையைககா
ணவருவோர்களை - நானோடிககடிககாதபடியபொனககு
பபகற்காலததிலேபோடடபபடடசஙகிலியிருக்கிறவிடத
தின்றையாளெனறுசொல்லினது - கோநாய - மெய்மெ
ய் - ஆனால்நானசொல்லுகிறதைக்கேள் - இபபடிபபட
ட காரியமானாலுனனுடையநலலசசமானவீடயம - உன
னுடுககமானவீட்டையும - உனனேததியான போசனத
தையும் - உனவிசசங்கிலியையும எனககுபபதிலாகநீயே
வைததுககொள் - நலலசாபபாட்டுககாகச்சிறுளளவனாக
கும - அடிமைபபட்டிருக்கிறதைபபார்க்கிலும் எனககி
ஷ்டமான விடததுககுபபோயவிரததுமமெலிநது மி
ருககிறதுநல்லதெனறுசொல்லிக்கொண்டு உளககுவநதன
வெனறு சொல்லுதற்கும் - கிற்கமலெழுமபியோடிப
போயவிட்டது.

புத்தி.

நாம் - அடிமைபபடாமலிருக்கிறதைநாஙகெடுததுப
போடாமலிருபபமாகில் அது வேசுவாமி கொடுததவரங்க
ளெலலாவற்றிலும் நல்லவரமாயிருக்கின்றது.

நானகாவதுக்கதை.

ஒறறைககண் - பெணமான்.

ஒருகண்குருடையுடைய வொருஒளிய பெண்மானொனறு கட
லுக்கருகில் மேய் வோரிடததைத தெரிந்துகொணடுதான்
மேயும் பொழுதுதீஙகையடையாமல் - மிகவுமபததிரமாயி
ருக்கத்தக்கதாகத்தன் குருட்டுக்கண்பக்கத்தைக் கடலுக்கா
வைததுககொண்டுதன்னுடையநல்லகண்ணினால்வயல்கில

" doubt but I shall help you to a good place." But as they went on in their way, the Wolf spied a bare place round the neck of the dog, where the hair had been worn off by the chain. " O, Sir!" said he " what do I see here? your neck is quite bare." " Why, to tell you the truth," said the Dog, " it is " a mark of a chain which my good master puts on " me in the day-time, that I may not bite those " who come to see him."—" Aye, aye," said the Wolf, " why then I tell you what: If this be the " case, you may keep your good master, and your " warm kennel, and your nice fare, and your long " chain to yourself, for me. I had rather go where " I please, and be lean and thin, than be a slave all " my life for the sake of good eating," and with that, off he sprang, and did not so much as to stop to say good-bye to you.

MORAL.

To be free is one of the best gifts of heaven, if we do not make bad use of our freedom.

FABLE IV.

The Doe with one Eye.

A POOR Doe, who had but one eye, made a point of grazing near the Sea, and that she might be the more safe from harm, while she fed, she kept her blind side next to the beach, and with her sound eye she looked out on the fields: " and now," said

she, "to be sure I must be safe; for no one can "come near me without my seeing them."—But a sly fellow, who, with two or three more, had sought for her in vain for some days, found out the scheme. So he took a boat, and went round on the sea, till he came on the blind side of her; and then shot her with a brace of balls. Thus fell the poor Doe; but while she was in the pains of death, she was heard to cry out, "O my hard fate! I thought "no one could hurt me on that side which was "next to the sea, and yet from thence, I have my "death's wound. Wretch that I am! that scheme "which I made my whole trust, has been the "means of my fall!"

MORAL.

It is not good to trust too much to our own skill; for we may find the most harm where we thought we had the least to fear. The best way is to act with as much care as we can, in all things, and then with a firm heart to leave the end of it to God, and not to be so vain as to say, "I have made all safe, and am "sure that no harm can come near me."

FABLE V.

The Lying Boy.

A WICKED young rogue who kept sheep, took

துனதபபார்த்துக்கொண்டு இப்பொழுதுண்மையாகவேநா ன் தீங்கையடையேனென்றுமஎன்னறல் எவர்களாலு மஎன்பார்வைக்குள்ளகப்பட்டதற்கு முன்னேயென்னருகில வரமாட்டார்களென்றுஞ்சொல்லினது - ஆனல் இரண்டு மூன்றுபேர்களுடனே கூடிக்கொண்டந்தப்பெண்மா னைச்சிலநாளாய்வீணிலே தேடினவொரு தந்திரவாதியா னவன் அந்தப்பெண்மானினுடைய வுபாயத்தையறிந்து கொண்டபடியினாலேயொருபட்டின்மேலேறிக்கொண் டு அதின் குருட்டுக்கண்பக்கத்திலேதான்வருகிறவரைக்கு ங்கடலிலேசுற்றிக்கொண்டு போய் அதையொருதோட்டுக்கு ண்டுகளாற்சுட்டுப் போட்டான் அந்தஎளியபெண்மான கீழேவிழுந்தது - ஆனல் அது பிராண அவஸ்தையாயிரு ந்தபோது - ஓ என்கொடூரமான விதியே கடலுக்கருகா னபக்கத்திலே யெவனொருவனுஞ் சேதப்படுத்தமா ட்டானென்று நினைத்தேன் அவ்விடத்தினின்றேயென க்குச்சாவுக்காயமுண்டாயினது நான் சாரமற்றவளாய்விட் டேன் - நானமுழுவதும் நம்பின இந்தவுபாயமானது என் சாவுக்கேதுவாயிருந்ததென்று மனிதர்களுக்குத்தெரியக் கூப்பிட்டது.

புத்தி.

நமதுசுதாயுத்தியைமிகவும்நம்புகிறதுத்தம்மென்றுஎன் னறால் - நாமபயப்படவேண்டுவதில்லையென்றுநினைக்கு மிடத்திலேமிகவுமபொல்லாங்குவருமெ-எல்லாவற்றிலும்நம மாலானசாக்கிரதையோடு காரியம்பார்த்தபின்புஒருதி யானமனதோடு அந்தக்காரியமுடிவுண்டாகத்தக்க தென்றுநினைத்துக்கொண்டும் - நாமெல்லாவற்றையுஞ் சாக்கிரதையோடு செய்துகொண்டேன - என்னிடத்திவ் தீங்குசேராதென்றுநிச்சயிக்கிறேனென்றுவீணிலேபேசா மலிருக்கிறதும - நல்லமார்க்கமாயிருக்கின்றது.

ஐந்தாவதுகதை.

ஓநாய்சொல்லுகின்றபயல்.

ஆடுகளைவைத்துக்கொண்டிருந்தவொரு அஜ்ஞதி

ருட்டுப்பயல் தன்னருகிலே புலங்களில் வேலைசெய்கின்ற
எளிய மனிதர்களை யெல்லாம் பைத்தியக்காரர்களாக்குகிறத
ற்கு மிகவும் வருத்தப்பட்டு உதவிசெய்யுங்களுதவிசெய்யு
ங்கள் - ஒங்கள் தயவுசெய்து வந்து உதவிசெய்யுங்கள் - என்
னெளிய ஆடுகளையிந்தக் கோநாய் கொன்றுபோடும் - ஓ ஓ
கோநாய் கோநாயென்று கூப்பிட்டான் - ஆனால் அந்தநல்ல
மனிதர்களோடிவந்து - அங்கேகோநாயில்லாமலிருந்ததை
க்கண்ட மாத்திரத்திலே யந்தப் பயல்வர்களை யிகழ்ச்சிபண்
ணித் தான் நினைக்கக்கூடுமானபடி யெல்லாரையும் பைத்
தியக்காரர்களென்று சொல்லி யிந்தப்படிக்கு அநேகந்தரஞ்
செய்துகொண்டிருந்தான் - ஆனால் கடைசியிலே யொரு
கோநாயே அதிகமூர்க்கத்தோடு வந்தது - அப்பொழுது
அந்தத் திருட்டுப் பயலானவன் உதவி பண்ணச் சொல்லி
யுண்மையாகவே தன்னாலானமட்டும் ஊத்துக் கூப்பிட்டா
ன் அந்த மனிதர்களெல்லாரும் அவன் கூப்பிட்டதைக்கே
ட்டது நிச்சயமே ஆனால் அவனடிக்கடி யவர்களை மோ
சம்பண்ணினபடியினாலே யொருவருமவனருகில் வர இச்
சிக்கவில்லை - ஆகையால் அந்தக் கோநாயானது அவனுடை
களையொவ்வொன்றுக் கொன்றது - அந்தப்பயல் அதை
யடித்துத் துரத்தப்போனபொழுது - அது - அவன்மீ
தும் பாய்ந்து அவனையுஞ் சின்னபின்னமாகக் கிழித்துப்
போட்டது.

புத்தி.

ஒருபயலாவது பெண்ணாவது பொய்சொன்னதை யொ
ருதரமறிந்தபொழுது அவர்கள் - நிசம்பேசினாலும் - ஒருவ
னுமவர்களை நம்பான்.

ஆறாவது கதை.

ஒருமனிதனும் - அவன்வாத்தும்.

அறிவீனனான வொரெளியவனுக்கொருகாலத்தில் தங்
க முட்டையிடுகின்ற வொருவாத்திருந்தது - அது அவ
னையொருகுதிரைக்குள்ள இறுமாப்பைக்கொள்ளச்செய்
தபடியால் - அவன் தனக்குத்தானே பார்த்துச் சொல்லிக்

great pains to make fools of all the poor folks who were at work near him in the fields. "Help, help;" he cried; "O pray come and help me; the Wolf "will kill my poor sheep! Oh; the Wolf, the "Wolf!" But as soon as the good folks came up, and found that no Wolf was there, the Boy laughed at them, and called them all the fools he could think of; and this he did many times. But at last the Wolf did come in a great rage; and the young rogue then cried out for help in earnest, as loud as he could. The people, it is true, all heard him; but as he had put the cheat on them so often, not one would come near him; so the Wolf killed first this sheep, and then that; and, as the boy went to beat him off, he flew on him too, and tore him limb from limb.

Moral.

When a Boy or Girl is once found to tell lies, no one will trust them, though they should speak the truth.

Fable VI.

The Man and his Goose.

A poor fool of a man once had a Goose which laid eggs of gold; and this made him as proud as a horse. "Come, come," said he, "I may now hold

" up my head with the best of them all. Cheer up, " my lad, for in a short time you may have a coach " to ride in, and make the dust fly before you like " smoke. But why did I say in a short time. What " a strange fool I am! It is but to cut open the " Goose, and then I shall be as rich as the King at " once." So to work he went and ripped up the Goose the same day, which was great folly; for when the poor Goose was dead, she could lay no more eggs.

Moral.

Those who covet great wealth, often defeat their own end and become poor.

Fable VII.

The Frog and the Ox.

A proud Frog who fed in the same field with an Ox, had a mind to try if she could swell up her skin, till she was as big as he was. " Now for it," said she, " let me see what I can do." But her son, who saw what she would be at; begged hard of her to leave off, and try no more: for as he told her, if she was to try for ever, it would all be in vain, and might do her more harm than she could think

கொண்டதாவது - வாவா. இப்பொழுது நானெல்லாரிலுஞ் சிரேஷ்டமானவனுக்குச்சமானமாயவிட்டோம - நமமுடையபி ளளாயநீமகிட்சியடை - என்னறால்சிலநாளைக்குளளேயே றுசறகுநீயோக்கியதையடைந்து ஆகாசகவியுனககுமுன புகைபோலெழும்பப்பண்ணலாம - ஆனாலசிலநாளைக்குள ளென்றுநானென்சொன்னேன - நானென்னமாறுபாட்டான அறிவீனனாக இருக்கிறேன இந்தவார்த்தையறுததமாதிரா திலொருநாசவினைபபோல வொரோதரத்திலயிழுறியவா ஞயவிடுவேனென்றுசொல்லிககொண்டு அப்படியேசெ யயமுயன்றுஅனறையதினமெயநத வாத்தையறுததுத் திறநதனன - இப்படிசெயததுமிகவும்அவிவேகருனியம. எனனில் அநத எளியவாத்துசசெத்துபபோனபடியால் இனிமேயப்பொழுதும் முட்டைகளையிட்டேமாட்டாது.

புத்தி.

அதிகபொருளையிச்சிக்கிறவர்கள அநேகந்தரந்தங்கள கைபபொருளையுமழித்துபபோட்டு எளியவர்களாயப போயவிடுவார்கள.

ஏழாவதுகதை.

தவளையும் - எருதும்.

ஒருபுலத்திலேயொருதோட்டுமேயநது கொண்டிருநத வொருகற்வமுள்ளதவளையானது அந்தஎருதைபபோலத் தானபருக்கிறவளாகநதனதேகததையுப்பச்செய்யக்கூடு மோவென்றுபார்க்கமனதாகி அதற்காகஙாணிபபொழுது செயயக்கூடுமானதைபபார்பபேனென்றுசொல்லிககொ ண்டது ஆனால்அதுஎவ்விடபிரவேசிக்கவேண்டுமென்று மன தாயிறறு அதையறிந்தஅதினபிளளையானது அபபடி செயவதைவிட்டுவிடவுமெப்பொழுதும அப்படிசெய யமுயற்சிபணணுமலிருக்கவுந்தன்தாயையமெத்தவும வருந்தி க்கேட்டுக்கொண்டது - என்னறால் - அப்படி வீஙகுததற் குநீயெததனைகாலமமுயன்றாலும நானுனக்குச்சொன்ன படியேயநத முயற்சியெல்லாம வீணாகி அதுநீநினைக்கமா ட்டாதநஷ்டதைதயுனக்குச்செயதுவிடுமென்றது - தாயா

ணது நஷடரு செயயுமோ அடா புததியிலலாபபயலெ
அதனபொருடடுநான முயனறால-நான செயயவலலைத நீ
முயனறியவிலலை இபபொழுதெ தனவணபபாரததுககொ
ணடிரு மறறொருதருஞ செயயாதெ நாமெனததவஸீககிறத
துவெபெருககிறேனறியெனறு சொலலி மூசசசதுமபித
துககொணடிருககின பொழுது அதனதோலவெடிக்கவே
யது செததுபபூமியிலவிழுநதது.

புததி.

நாமெததனிககுஙகாரியஙகளெலலாமிதததோடுசெய
கிறதுமநமககுககடினமுமமிகவுமெடடாததுமானகாரிய
ஙகளிலநமததாலஙகவனபபொககடியாமலிருககிறதும-
எனறறிலுமநனமையானகாரியமாயிருககிறது - எனென
றால-நமமுடையசக்தியாலநிறைவேறககூடாதகாரியத
தைநிறவேறறநாமெததனிததால முடிவிலநமமுடையபிர
யாசைவீணவதையுமநமககேடுகடிவருவதையுஙகாணுவோம.

எடடாவதுகதை.

ஒருகாகமும - கூசாவும.

தாகததையுடையவொருகாகமானதுகொஞசநதணணீரிருக
தவொருகூசாவிலதனதாகததைநீககிககொளளவுமனறுபார
தததது-ஆனால அநதககூசாவினகழுததானதுநீணடுசிறுததி
ருநதபடியினாலெ - இநதளவியபடசிதனதலையயதறகு
ளளெநுழைககமாடடாமறசொனனதாவது நலலது சிறுக
கிதாநானிவிசெயவதையுனககுககாடடுவெனெனறுநினைக
கிறெனவாபாரககிறேன-நானுனவாயமடடுஙகறகளைநிர
பபிவிடுகிறேன அபபொழுது நீதடுததாலுஞசலமவாய
மடடுககுமெழுமபுமெனகிறதறகெனககுததுணிவுணடெ
னறு சொலலிககொணடு அபபடியே செயததுசறறுப
பொழுதிலேயது சொனனபடியெயநதசசலமேலாகவந
தபடியினாலெயதைததனககிஷடமானமடடுஙகுடிததது.

புததி.

திறமையுளளவர்கள் - தஙகள்பலததினாலாகககூடாதகா
ரியததைஎசசரிககையினாலுமயோசனையினாலுமஅநேகாந
ததஙகளுககாகபபணணிககொள்ளுகிறார்கள.

of "Harm! you young fool," said she; "why you "know not what I can do if I strive for it. Do "but look at me now and see how fast I grow;" and with that she puffed and blowed. And strained and swelled, till she burst her skin, and fell dead on the ground.

Moral.

It is best to keep a due mean in all our schemes, and not spend our time in such things as are too hard and too high for us! for if we aim at more than we have strength to go through with, we may expect to lose our pains, and ruin ourselves in the end.

Fable VIII.

The Crow and the Jug.

A crow that was dry, strove to quench her thirst in a jug which had some water in it; but the neck of it was so long and so straight, that the poor bird could not get her head in. "Well, friend," said she, "but I think I can tell what to do with you yet. "Come, let me see; I will fill you with stones up "to the brim; and then I dare say, that the water "will rise to the top in spite of you." So to work went the Crow, and in a short time the water, as she had said, rose so high, that she had as much of it as she pleased.

Moral.

Clever people often do that by care and thought, which strength could not effect.

Fable IX.

The Frogs and the Fighting Bulls.

One day, as two fierce Bulls were fighting in a meadow—"What in the world!" said a Frog, "will "become of us?" "Why," said a second Frog, "Why, what have we to do with the quarrels of "those silly Bulls? If they love fighting pray let "them fight on; for if they push and clatter their "horns till they break each other's heads, we shall "be neither the better nor the worse for it!"— "Indeed, friend," said the other Frog, "I believe "you talk too fast, for as it is certain that if they "keep on at this rate one of them must soon get "the day, he who shall be worsted will be forced "to take refuge here in the marshes, and then "nothing can be more likely than that his heavy "feet will tread some of us to death. So you see, "Sir, that we have more concern in their dispute "than you were first aware of."

Moral.

When great people fall out with each other, many of those who are below them are sure to suffer for it.

Fable X.

The Viper and the File.

A viper crawling into a Smith's shop to seek for some thing to eat, cast her eyes upon a File, and darting upon it in a moment; "Now I have you,"

ஒனபதாவதுகதை.

தவளைகளும - சணடையெருதுகளும.

ஒருநாளிரணடு துஷ்ட எருதுகளொருவயலிலே சண
டைசெயதுகொணடிருநதபொழுது ஒருதவளையானது
இதனால் நமககெனனவிபககுமோ விநதவுலகததிலெனறு
சொலல - மறறொருதவளையானது - ஏனென - அநதமூ
ட எருதுகளுடைய சணடையினால் நமககாவதெனன - நா
ளுனனி வேணடிக கொளளுகிறேன அதுகள சணடை
செயய அபேட்சிததால் சணடைசெயயட்டும் அதுகளொ
னறுடனொனறு தவலகளுடகிறவனாககுமுட்டிக்கொ
ணடாலுங கொமபுகளோடே கொமபுகளை மோதிககொண
டாலும் - அதனால்நாம்சுகபபடுவதுமிலலை அலலது கெ
டடுபபோவதுமிலலையெனறுசொல்லினது - மறறொரு
தவளையானது சிநேகிதா நீமிகவும படடபடபபாரகப பேசுகி
றுயெனறுநானுணமையாகநினைககிறேன - எனனவெனறால
அதுகளிபபடியேயிருககுமாகில அதுகளிலொனறு வி
ளாவிலே வெறறிகொளள துணமையாயிருககிற படியி
னாலே தோறறது இநதச சதுபபுநிலததிறபடுககவுடன
படும - அபபொழுது அதனபளுவானகால்களை நமமிற
சிலரைச சாகமிதிககுமேயலலாமல மறறொனறுஞ செய
யாதுகள - ஆகையினாலே அதுகளின சணடையைககுறித
து நீமுதலிலேயறியாதநிமித்தமானது நமககதிகமாக இரு
பபதை நீயறிநதுகொளளையாவெனறுசொலலினது.

புததி.

பெரியவர்களொருவரோடொருவர் சணடைசெயயும்பொ
ழுது அவர்களகீழிருககினற அநேகர்கள் அநதச சணடையி
னாலேயுணமையாகவேவருத்தத்தையனுபவிபபார்கள.

பத்தாவதுகதை.

விரியன்பாமபும - ஆமும.

இன்பதறகுச சிலபணடததுககாகவொருகொலலன்க
டைககுப்போனவொருவிரியனபாமபானது ஒரு அரததை
க்கணடு ஒருநொடியில்தன்மேல்விழுநது இபபொழுது

நானுனனைப பிடிததுககொணடேன ஆகையால நீயெ
பபடிததபபித துககொளளமாடடுவாயோ அபபடி ததப
பித துககொள - ஆனால நானுனனைவிடடுவிடடிவனைப புவ
ருசற்கு முனபேயுனனையொருநலலபொசிபபாககிககொ
ளவேனெனறு நானசொலலுகிறதைகமெனறு சொலலி
னது - அநத அரமானது மிகவுங கடிநதுபேசினதாவது -
அடாமூடா - எனறு - நீயெனனைவிடடுவிடடுசசுகமாயிரு
ககிறதனைககுதனமையாம - எனனாலநீயெததனைககா
லங்கடிததுககொணடிருநதாலும அநதபபிராயாசைக்கா
கவருததததையடைவாயெயலலாமல மறறொனறையும
டையாய - எனனைததினறேவிடு - மெய்யாகவேகடையிலி
ருககிறமிகவுங்கடுமையான இருமபை நானேகடிததுவி
டவலலவள நீயெனனையறியினததினறககடிததுககொ
ணடிருநதால நீ முனனிருநதுவநதயிடததைநீபார்பபதற
குமுனபேயுன கெடடவாயிலிருககிறபற்சவெல்லா
முடைததுபபோடுவேனெனறுசொலலினது.

புததி.

உனககுமிகபலததையுடையவர்களோடெநீயொருக
காலுமெதிர்ககாமலும - கெடுதியான காரியங்களைசசெய்த்
தினால் தீங்கையடையாமலுஞசாககிரதையாயிரு.

பதினோராவதுகதை.

கிழவேடடைநாய்.

பாலியகாலங்களிற் காடடிலேயெவவளவுபபடடயி
ருநததையுமபிடிககததகுமானபலமும வேகமுமவீரமுமு
ததாயிருநதவொரு கிழவேடடைநாயானது முதுமையி
னாலேயுங கடுமையான வோடடததினாலேயும கடைசியி
லேமிகவுமமெலிநது போனபடியினாலே யது தன வேலை
யைததானமுனசெயதுகொணடிருநதபடியேசெயயமா
டடாமலிருநதது ஆகையினாலேயது ஒருநாளொருமுளள
மபனறியினகாதைபபிடிததுககொணடபொழுது தனபற்
களைமுனனமேயிழநதுவிடடபடியினாலே தானபிடிதத

said she; "and so you may help yourself how you
"can, but you may take my word for it that I shall
"make a fine meal of you before I think of parting
"with you." "Silly! wretch!" said the File as
gruff as could be, "you had much better be quiet
"and let me alone; for if you gnaw for ever, you
"will get nothing, but your trouble for your pains.
"Make a meal of me indeed! why, I myself can
"bite the hardest iron in the shop; and if you go on
"with your foolish nibbling, I shall tear all the
"teeth out of your spiteful head, before you know
"whence you are."

MORAL.

Take care that you never strive with those who are too strong for you, nor do spiteful things, lest you suffer for it.

FABLE XI.

The old Hound.

A BRAVE old Hound, who in his youthful days had been so stout and nimble as to seize any beast in the forest, was at last so much worn out with age and hard running, that he could not perform his part as he had used to do. One day, therefore, when he caught a bristly Boar by the ear, having lost his teeth, he could not keep his hold, and so lost the

prey. "You wretch!" said his master, (who was vexed to the heart to loose such a noble booty,) "what "do you mean by serving me in this manner? you "may take my word for it, that if you play me "such a trick again, you shall have an halter for "your pains as soon as you get home." "Sir," said poor old Casar, as plain as he could bark, "it was "not my spirit that failed me, but only my teeth. "Pray, good master, be pleased to think upon what "I have been, and let that plead my excuse for "what I am at present."

Moral.

This fable teaches us that it is very unjust to use old Servants ill when they are past their labour; even our dogs and horses should meet with kindness in their old age.

Fable XII.

The Lion and the Mouse.

A noble Lion, who was faint with heat, and weary with hard hunting, lay down to refresh himself with a nap in the entrance of a large cave. While he was asleep, a number of mice ran over his back and waked him. Upon this starting up in a rage, and clapping his paw on one of them, "You

பிடியைககாபபாறறமாடடாமல அநதபபணடததைப
போககடிததது-அபபடியகபபடடமேலானபதார்தத
த்தைபபோககடிகக-மனஊ தாபததையடைநத அதன்-எச
மான்ஞனவன-அடாபெதாயிபபடிபபடடசேவகமென
னிடத திற செயகினறதஞலுனககெனனபயஞகினறது நீ
மீளவுமிபபடிபபடட துரோகமபண்ணிஞயாகில் வீடடு
ககுபபோன்மாததிாததிலேநீஉழைககிறஉழைபபினபொ
ருடடுஉனககுததுககொருதாககுககயிறுகிடைககுமென
றுநானசொலலுகிறதைநமபெனறுசொனஞன-எளியகசா
ரெனறகிழவேடடைநாயானது-தனஞலானமடடுககுமந
னறுககுவிததது-ஐயாவே-எனககுபபலனறறுபபோய
விடடவிலலை-ஆஞல்-எனபறகள்மாததிாமேபோயவிட
டதுகள-நலல-எசமான்னேநானமுனனிருநததனமை
யைததயைசெயது நீர் நிவனததுப பார்ககப பிரார்ததிககி
றேன அநதத்தனமையேயென்தர்க்காலததனமையினபொ
ருடடு நீரெனவின மனனிக்கக் கேடடுக கொளளுமெனறு
சொலலினது.

புததி.

வெகுநாளாயசேவிக்கா றர்களுக்கு உழைக்கசசக்தியி
லலாதபொழுது அவர்களைததளளுகிறது மிகவுமனனியா
யமெனறும-நமதுநாயகளுககுநகுதிரைகளுககும அது
களின முதுமையிலே தயவைககாடடவேணடுமெனறும
இநதக்கதையானதுநமககுககறபிககிறது.

பனனிரணடாவதுகதை.

சிஙகமும-சுணடெலியும.

வெயயலிஞலேசோர்நது-அதிகவேடடையிஞலேய
இததவொருமேலான குலசசிஙகமானது ஒரு பெருஙகு
ழியினமுகபபிடததிலேநிததிரைபணணியிளைபபாறபபடு
ததுககொணடுதூஙகுமபொழுது அநேககுசுணடெலிகள்
அதன முதுகினமேலோடி யதையெழுபபிவிடடதுகள்-
அதனபேரிலசிஙகமானதுகோபததோடெழுநதிருநது அவ
றறிலொனறிவனததனகையாலமுககிககொணடு-அடா

தொத்துகிற திருட்டுப்பயலே - என்னித் திணையக்கலங்கப்ப
ண்ணவெப்படி துணிவுகொண்டாய - ஆறுகிளிமேலுனபொ
லலாநடததைகளில்லாமற்போகத்தக்கதாகநானுனவிநிசச
யமாகவேகொல்லுவேனென்று சொலல - அநதசசிறியசெ
நதுவானது - ஐயாவுணமையாகவேநான குறறததைச செயய
விலலககவிலலை - எனசொலலியும் - எனகனனியததையுமநம
புமநானதைசசெயததேயிலலை இதலலாமலும் - ஐயாவேநா
னொருசுணடெலியெனறுநீர றிநதிருககிறீர் இநதககாட்டுக
குராசருகியநற்குலிருகநதனனுடைய குரேரறததததை யென
னிப்போனற வறபஜெநதுககளிடததிற செலுததுகிற
து - அதுக குமிகவுமகனனியககுறைசசலாகுமெனறு சொ
லலிறது - அநதநலலசிஙகமானது சுணடெலி தனனிமன
னிககவேணடிக்கொணட தினமேல நகைக்கமாடடாமலிருந
ததிலலை ஆனாலநதசசுணடெலிசொனனசசொற்கள் வெகு
ஙியாயஙகளிருநததாகததானிவிநததபடியினாலே யதை
விட்டுவிட இஷ்டமாயிறறு - சிலநாளைககுபபினபு அநதச
சிஙகமேகாட்டிலேயிரைதேடிககொணடிரு
நதபொழுது - வேட்டைககாறர்களால அதறகாகபபோட
ப்பட்டவோருர்முள்ள வலைககுள்ளேயகப்பட்டுக்கொள
ளத்தக்கவபாகியததையுடைத்தாகி அநதவலையினின றபபு
றப்படசசக்தியிலலாமற்கீழ் விழுநது தனககுககீழப்பூ
மியதிரத்தககதாகவொரு பயஙகரமான இரைசசலிட்டுக
கொணடிருநதது அநத எளிய சுண்டெலியானது ஒரு நி
மிஷததிலேயநதசசத்தத்தைய றிநது அதையெனனவெனன
றுபார்ககத்தனனாலான விரைவிலேயோடியநதவிடததில
வநதுகோபததினால வாயில நுரைதள்ளிககொணடிருநதசி
ஙகததைககணடுவாருமஹாபுருஷா நீரேயுமமைககலஙகப்ப
ணணிககொள்ளாமலிருககவும் மகெஞசிககேட்டுககொள
ளுகிறேன - ஒரு நிமிஷம அலலது யிரணடு நிமிஷமாததிர
மானறுஞசெயயாமற் படுததிரும - தொததுகிறவனும்
உமமுடையஎளிய சிறியதிருடனுமாகிய நானுமமைவிடு
தலைபணணுவேன - அலலததனபொருடடுசசாவேனென
அசொலலிககொண்டு தன பேசசுதப்பாமலொருநொடி

" little scrambling rogue," said he, " how came " you to be so bold as to disturb my rest? But I " warrant you I will put an end to your saucy " pranks for the time to come." "Indeed, Sir," said the little creature, " I meant no harm. Upon my " word and honour I did not. Besides, Sir, you see " I am a mouse; and it would be a great disgrace " to such a noble beast as the monarch of the " forest, to take his revenge on such a little thing " as I am" The good Lion could not help laughing at his excuse; but as he thought there was some reason in what he said, he was content to let him go.—Not long after, as the same Lion was roaring over the forest in search of his prey, he had the ill luck to run into a strong net, which had been laid for him by the hunters; and not being able to force his way out of it, down he fell, and set up such a fearful roar as made the ground tremble under him. The poor Mouse knowing the voice in a moment, ran as fast as he could to see what was the matter. When he came to the spot, and beheld the Lion foaming at the mouth with rage, " Come, " noble Sir," said he, " let me beg of you not to " disturb yourself; but lie still a minute or two, " your poor little scrambling rogue will set you " free, or die for it!" The Mouse was as good as

his word; for to work he went in an instant, and with his sharp little teeth gnawed in two the knots and meshes of the net, and left the noble Lion to go where he pleased.

Moral.

We may learn from this fable, that there is no person so little, but that the greatest, may, at some time or other, stand in need of his help. Read this, O ye proud ones of the earth, and learn to respect the good will of those who are below you.

Fable XIII.

The Eagle and the Crow.

An Eagle from the top of a lofty mountain, once making a stoop at a lamb, she pounced it in a moment with her talons, and flew away with it to her young ones. A foolish Crow who had built her nest in a cedar at the foot of the same mountain, taking notice of what passed, said to herself, "That is "mightily clever, indeed. But I believe I can do as "well myself, if I try for it;" and with that down she flew, and fixed her claws in the fleece of a second lamb. But being able neither to carry off the prey, nor to clear her feet from the wool, there she sat looking like a fool, till at last she was taken off

யிலேவருததபபட்ட வெததனிதது ததனகூர்மையானபற்
களால் அநதவலியினமுடிகளையும் அதன்கண்களையுமிரண
டாககடிதது அநதப பெரியகுலசிஙகததையதற்கிஷ்ட
மானவிடததுககுபபோகவிட்டது.

புததி.

இநதக்கதையினாலே - தாழநதவனெவனுமிலலையென
றும் உயர்நதவனொருவேளையிலலாவிட்டாலொருவே
ளைதாழநதவனுடைய வுதவிக்குககாததிருபபானென
றும்நாமறிநதுகொளளலாம - ஒபூமியிலுளளபெருமையா
ளிகளேயிதை வாசிதது உஙகளுககுததாழநதவர்களுடைய
நலலுளளததுககு உபசாரஞ்செயயககறறுககொளளுங
கள.

பதின்மூன்றாவதுகதை.

கழுகும - காகமும.

ஒருகழுகானது ஒருதரமொரு உயர்நதமலையுசசியினின
றுஒருவெள்ளாட்டுககுட்டியினமேற்பாயநதுஒருநொ
டியிலேயதைததனனுடைய நககஙகளாற் கவவிககொண
டுதனகுஞசுகளிடததெடுததுககொணடுபோயினது - அந
தமலையடியிலிருநதவொரு அசோகுமாததிற் கூடுகட
டிககொணடிருநதவோர் றிவிலலாதகாகமானது அநதக
கழுகுசெயததைபபார்ததுககொணடிருநதுசநதேகமில
லாமலிதுவேயிருநதசாமர்ததியம - ஆனால - நானுமதற்க
கமுயற்சிபணணினால அபபடியேசெயயமாட்டுவேனென
றெணணுகிறெனறுசொலலிககொணடுகீழேவநது ம
றறொரு வெள்ளாட்டுககுட்டியின மயிர்களிலே தனனு
டையநகஙகளை மாட்டிககொணடது - ஆனாலநத இளை
யைக்கொணடுபோவதற்காவது மயிர்களைவிடடுத்தனகால்
களைககழட்டிககொளவதற்காவது சக்தியிலலாமல் அங
கேதானேயுட்கார்நதுகொணடொருபைததியககாரனைப
போல விழிததுககொணடிருநதது - அபபொழுதநதக

ஆட்டிடையன் தைப்பிடித்துக்கொண்டு தன் பிள்ளைகளு
க்கு விளையாட்டுக்காட்டுதற்காக வீட்டுக்குக்கொண்டுபோ
ன அந்தப்பிள்ளைகள் இதென்னப்பட்சியென்றவனைக்கே
ட்டபொழுது அவன் - இரண்டொருமணிக்கு முன்னிசமா
கவேயிந்தப் பட்சியானது தானொருகழுகென்று நி
னைத்தது ஆனாலிப்பொழுது தானொரு காகமேயென்று
நன்றாக நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டதென் றெண்ணுகிறே
னென்றான்.

புத்தி.

நாமெப்பொழுதும் நமது சுமையையெடுக்கத் துணிவத
ற்கு முன்னமே நம்முடைய பலத்தையறிந்துகொள்ளவே
ண்டும்.

பதினான்காவது கதை.

பூனையும் - சாவலும் - சுண்டெலியும்.

உலகத்திலுள்ள பதார்த்தங்களொன்றுமறியாதவொருவி
வேகமில்லாத சுண்டெலிக்குட்டியானது ஒரு காட்டுப்பிரு
ணியைப்போலத் தன் தாயிடத்துக்கோடிவந்து - அன்புள்
ள தாயே எனக்குதவிசெய் நான் சாகத்தக்கதாக மிகவும் பயமா
யிருக்கிறேன் - நானெப்பொழுதும் பாராத மிகவும் பயங்க
ரமானவொரு ஜெந்துவைக்கண்டேன் அது ஒரு கொடூரபா
ர்வையையுடைத்தாகி இரண்டுகால்களினாலே லாயிலாய் நட
க்கிறது - அதன் தலையின்மேலிராமபோல் புதுமை
யான வொரு துண்டுச்சதையும் அதன் குரல்வளையினிழே
யொரு துண்டுச்சதையுமவளருகின்றதுகள் - அது மிகவு
ங்கோபத்தோடு தன்சிறகுகளால் தன் பக்கங்களிலேய
டித்துக்கொண்டு தன் தலையை நீட்டி யென்னைப்பார்த்
துக்காதுகளை குத்துமெனவும் பயங்கரமாகவுங் கூப்பிட்டப
டியினாலே என்னங்கமெல்லாங் கூட்டுக்கு கூட்டு நடுங்க-
என்னாலானமட்டும் வேகமாயோடிவர்விசகித்தேன் இந்த
க் கோரமான ஜெந்துவினாலே நான் பயப்படுத்தப்பட்டி
ராவிட்டால் உலகத்திலேயெல்லாவற்றிலும் விருப்பமான

by the shepherd, and carried home for his children to play with. When they asked him what bird it was; " Why, about an hour or two ago," said he, the silly wretch thought " she was an Eagle, but " by this time, I believe, she is pretty sure she is " but a Crow."

MORAL.

We should always know our strength, before we venture to take up our burden.

FABLE XIV.

The Cat, the Cock, and the Mouse.

A SILLY young Mouse who had seen but little of the world, came running one day to his mother like a wild thing. " Help me, dear mother," said he, " I am almost frightened to death! I have seen " the most dreadful creature that ever my eyes " beheld; he has a fierce look, and struts about on " two legs; on his head grows a strange piece of " flesh, and a second under his throat, as red as " blood. He flapped his arms against his sides in a " great rage, and then stretching out his head, he " screamed at me with such a shrill and frightful " voice, that I trembled in every joint, and was " glad to run away as fast as my legs could carry " me. If I had not been scared as I was by this " ugly monster, I should have paid my respects to " the sweetest creature in the world. She had a

"nice fur skin on her back, finely streaked with "black and grey; and her looks so modest and so "humble, that I thought in my heart I could have "fallen in love with her. Besides this, the dear "creature had a fine long tail, which she tossed "about with such an air, and with a look so very "earnest, and so wishful, that I believe she was "just going to speak to me, if that horrid mons-"ter had not scared me away."—"Ah! my dear "child," said the mother, "you have indeed had "a narrow escape: not from that horrid monster "you was so much afraid of, who in truth was only "a harmless fowl, called a Cock; but from the "dear sweet creature, with whose beauty you were "so much smitten; the dreadful Cat, who looks, "it is true, gentle and demure; but with no other "view than to feast herself on the flesh of mice."

MORAL.

We must not judge of a person's merit from his looks, for a handsome outside sometimes covers a wicked heart.

நான்கண்ட மற்றொரு ஜெந்துவுக்கென்னுடைய வந்தன
ங்களைச்செலுத்தியிருப்பேன் - அந்த ஜெந்துவுக்கு அத
னமுதுகின்மேற்கறுப்புஞ்சாம்பல் வருணமும் அழகாகக்
கீற்றுக்கீற்றா யிருக்கின்ற மயிருள்ள வொரு நாணயத
தோலிருந்தது - அதனுடையபார்வையானது நயமுமொழு
க்கமுமுள்ளதாயிருந்தபடியினாலேயதை நான்நேசிக்கக்கூ
டுமென மனப்பூர்த்தியாயெண்ணினேன் - இதல்லாமலு
ம - அந்தஅன்பானஜெந்துவுக்கொருநேத்திரமான கிளவா
லிருக்கிறது - அந்தவாலியொருசந்தோஷத்தோடும் அங்
கசையும் இசையுமானவொருநோக்கத்தோடும் அப்படி
யுமிப்படியும் ஆட்டினபடியினாலே மேற் சொல்லியப
யங்கரமானவிகாரஜெந்துவானதென்னவெருட்டித்துரா
த்தாவிட்டால் என்னோடேயது பேசவெத்தனித்ததாகநா
னினைக்கிறேனென்றுசொல்கிறது அதனைதாய்சொன்னதா
வது - ஐயோ - என் அன்பானபிள்ளாயே நீயெந்தகோரமா
னபிராணிக்குமிகவும்பயந்தேனென்று சொன்னாயோ அந்
தப்பிராணிமெய்யாகவே யெவ்வளவுங் குற்றஞ்செய்யாத
சாவலென்னுமொருபட்சி - அதுக்குநீதப்பிதங்கொண்
டதருமையல்ல - நீயன்பும் இனிமையுஞ்சுந்தரமுமுடையஜெ
ந்துவென்றுமிகவும் அதிசயப்பட்டாயே - அது பயங்கர
மானபூனை - அந்தஜெந்துவானது சுண்டெலிகளினுடை
ய இறசியைக்கொண்டு விருந்தாடுகிறதற்காகத்தான்நிச
மாகவேயமரிக்கையும் மரியாதையுமுள்ளதாய்த்தோற்றுகிற
து நீயதுகளுத்தப்பிதமாகக்கொண்டது தானருமையென
றுசொல்லினது.

புத்தி -

ஒருவனுடைய யோக்கியத்தையவனுடைய பார்வையி
னாலேநாமநிதானிக்க வேண்டுவதில்லை புறப்புறத்தழகானது
சற்றுப்பொழுது பொல்லாவிதயத்தைமூடிக்கொண்டி
ருக்கிறது.

பதிவளர்த்தாவது கதை.

பயிரிடுங்குடியும் - அவனிரண்டுபிள்ளைகளும்.

மரணா அவஸ்தையாகிக் கிடக்கின்றவனுந் தான்செய்த
சீவனத்தொழிலையே தன்பிள்ளைகளுஞ் செய்யவேண்டுமெ
ன்றுமனதுள்ளவனுமான வொருகுடியானவன் தன்படுக்
கையருகில் அவர்களையழைத்து அவர்கட்குப்புத்தி சொன்ன
தாவது - எனக்குமிகவுமன்பான பிள்ளைகளே - என் பயிர்நி
லமும் என் கொடிமுந்திரித்தோட்டமுந் தவிர உங்களுக்
கு வைத்துப்போக வென்னிடத்தில் வேறொரு ஆஸ்தியுமி
ல்லை - அதுகளுக்கேயுங்களையுடன்பங்காளிகளாக்கிவைத்
தேன் - நானிறந்துபோனபின் நானுங்களுக்குவைத்தபொ
ருளையெவ்விதத்திலேயாவது போக்கடியாமற்காப்பா
த்திக்கொண்டு - எனக்குமரியாதையையுமீங்கள்சுகப்படுகி
றதற்காக என்னத்தையுநீங்களுடைத்தாயிருக்கக் கோரு
கிறேன் - என்னதிகாரத்துக்குட்பட்ட பொக்கிஷமெல்
லாம் என்கொடிமுந்திரித்தோட்டத்திலேயோரடியாழ
த்தில் எவ்விடத்தோ புதைத்துக்கிடக்கிறது நான் வந்து
அந்தவிடத்தைக்காண்பிக்கிறதற்கெனக்கிப்பொழுது சக்
த்தியில்லாமலிருந்தாலுமல்லாது என்பிள்ளைகளே சுகமே
யிருங்கள் உங்களுடைய எல்லாக்கட்டத்தைச்சிலும் யோக்கி
யர்களாகிய பிள்ளைகளிருக்கவேண்டுவது போல் ஒருவ
ருக்கொருவர் தயவுமன்புமுள்ளவர்களாயிருங்கள் - ஆனால்
நிலத்தைக்குறித்துங் கொடிமுந்திரித்தோட்டத்தைக்கு
றித்தும் நான்சொன்னபுத்தியைநீங்களெப்பொழுதும் மற
வாமலிருக்கநிச்சயம்பண்ணிக்கொள்ளுங்களென்றான் - அந்
தக்கிழவனைப்புதைத்துப்போட்டவுடனே யவனிரண்டுபி
ள்ளைகளும் பூமியிற் புதைத்திருக்கப்பட்டதென்றுதாங்
களெண்ணின பொக்கிஷத்தைத்தேடவாரம்பித்து அந்தப்
பொக்கிஷத்தைக்கண்டுபிடித்தப்பொழுது அதுநமக்குவே
ண்டியமட்டுக்கும் எத்தனமாயிருக்கும் நாமும் ராசகுமா
ரர்களைப்போல் வாழலாமென்று சொல்லிக்கொண்டார்
கள் - ஆதலால் இருவருந்தங்களாலானமட்டும் விளாவுடன

Fable XV.

The Farmer and his two Sons.

A certain Farmer lying at the point of death, and being willing that his sons should pursue the same honest course of life which he had done, he called them to his bed-side, and thus bespoke them: "My dearest children," said he, "I have no other "estate to leave you, but my farm and my large "vineyard, of which I have made you joint-heirs; "and I hope that you will have so much respect for "me when I am dead and gone, and so much re-"gard to your own welfare, as not to part with "what I have left you upon any account. All the "treasure I am master of lies buried some where "in my vineyard, within a foot of the surface; "though it is not now in my power to go and "show you the spot. Farewell, then my children, "be honest in all your dealings, and kind and lov-"ing to each other as children ought to be; but "be sure that you never forget my advice about "the farm and the vineyard." Soon after the old man was in the grave, his two sons set about searching for the treasure which they supposed to have been hidden in the ground; "When it is found," said they, we shall have "enough and to spare, and "may live like sons of Kings." So to work they

both went, as briskly as could be; and though they missed of the golden treasure which they thought to have found, yet by their joint labour, the vineyard was so well digged and turned up, that it yielded a noble crop of fruit which proved a treasure indeed. This success had such a happy effect upon them, that it gave an entire turn to each of their tempers, and made them both as active as they had before been idle and slothful.

MORAL.

Honest labour is the surest road to riches. And as the wisest of men, King Solomon observed long ago; "the slothful man "desireth, and hath nothing: but the hand of the diligent "maketh rich."

FABLE XVI.

The Lark and her Young ones.

AN old Lark, who had a nest of young ones in a field of corn which was almost ripe, was not a little afraid the reapers would be set to work before her lovely brood were fledged enough to be able to remove from the place. One morning therefore before she took her flight to seek for something to feed them with, "My dear little creatures," said she, "be sure that in my absence you take the strictest "notice of every word you hear, and do not fail to

கழிப்பட்டிருக்க நீங்களுக்கப்படுமென்று நினைத்துத் தங்கப் பொக்கிஷத்தைத் தப்பவிட்டுவிட்டார்கள் - அப்படியிருந்தாலும் அவர்களுடைய கூட்டுழைப்பினால் அந்தக்கோடி முந்திரித்தோட்டமானது நன்றாக்கொத்திப் பூட்டப்பட்டபடியினாலே மெய்யாகவே ஒரு பொக்கிஷமாகியிருந்தியான கனியின பலனைக்கொடுத்தது - இப்படிக் கைக்கூடிவந்தது அவர்களுக்குச் சந்தோஷமான காரியமாயிருந்தபடியினாலே அது அவன்வனுடைய குணத்தை முழுவதுமாற்றி முன்னவர்களிருவரும் எவ்வளவு வீணர்களுஞ் சோம்பேறிகளுமாயிருந்தார்களோ - அவ்வளவு விவேகமுள்ளவர்களாகச் செய்துவிட்டது.

புத்தி.

சோம்பேறியானவன் எல்லாவற்றையுமிச்சைகொள்ளுகிறான் - ஒன்றையுமடைகிறதில்லையென்றும் - ஆனால் சாகிறதையுள்ளவனுடைய கை அபிவிருத்தியதையுண்டுபண்ணுகிறதென்றும் எல்லாரிலுமிருந்த ஞானியாகிய சாலமொன்னனராசாவானவர் வெகுநாளைக்குமுன்னே சொன்னபடியே நியாயமான புசிப்பு அபிவிருத்தியதற்கு மெய்யான மார்க்கமாயிருக்கிறது.

பதினாறாவது கதை.

வானம்பாடியும் - அதன் குஞ்சுகளும்.

அறுப்பறுக்க நன்றாயப் பக்குவமான பயிரையுடைய வொருபுலத்திலே குஞ்சுகளுக்காகக்கூண்டு கட்டினவொருகிழவான்மபாடியானது அந்தவிடத்தை விட்டுப்பிறப்படுஞ் சக்தியுண்டாகத்தக்க இறகுகள் தன் அன்பான குஞ்சுகளுக்குண்டாகுமுன்பே யறுப்பறுக்கிறவர்கள் வேலைசெய்ய விடப்படுவார்களென்று மெத்தவும் பயப்பட்டது ஆகையால் அது கவிரபோஷிக்கச் சில்பதார்த்தந்தேடவொருநாள்காலமேதான்போகுமுன்பேஎன்னன்புள்ளசிறியசெந்துக்களேநான் இல்லாதவேளையில் நீங்கள்கேள்விப்படுகிறவைந்தச்சொல்லையுமன்றாயறிந்துக்கொண்டுநானயி

ளவுமவீட்டுககுவநதவுடனேயதைதயெனககுசசொலலமற
வாதேயுஙகளெனறுசொலலிபபோயினது - அதுபோய்ச்
சறறுபபொழுதிலஅவவயலுககுரியவனுமஅவன்மகனும
அநதவயலிலவநதார்கள - பிதாகுமாரனைபபார்த்துச்சொ
னனதாவது - சார்சேஇநதபபயிரறுக்கத்தககபககுவமாயின
து - ஆகையால்நாளைககாலமையிலநீபோய்நமதுசிநேகிதர்க
ளையுமஅயல்வீட்டுககாரர்களையுங்கண்டவுடனேயவர்கள
வநதுநமககுதவிசெயயுமபடி நீகேட்டுககொண்டு அவர்க்
ளுககுமபிரதியுபகாரமவேணடியபொழுதேநாமுஞசெய
வோமெனறவர்களுககுசசொலலமறவாமலிருககவேணடு
மெனறுசொனனான் - இவவானமபாடியானதுதன கூணடு
ககுமீளவுமவநதபொழுது குஞசுகள கூடுமானவிரைவிலே
தஙகளையபபுறபபடுததச சொலலியதையிநது கேட்டுக
கொணடும் அதைசசருழநதுபேசிட்டுககொணடுமிருநதது
கள - தாயானதுபேசாமலிருஙகள - உஙகளறிவிலலாவாயக
ளைமூடுஙகள - எனனெனறால அககிழககுடியானவன தனசி
நேகிதரையுமஅயல்வீட்டுககாரரையும் நமபியிருபபானாகில
அவனுடையபயிரானதுநாளைககறுககபபடாதெனறுநா
னசொல்லுகிற வார்த்தையை நீஙகளநமபுஙகளெனறுசொ
லலினது - ஆகையால்மறுநாட்காலமேயதுமுனபோலத
தானேயதுகளுககுதிரவியமணிமீளவுமவெளியேபோய
விட்டது - உடனேயநதபபுலததுககுரியவனவநதுதான
ழைததவர்களுககாககாததுககொணடிருநதான - ஆனால்
வெயயிலமிகுமாயினது அவர்களிலொருவனுமவநதவனுக
குதவிசெயயாமலிருநதுவிட்டார்கள அபபொழுத
வனதனமகனுககுசசொனனதெனனவெனறால - நாமேமன
காககிறோம - என்மகனேநானசொலலுகிறதைககேள் நம
முடையசிநேகிதர்கமமைவிணில்காக்கசசெயதார்பார் - ஆ
கையால் நீயுன சிறியதகபபனமார்களிடததுககும உனபங
காளிகளிடத்துக்கும்ஓடிபபோய்அறுபபறுககிறதற்கா
ககமககுதவிசெயயநாளைககாலமேயுங்களுடையவரவுபார்
ததிருபபெனெனறவர்களுககுசசொல்லெனறுசொனனான
அதனபினபு குஞசுகள தஙகள தாய்மீளவுமவீட்டுககுவநத---

"tell her of it as soon as I come home again." Some time after she was gone, in came the owner of the field, and his son.—"Well, George," said he, "this "corn, I think, is ripe enough to cut down; so to-"morrow morning, mind ye, I would have you go "as soon as you can see, and desire our friends and "neighbours to come and help us; and tell them, "that we will do as much for them the first time "they want us." When the old Lark came back to her nest, the young ones began to nestle and chirp about her; begging her to remove them as fast as she could, "Hush!" said she, hold your silly tongues; for if the old farmer depends upon "his friends and his neighbours, you may take my "word for it that his corn will not be reaped to-"morrow." The next morning therefore, she went out again, and left the same orders as before. The owner of the field came soon after to wait for those he had sent to; but the sun grew hot, and not a single man of them came to help him. "Why "then," said he to his son, "I'll tell you what, my "boy; you see those friends of ours have left us in "the lurch, so that you must run to your uncles "and your cousins, and tell them that I shall expect "them to-morrow betimes to help us to reap." Well, this also the young ones told their mother as

soon as she came home again, and in [illegible]ght they were. "Never mind it, childre[illegible] the old one; "for if that be all, you may ta[illegible]d "for it that his brethren and kinsmen [illegible] be "so forward to assist him as he seems [illegible] to "persuade himself. But be sure to mind," said she, "what you hear the next time; and let me know "it without fail." She went abroad the next day, as before; but when the poor Farmer found that his kinsmen were to the full as backward as his neighbours: "Why, there now," said he, these are your uncles and your cousins! "Hark ye, George, "do you get a couple of good sickles against to-"morrow morning, and we will even reap the corn "ourselves, my boy!" When the young ones told their mother this,—"Now, my little dears," said she, "we must be gone, indeed; for when a man "takes it in hand to do his own work himself, you "may depend upon it that it will be done."

MORAL.

Before we think of giving trouble to our friends, we should reflect whether we cannot do without their help and then we may expect it in time of need. The man in the fable was more to blame than those he sent to, as he had no right to desire others to give him their labour.

வுடனே யிநதசசெயதியையும அசசேனோடு சொலலிககொ ணடு மிகவும பயபபடடிருநதனகள - தாயான குழநதை களே யதைப பெரிதாயெணணாதையுஙகள - எனனெனறால எல்லாச செயதியுமிவனாலேயாகில் யவனசகோதரர்களும பாநதுககளும அவனினைததபடியே யவனுககுதவி செய ய அததனைதீவிரபபடமாட்டார்கள நானசொல்லுகிறதை நமபுஙகள ஆனால் நீஙகள்மிகவுஙகேழவிபபடுகிறதைநினை த திருநது மறவாமலெனககறிவியுஙகளெனறு சொலலி எபபொழுதும போலவே மறுநாள வெளியே போயவிட டது ஆனால் அநத ஏழைககுடியானவன தனபநதுசனங களுந தன்னைக்கைவிடடுககாரகவாயபபோல முழுவதுமோ சமபணணினார்களெனறு கணடபொழுது இபபொழுதெ னனமாயிறறு இவர்களதான் உனசிததபபமார்களும உன தாயாதிகளும - சார்சே - நானசொலலுவதைககேள் - நா ளைக்குரியவதையததகககுமுனனே நல்ல அரிவாளினாடு சம பாதிநாமாகிலுமவிளைசசலையறுததுபபோடுவோஙகுழ நதாயெனறு சொனனான - இநதசசெயதியையநதககுரு சுகள் தஙகள தாயுடனே சொனனபொழுது அநதத்தாயா னது எனசிறியவன்பர்களே - இபபொழுதுநாமபோயவி டவேணடியது நிசசயமே ஒருவன தான தானே தன வேலை யில் முயறசியுறறபொழுது அது முடிநதுவிடுமெனறு துணிவுகொளளுஙகளெனறு சொலலிறறு.

புததி.

நமமுடைய காரியததுககாகநமமுடையசினேகிதர்களுக குவருததஙகொடுககநாம நினைககுமுனபே அவர்களுடை ய வுதவியில்லாமல அநதககாரியததை நாமே யாகபபணணி க்கொளளமாடடோமோவெனறு ஆலோசிதது அவர்க ளுதவி வேணடிய காலததிலே யதற்கு நாமெதிர்பார்கக வேணடுவது - இநதக்கதையில் அநதமனிதனமறறவர்களையு ழைககிறதற்காககவேணடிக்கொளள நியாயமிலலாதபடி யினாலே தனனாலழைககபபடடவர்கள மேலேசொலலுய குறறததிலும அதிக குறறததைததான தானே யேறறுக கொளளத்தக்கவனாயிருககிறான.

பதினேழாவது கதை.

ஒருகுரங்கும் - இரண்டுபூனைகளும்.

இரண்டுபசித்தபூனைகள் ஒருபால்கட்டியைத்திருடிக்கொண்டு அதையெவ்விதமாகப்பங்கிட்டுக்கொள்ளுவோமென்று தங்களுக்குள்ளே யொருமைப்படாதபடியினாலேநியாயஞ்சொல்லத்துக்குப்போயினதுகள். அங்கேஒருவருசக்குரங்கானது அதுகளின்வழக்கைத்தீர்க்க ஒத்தலித்து மிகவுஞ்சந்தோஷப்பார்வையோடே சொன்னதாவது நான்பார்க்கிறேன். ஓ-ஓ- இந்தக்கட்டிசசந்துகையில்லாமல் அந்தக்கட்டிக்கிக்கனமாயிருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொண்டு சரிநிறையாக்கிறேனென்றதுகளுடனே சொன்னபடியேசெய்தற்காகவொருதுபரியக்கட்டியிலேதான் கொஞ்சங்கடித்துக்கொண்டது- அப்பொழுது மற்றொருகட்டி யிருந்தகனமாய்விட்டது. அந்தக்கனமானது இந்தநடுவிலமையுள்ள நியாயாதிபதிக்கு இரண்டாந்தரமும்வாய்கொள்ளமட்டுங்கடித்துக்கொள்ளவொருநல்லசாக்கையுண்டாக்க. இரண்டுபூனைகளும்விடும்விடும்- மிகுந்ததையாகிலும் அவனவன்பங்குப்படியெங்களுக்கேகொடுத்துவிடும் நாங்களிதைத்தமட்டுந்தப்பாமற்றிருப்தியாய்விடுகிறோமென்றுகூப்பிட்டுச்சொல்லினதுகள் - குரங்கான அநீங்கா திருப்தியடைந்தாலும் நியாயாதிபதியானவர் திருப்தியடையவில்லையென்றிஸ்நேகிதர்களே நீ,இவ்வருப்படாதென்றுசொல்லிக்கொண்டு முன்ஒருகட்டியிலும்பின்ஒருகட்டியிலுங்கடித்துக்கொண்டது - அப்பொழுது அந்தஎளியபூனைகள் தங்கள்பாற்கட்டியெல்லாம இந்தநியாயமார்க்கமாகத்தின்னப்பட்டுப்போனதைக்கண்டு இனி நீர்வருத்தப்படாமல் மிகுந்ததையெங்களுக்குக்கொடுத்துவிடுமென்று அதிகவணக்கத்துடனேயந்தக்குரங்கையிரந்துகேட்க- அந்தக்குரங்கு- ஆ- ஆ- நல்ல அம்மைமார்களே- இப்படிபதறலாகாதென்று நானுங்களிடக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் உங்களுக்குநியாயத்தைச்செலுத்தவேண்டுவதுபோலெனக்கும்நியாயத்தைச்செலுத்த

Fable XVII.

The Monkey and the two Cats.

A Couple of hungry Cats having stolen some cheese, they could not agree between themselves how to divide their booty: to law therefore they went; and a cunning Monkey was to decide their cause. "Let me see," said Pug (with as arch a look as could be): "aye, aye; this slice, to be sure, out-"weighs the other:" and with that he bites off a large piece, in order, as he told them, to make a fair balance. The other scale was now become too heavy, which gave this upright judge a fine pretence to make free with a second mouthful. "Hold, "hold," cried the two cats: "give each of us our "share of what is left, and we promise you we "shall be content"—"If you are content," said the Monkey, "justice is not: the law, my friends, "must have its course." Upon this, he nibbled one piece, and then the other, till the poor cats, seeing their cheese in such a fair way to be all eaten up, most humbly begged him not to put himself to any farther trouble, but give them what still remained. "Ha, ha, ha! not so fast, I beseech you, good "ladies," said Pug: "we owe justice to ourselves

"as well as to you; and what remains is due to "me, in right of my office." Upon this he crammed the whole into his mouth at once, and with great wisdom broke up the court.

MORAL.

This fable teaches us that it is better to put up with a trifle, than to run the risk of losing all we have, by going to law for trifles.

FABLE XVIII.

The Bull and the Goat.

A YOUNG Bull, who was hunted by a hungry Lion, made the best of his way to a narrow cave, where he thought to take shelter, and make a bold stand for his life. But he was met at the entrance by a pert, saucy goat. "What now!" said the bearded coxcomb, putting himself in a fighting posture; "you mean, I suppose, to make this grotto "your own; but you had much better keep your "distance, my friend; for if you presume to advance any farther, you may take my word that "your curly pate shall suffer for it."—"Thou "boaster," said the other, "you may thank the "Lion who now pursues me, that I do not punish "your pride as it deserves; for were he not so near,

இக்கொள்ளவேண்டுவது - ஆகையினாலேயிருந்து நின்ற
தையென்னுத்தி யோசயிராசுக்காகக் கொடுக்க வேண்டுவ
தென்றுசொல்லிக்கொண்டெல்லாவற்றையும் ஒருமிக்கத்
தன்வாய்க்குள்ளே போட்டடைத்துக்கொண்டு அதிகவி
வேகத்தோடுநியாயசபையைக்கலைத்துவிட்டது.

புத்தி.

அற்பகாரியத்துக்காக நியாயஸ்தலத்துக்குப்போய் நம
க்குள்ள எல்லாவற்றையும் போக்கிக்கொள்ளுதலினும் சில
நஷ்டப்பட்டாவது சமாதானமாய்ப்போய்விடுகிறது மிக்கவு
முத்தமமென்று இந்தக்கதை நமக்குத்தெரிவிக்கின்றது.

பதினெட்டாவது கதை.

எருதும் - வெள்ளாடும்.

ஒருபசித்தசிங்கத்தினால் துரத்தப்பட்டவொருகாளை
யெருதானது தப்பித்துக்கொண்டு ஒருநெருக்கமானகு
கையிடத்துக்கோடிப்போய் அதிலொளித்துக்கொள்ளவு
ம் அதைத்தன் பிராணனைக் காப்பாற்றுகின்ற ஒரு அரணாக
கிக்கொள்ளவும் நினைத்தது - ஆனால் அந்தக்கெவியின்வாச
ற்படியிலொருமூர்க்கமுள்ள தாடிவெள்ளாடானது அந்த
எருதைக்கண்டுசண்டைசெய்வதற்குத்தானாதானேயெதிர்த்தனி
த்து இப்பொழுதென்னசொல்லுகிறாய் இந்தக்குகையை
யுன்னுடையதாக்கிக்கொள்ள நீயெத்தனிக்கிறாயென்று நானி
னைக்கிறேனென்கிறதா - நீ தூரப்போய்விடுகிறது உ
னக்குத்தம்மாயிருக்கிறது என்னனால் இதற்குமேலெவ
னாவது உள்ளே வரத்துணிவாயாகில் - அதற்காகவுன்ப
ட்டைத்தவல் வருத்தத்தையடையுமென்று நான்சொல்
லுகிறதைக்கம்பென்றுசொல்கிறது - எருதானது அடாத
றபுகட்டிக்காரா - உன்னங்காரத்துக்குத் தகுமானபடியுன்
னை நான் தண்டியாமல் விட்டுவிடும்படிக்கு எனவனை யி
ப்பொழுது துர்த்திக்கொண்டுவந்து உன்னைத் தப்பவிட்
டசிங்கத்துக்குநீ வந்தனஞ்செய்யலாம் அது மிருந்தசமீப
த்திலேயில்லாவிட்டால் ஊறிவுகெட்ட வெள்ளாடான

து ஒரு எருதுக்கு நிகராகாதென்று விளாவிலேயுணருத் தெரியப்படுத்துவென்றுசொல்லிறது.

புத்தி.

ஒருவீரனானவன் ஆபத்துக்குட்பட்டுத் தன்வலிமையை செர்க்கிறவனைத் தண்டிக்கச் சத்தியில்லாதபொழுது அந்த வீரவனையிகழுகிறது வீரமில்லாதவனுடைய குணமாயிருக்கின்றது.

பத்தொன்பதாவது கதை.

இரண்டுமனிதரும் - ஒருகோடாலியும்

இரண்டுபால்லியத்தசர்கள் வீதியிலே நடந்துகொண்டிருக்கையில் ஒரு காட்டுவெட்டியானவன் மரங்களை வெட்டிக் கொண்டிருந்து தன்னிசமானவர்களைக்கண்டுபேசவேண்டி தன்கோடாலியைக் கீழேவைத்துப்போனபொழுது இவர்களிலொருவன் அதிக விலையுள்ளதக் கோடாலியையெடுத்துக்கொண்டு மற்றவனோடு இதோபார்த்தோ பார் நான் எப்படிப்பட்ட கூர்மையுள்ள கோடாலிகண்டெடுத்தேனென்று சொல்ல அதற்கவன் அப்படியன்று அந்தநான் கண்டெடுத்தேனென்றுசொல்லாதே - நாம் கண்டெடுத்தோமென்றுசொல்லு - என்னென்றால் நாமிருவரும் இந்த விடத்திலேயிருக்கிறபடியினாலேயதை நாமிரண்டு பேரும் பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறது நியாயமாயிருக்கிறதென்றுசொல்லியும் அதைக்கண்டெடுத்தவன் என் சிநேகிதா அதிப்படாதே என்னென்றால் அதைக் கண்டெடுத்தவன் நானானபடியினாலேயதை நானே யெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதென்று நீ நிச்சயித்துக்கொள்ளென்றுசொன்னான் - அவர்கள் அந்தவிடத்திலேபோய் விடுகிறதற்கு முன்பே கோடாலிக்குடையவன் அந்தக் கோடாலி போய்விட்ட விதத்தைக்கேள்விப்பட்டு அவர்களைப்பிடிக்கவொரு தலையாரியை யழைத்துக்கொண்டு அவர்கள்பின்னாலேயோடிவந்தான் - அந்தத் தசர்களில் கோடாலி கண்டெடுத்தவன் அதையறிந்து ஐயோ - நாம்கெட்டுப்போய் விட்டோமென்று சொன்னான் அப்பொழுது மற்றொரு

" I would soon teach you that a silly Goat is no " match for a Bull."

Moral.

It is the part of a coward to insult a brave man when he is in distress, and not able to punish the affront.

Fable XIX.

The two Men and the Axe.

As a couple of young joiners were footing it away upon the road, they spied an Axe which a man who had been hewing trees had left upon the ground while he went to speak to his master.—" See here," said one of them (snatching it up in an instant), " See here, my lad," " what " a brave Axe I have found."—" Nay," said the other, " don't say I, but we have found it: for as " we are both on the spot, it is but fair that we " should divide it betwixt us."—" Softly, my " friend," said the first, " for as I was the per- " son who found it, you may depend upon it that I " intend to keep it to myself." They had not gone far, before the owner of the Axe, having heard what was become of it, ran after them with a warrant, which, when the man who had it knew, " Alas!" said he, " we are undone!" " Softly, my

"friend," said the other; "don't say we, but "I am undone; for as you would not let me share "the prize, you may depend upon it that I do "not intend to share the danger."

MORAL.

These young joiners were no better than a couple of rogues, to want to share the Axe before they had sought for the owner; but honest folks may learn from the fable to deal fairly, and not expect to share the profit of any scheme, without sharing the danger also.

FABLE XX.

The Boaster.

A CERTAIN man, who had lately come from abroad, was one day giving an account of his travels. "Among other places," said he "I have been at "Rhodes; and though that city, you know, is the "most famous in the world for great leapers, yet "I out did them all. With a leaden poise in each "hand, away I flew like a deer or greyhound, and "cleared thirty good yards at least. Oh! how the "fools all gaped and stared to see themselves so "much out done in their own way: I thought I

வனென்சிநேகிதா-மெள்ளப்பேசு-நாம்கெட்டுப்போனோமென்றுசொல்லாதே - நான் கெட்டுப்போனேனென்றுசொல்லு - ஏனென்றால்நீயென்னையந்தவுடைமையிலேபங்கிட்டுக்கொள்ளவொட்டாமற்பேசினபடியினாலே யிந்த அவஸ்தையிலே நான்பங்கிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறதில்லையென்றுநீநன்றுயத்துணிவுகொள்ளென்றுமற்றொருவன்சொன்னான்.

புத்தி.

இந்தக்கோடாலிக்குடையவன்தேடுகிறதற்குமுன்னேயதைப்பங்கிட்டுக்கொள்ள விரும்பின இவ்வாலிபத் தச்சர்களிருவருந்திருடர்களேயல்லாமல்நல்லவர்களல்ல - ஆனால் யோக்கியர்களிந்தக்கதையினாற் காரியங்களை நியாயமாகச்செய்யவுந்திருட்டுலாபத்தைப்பங்கிட்டுக்கொள்ளவெதிர்பார்க்காமலும் அதனால் வரும் அவஸ்தைகளுக்குப் பங்குக்காரர்களாகாமலுமிருக்கக்கற்றுக்கொள்ளலாம்.

இருபத்தாவது கதை.

தன்வினைத்து இபணணுகிறவன்.

கொஞ்சநாளைக்குமுன்னாலேசிலபுறதேசங்களுக்குப்போயவந்தவொருமனிதன் தன் சிநேகிதர்களோடு நான் யாத்திரைபண்ணினசெய்தியை நீங்கள் கேளுங்கள் அன்னிய தேசங்களிலேரோட்ஸென்கிறபட்டணத்துக்குப்போயிருந்தேன் அந்தப்பட்டணத்தார்நன்றுயெழும்பித்தாண்டுகிறவர்களென்று உலகத்திலேமிகவும் புகழ்ச்சியுள்ளவர்களாயிருந்தாலும் - நான் அவர்களெல்லாரிலுமதிகமாகவெழும்பித்தாண்டினேன்-ஒவ்வொருகையிலேயொவ்வொருசரிநிறைகருங்கட்டைவைத்துக்கொண்டு ஒரு மானைப்போலவும் வேட்டைநாயைப்போலவும்எழும்பிச்சரியாய முப்பதுகிசமட்டுக்குந்தாண்டினேன் - அந்தப் புத்தியீனர்களெல்லாருந் தாங்கள் வழக்கமாய்த் தாண்டுகிறதைப் பார்க்கிலும் நானநன்றுகத்தாண்டினதைக்கண்டு - ஆகா- அவர்களெவ்வாறுஏங்கியும்விழித்துமிருந்தார்கள் - அவர்களைப்பார்

த்து நான் நகைத்த நகையினால் செத்துப் போய் விடுவே
னென்று நினைத்தேனென்று சொன்னான அந்தத் தற்புகழ்ச்
சிக்காரனுடைய சிநேகிதர்களிலே யொருவனும அவனுக
கு பிரத்தியுத்திரவாக வொன்றுஞ் சொல்லாமலிருந்தபடியி
னாலே அவன நானுங்களுக்குச்சொன்னகாரியங்களெல்லா
ம்நிச்சயந்தான - நான சொன்னதுகளை நமபவுங்களுக்குச்சம
மதியில்லாவிட்டால் ரோட்டுசபட்டணத்துக்குச்சற்றே
போயவாருங்கள - நீங்கள அனேகம பேர்களைக்காணுவீர்க
ள இந்தக காரியங்களெல்லாங் கேழ்விப்படுவீர்க ளென்று
சொன்னான் அந்த வீட்டி லிருந்தவர்களிலே யொருவன
அப்படியன்று - நீயிந்தச்சமயத்திலே ரோட்சுயென்கிற
பட்டணத்திலிருக்கிறதுபோலவும் மீளவுமெழும்பித் தா
வுடுகிறது போலவு மெனனுகிற நினைப்பை மாத்திரம
வைத்துக்கொள் - அப்பொழுது யாதொரு வருத்தமுமில
லாமல் நீ சொன்னதுகளை யெல்லாம நமபிக கொளளுகி
றோமென்று சொன்னான.

புத்தி.

மெய்யான யோக்கியத்துக்குக்கிரியைகளையெல்லாவற
றிலும்நல்ல திருஷ்டாந்தங்கள் ஆனால் வாய்வார்த்தைகளல
லா நீ யோக்கிய னென்றெண்ணப்படுதற்குநிச்சயமான
மார்க்கமானது நீயெப்படி காணப்பட வேண்டுமோ அப
படிநீகாணப்படநன்றுயிச்சிக்கிறதாம.

இருபத்தோராவது கதை.

மாவேந்திரக்காரனும் அவன்குமாரனும்.

நியாயவூரானொரு மாவேந்திரக்காரனும் அவனகு
மாரனும் ஒரு கழுதையை விலையகப்பட்டால் வித்துப
போடுவோமென்று சந்தைக்குத் தாத்திக கொண்டுவந்த
பொழுது - அந்தஜெந்துவான துபிறசைகளுககுபபுஷ்டா
கவுஞ்சாந்தமாகவுங்காணததககதாக அதைமெலல நடத்தினா
ர்கள அவர்களிருந்ததூரம போகிறதற்குமுனபு அனேகம
பேர்களைவழியிற்கண்டார்கள் - அவர்களிலொருவனசபாக

"should have died with laughing at them." As none of the boaster's friends gave him a word by way of answer, "Well, indeed!" said he, "what "I have told you is all true; and if you do not "choose to believe me, only go to Rhodes, and "you will, find hundreds and hundreds who can "tell you the same thing."—"Nay," said one of those who were in the room, "only suppose your-"self to be at Rhodes this moment, and take the "same leap over again, and then we shall be con-"vinced of it, without any farther trouble."

Moral.

Actions, and not words, are the best proofs of real merit; and the surest way to be thought well of, is to be in good earnest what you would seem to be.

Fable XXI.

The Miller and his Son.

An honest miller and his Son were driving an Ass to market, to try if they could sell him: and that the beast might be fresh and in good ease, when they came thither, they drove him on gently before them. They had not gone far before they met a number of people on the road. "Heyday, "friend!" says one of them, "you seem to be

" mighty careful of your Ass there! But one of " you, I think, might as well get up and ride, as " go trudging after him on foot." Upon this, the old man ordered his son to mount, which he did very gladly. But when they had gone about a quarter of a mile further, they met with a second set of people. " So ho, there, you idle young rogue," said one of them: " what, you must ride, to be sure, " while your poor old father is limping after you in " the dirt." Upon this the honest Miller made his son dismount, and got upon the Ass himself: but as he was riding along, " You hard-hearted old " fellow, you," cried out a third person, " you " ought to be ashamed of yourself. How can you " suffer that poor lad there to trudge after you on " foot, while you are riding at your ease, as great " as any lord mayor?" The Miller, thinking that what the man had said might be very right, took his son up behind him; but the next person they met was still more severe than the others. " Was " there ever a couple of such lazy boobies," said he, " to load a poor dumb creature in that manner! " Fie, for shame! you are much better able to " carry him than he is to carry you." The old man was so much nettled at this rough salute, that

சுகிநேகர்களேயுங்களுடைய கழுதையைவெகுசெல்வமாக்
வைததுககொணடிருககிறபபோலதோறறுகிறதே -
ஆனால் அதனபினனேவருத்தத்தோடேநடநதுபோகிற
தைபபார்ககிலும உஙகளிலொருவன அதனமேலேறிக
கொளளலாமெனறு நினைககிறேனெனறு சொனனான -
அபபொழுது அநதக கிழவனானவன தன குமாரனையத
னமேலேயேறிககொளளவுததரவுபணணினான - அவனும
அபபடியே சநதோஷமாயேறிககொணடான - ஆனால
அவர்கள பினனுஙகால்நாழிகை வழிதூரமபோன்பொழு
தும றறொருகூடடமான மனிதர்களைககணடார்கள- அவ
ர்களிலொருவன அட்டா திருட்டுச சோமபேறிபபயலே
எனன வுன்னெளிய கிழபபிதா வுனககுப பினனே சேறறி
லேநொணடிககொணடு வருமபொழுது நீயே நிசசயமாக
வே சவாரிசெயய வேணடுவதெனறுசொனனான - அநத கி
ஷிக படி யானமாவேநதிரககாரன தனகுமாரனைக கீழேயி
றஙகி விடடுச்சொல்லித் தானநதக கழுதையினமேலேறிக
கொணடான - ஆனால் அவனேறிககொணடு போகிற
பொழுது மறறொருவன இவனைககூபபிடடு அடாகடி
னசிததமுளளகிழவா - நீயேவெட்கபபடடவேணடுவதிரு
கக நீயொருமிருநத நியாயாதிபதியைபபோல் வுனககுச
சௌககியமாகநீசவாரிசெய்கிறபொழுது உனபினனால்ந
தளியபபயலை வருத்தத்தோடே யெப்படிநடக்கவிட
டாயெனறுகேடடான - அநதமாவேநதிரக்காரன் அநத
மனிதனசொனனது மிகவுநல்லநியாயமெனறுநினைத்துத்
தனகுமாரனைததனபினனாலேறறிககொணடான் - ஆனால்
அவர்களைக்கணடமற்றொருவனமற்றவர்களினும அதிக
கடினனுகிவாயில்லாதஜீவனமேல் இவவிதமாகபபார
மேற்றுதற்கு இபபடிபபடடவிரணடு சோம்பேறிமூ
டர்கள் எக்காலததிலாவதிருநதிருப்பார்களா - சீசீயொழு
க்கங கெடடவர்களே - அதுவுஙகளைச சுமநதுகொணடு
போகினறசக்தியிலும நீஙகள்தைசசுமககமிருநதசக்தியு
ளளவர்களாயிருககிறீர்களெயெனறு சொனனான - அந
தககிழவன இநதஅவமரியாதையினால் மிகவும வெட்கபப

டடபடியினாலேயப்படியேயதைச சுமநதுபார்ககவிசசி
ததான - ஆனால தானவவளவு காலமமுயற்சிபணணினு
லுமெலலாரையும இஙகிதபபடுத்தக் கூடாதெனறுயோ
சிததுககொணடான.

புததி.

உலகததாருககெலலாந திருததிபணணமுயற்சிபணணு
கிறவர்கள அநேகமபொலலாஙகும அறிவீனமுமானகா
ரியஙகளுககுட்படுவார்கள - நாமசெயயவேணடுங்காரியத
தைநாமே விசாரிததுச்செயகிறதுநனமைசெயதற்கொ
ருமுககியமானவழியாம.

இருபத்திரண்டாவதுகதை.

கழுதையும் வேட்டைச் சிங்கமும்.

ஒருசிங்கமான தொருநாள் தானசநதோஷமா யிருநத
பொழுதுஒருகழுதையைககொணடுவேடடையாடநினை
ததுஒருநல்ல வேடிககைசெயதறகாகஅநதககழுதைககுநீ
யொருபுதாரிலே யொளிததுககொணடுன்குரலோசையை
யெடுதது உனககுச் சக்தியுளளமடடும ஊதததுக கூப
பிடெனறு கடடளையிடடது - அநதக கழுதையானது
அநதவுததி யோகத்தினாலமிகவு பெருமையை யடைநதப
டியால தனனுடையசக்தியை யெலலாங காடடமுய
ற்சிபணணிக கொணடு அதின உததியோகஸ்தலத்துககு
பபோனமாததிரத்திலே யிருநத பயஙகரமாகக் கூபபிட
ஆரமபிததது - ஆதலால அதனுடைய வாததககூசசலின
பிரதித்தொனியினால அநதககாடு நிரமபப்படவே-மறற
மிருகஙகளெலலாம அநதககூசசலியினனதெனறுயோ
சியாமல - அநேகமவெறிகொணடசெநதுககளைபபோல
வோடத்தலைப்படடதுகள் ஆதலாலதகுமானவிடததிலே
யதிகசாககிரதையோடுபதுஙகியிருநத சிஙகமானது தனக
கிஷ்டமானவிளாவிலேயவறறைபபிடிததுததினனச்சக்த
தியையுடைததாயினது - அநத வேடடைமுடிநது அநத
சசிஙகமானது வயிறாரததினறபினபுஅநதக கழுதைமெளி

he had himself a mind to make the trial: but he bethought himself, that if you try for ever, you cannot please every body.

Moral.

Those who try to please all the world, will be led into doing many bad and many foolish things. The only way to do right is to try and do our duty.

Fable XXII.

The Ass and the Lion hunting.

A Lion, in one of his merry humours, took a fancy to hunt with an Ass: and to make the better sport, he gave him orders to hide himself in a thicket and there tune up his pipes and bray as loud as he was able. As the Ass was very proud of the office, he tried his utmost; and, as soon as he had taken his post, began to bray in such a frightful manner, that the forest was filled with the echo of his lofty notes, and the rest of the beasts, not knowing what to make of it, began to run off like so many mad creatures; so that the Lion, who had taken care to conceal himself in a proper place, was able to seize and devour them as fast as he pleased. When the hunt was over, and the Lion had eaten his fill, out ran the Ass, and coming up to the noble beast with

an air of conceit—"Well, Sir," said he; "and pray "what do you think of me now. Did I not perform my part like a hero."—"Why, to speak the "truth," said the Lion, "I must confess, that if I "had not known who you was, you made such a "monstrous noise, that I might have been scared "by it myself."

MORAL.

A bragging coward may often impose upon a stranger, but to them who know him he is a mere jest.

FABLE XXIII.

The Cat and the Fox.

As a Cat and a Fox, who had met by chance in the middle of a forest, were chatting with each like two old cronies, "Well, well," said Reynard, "let things turn out ever so bad, it will be all the "same to me; for believe me, my dear, I have a "thousand tricks for them yet, before they can "catch me: but as to you Mistress Puss, suppose "things should go wrong, what in the world can "you do to save yourself, poor thing?"—"Nay, "indeed," said the Cat, "I have but one shift for "it; and if that will not do, I must be undone."—

யிற்புறப்பட்டு - ஒருகொறுவமானமூக்கணியோடேயந் தப்பெருமையுள்ள மிருகத்தினிடத்திலோடிவந்து - எவனியா ரிப்பொழுதென்னை யெப்படிப்பட்டவனாக வெண்ணுகிறீர் - எனக்கிட்டவேலையை யொருவீரனைப் போல்நான் நிறைவேற்றவில்லையோ தயவுபண்ணிச்சொல் லுமென்றுகேட்டது - அந்தச்சிங்கம் - எனில்லவ் - உன்னை யின்றைக்கென்னறுநானறிந்திராவிட்டால் - நீயொரு - அ கோரமானக்கூச்சலிட்டபொழுது - அந்தக்கூச்சலுக்குநா னேவெருண்டோடிப்போகவேண்டிவந்திருக்குமென்று உண்மையாகநானுள்ளதைவிளம்பவேண்டுமென்றுசொல் லினது.

புத்தி.

தன்னைப்புகழுகின்ற சௌரியனென்னுமொருவன் அன்னியனை - அநேகந்தர்மமோசமபண்ணுகிறன் ஆனா லவன் தன்னையறிந்தவர்களுடைய இகழ்ச்சிக்கேயாளாயி ருக்கிறன்.

இருபத்துமூன்றாவதுகதை.

பூனையும் - குள்ளநரியும்.

ஒருநாட்காட்டிலே தற்செயலாகச்சந்தித்தவொரு பூனையுங்குள்ளநரியும இரண்டுபழஞ்சிநேகர்களைப்போ லவொன்றோடொன்று வாயாடிக்கொண்டிருந்தபொ ழுது - அந்தக்குள்ளநரிசொன்னது நல்லது நல்லது - எந்த க்காரியமெப்படிக்கெட்டும - எனக்கெல்லாமொன்றுதா ன் - ஏனென்றால் - அப்படிக்கெடுதியானகாரியங்களெனக் குவருதற்கு முன்பே - அவற்றிற்காகவென்னிடத்திலெ வெகுவுபாயங்களிருக்கின்றனவென்றுநான்சொல்லுகிற தை - என்னன்பேநம்பிக்கொள் - ஆனால் - அம்மா பூனையே உனக்கோகாரியங்கள் சங்கடமாகநேரிட்டால் - எளியபிரா ணியேயிந்தவுலகத்திலே யுன்னைக்காப்பாற்றிக்கொள்ள வென்னசெய்யமாட்டுவாயென்றது - அந்தப்பூனையான து - ஆம - உண்மையே அதற்காகவென்னிடத்திலோருபா யமிருக்கின்றது - அந்தவுபாயம அப்பிரயோசனமாய

விடடால் - நானகெடடுபபோகவேணடுமெனறுசொலலி கிறது - அநதககுள்ளநரி - உனக்காகவெனககெவவளவுபரி தாபமிருககினறது - எனனுபாயஙகளிலேயொனறினணை யுனககுககறறுககொடுககச்சநதோஷமாயிருககிறேன ஆனால் - சிநேகமே - காலமபொலலாததாயிருககிறபடியா ல - ஒருவரைநமபிவிசமபெசுவதில - அபாயமவருமெனறு சொலகிறறு - இநதவார்த்தைகளைச் சொலலுதற்குளளா க - ஊாததுநககூசசவிடடவொருவேடடைநாயககூடடத் தினுடைய - ஊளையினாலநரிதிடுககிட - அநதளளியபூனை யானதுதனனுடைய - ஒரேயுபாயத்தினாலொருநிமிஷத் துக்குளளேயருகிலிருநத வொருமரத்தின மேலேறிகிளை களுககுளளே தனனிசசைபபடிககுபபதனமாகவுடகா ர்நது கொணடது - ஆனால் அநதத்தநதிரககுளளநரிசகுதி சசுததியோடினபோதககுமெலலாமஅபபிராயோசனமா யவிடடது - ஏனெனறால் அநத நாயக கூட்டமானது அநேகம உபாயஙகளையுடைய அநதககுளளநரியினிடத் துககுவிரைவிலேயோடி வநது ஒருநொடியிலேயதைய நெகநதுணடாகக்கடித்துபபோடடது.

புததி.

தனனுடைய அயலவீடடுககாரர்களைபபார்ககிலுமதி கதநதிரவாதியெனறுகபடமபணணுகிறவனகடைசியிலே மிகவுமபுததியீனனாகத்தெரிநதுகொளளபபடுகிறான.

இருபத்துநான்காவதுகதை.

விடுபடடுத்திரிகினறகாளைக்கனறு.

பரியாசம்நிறைநதவொருகாளைககனறானது - எரிபூதது கொணடிருககிறவொருபசுமையானவெருதைபபார்த் து - அதனிடத்துககு ஓர் வாலிபனைபபோலச சநதோஷ மாகததுளளியோடிச் சொனனதாவது - ஓய் - ஓய் - நீயெ னன - துககித்த - இழிநதபாடடாளியாயிருககிறாய - நீயுன னுடையகழுததினமேறபாரமான நுகததடியோடும - உன வால்பபுறததிலொருபளுவானகலபபையோடும - நாழிகை

" How I pity you!" cried the Fox: "I would " gladly furnish you with one or two of mine; " but to speak the truth, neighbour, as times go, " it is not safe to trust." The words were scarcely out of his mouth when he was startled by the yelling of a pack of hounds, who were in fully cry. The poor Cat, by the help of her single shift, ran up the next tree in a moment, and sat among the branches as snug as could be: but as to the crafty Reynard, though he doubled and winded, it was all to no purpose: for the pack soon came up with him, with his thousand tricks, and tore him into a thousand pieces in an instant.

Moral.

A man who pretends to be more cunning than his neighbours, is found out for the most part to be a silly fellow at the bottom.

FABLE XXIV.

The wanton Calf.

A Calf, who was full of his joke, seeing a poor Ox at plough, frisks up to him as merry as a grig. " Well, well," said he, " what a sorry poor drudge " art thou! There you creep from hour to hour " with a clumsy yoke on your neck, and a heavy " plough at your tail, and all this to turn the ground

" for a sorry rogue of a master: But to be sure, " you must be a wretched dull slave, and know no " better. See what a happy life I lead!" and with this he began to jump and caper about as if he had been out of his senses. The Ox not at all moved by his insults, went calmly on his work, and three or four hours before night he had his yoke taken off, and was turned loose. Soon after this he saw the wanton Calf taken out of the field, and brought to the altar. As he stood there all in a tremble, with his neck bound round with garlands of flowers, and the fatal knife at his throat, " And is this the " end of all your pride?" said the Ox. " Pray who " has the best of it now, my friend, you or I?

MORAL.

To insult the honest poor, who are forced to labour hard for their living, is the part of a giddy and a thoughtless mind; and such pride for the most part, meets with shame and sorrow at the end.

FABLE XXV.

The Lion and the Huntsman.

A HUNTSMAN one day meeting with a Lion in the forest, they talked for some time in a friendly

க்குநாழிகை நகருகிறாய ஆனாலிதுவெல்லாம் அயோககிய னானொருதிருட்டு - யசமானனுககுநிலததை யுழுவதற குததான - ஆனாலநீநிசமாகவேநிர்பபாககியமானவொருமந தபபுழுககையாயிருககவேணடும • இதறகுமேல்திககுமுனக குததெரியாது - நானெனனசுக சீவனமபணணுகிறேனபா ரெனறு - அநதககாளைககனறானது தான்வெறிகொணடா றபோலககுதிததுககூததாடததொடஙகினது - எருதான து - அதினுடைய • இகழசசிகளுககெவவளவுமசையாமல • தனனுடையவேலையினமேல் - அமரிககையாயிருநதது - பினபு அஷ்டமானததுககுமூனறுநாழிமணிநேரததுககுமு னனமேயது நுகததடியையெடுதது - அவிழததுவிடப படடது - இபபடியானவுடனேவிடுபடடுததிரிகினறகா ளைககனறை வயலினினறுபிடிததுபபெலிபீடததுககுக கொணடுபோகினறதையநதவெருதுகணடது • அநதககா ளைககனறினகழுததினமேறபுஷபமாலைகளைசசுறறியதி னதொணடையினமேறகொடியவெடடுககததியைநாட ட - அதுசரீரமுழுதுநடுநடுஙகிநிறகுமபோது - எருதா னது - உனனுடைய - ஆஙகாரததுககெல்லாமுடிவிதுதா னேயிருநதிககிறேன - எனனுடையசிநேகிதா - இபபோ துகெறுவதிலேமேறபடடதுநீயோநானோவெனறது.

புததி.

தஙகளசீவனததுககாகபபிரயாசமாகவேலைசெயயவுட னபடுகிறகிறகஷ்டான வேலைககளாயிகழுகிறதுவெறிதத னமாயும அறிவிலலாமையுமானமனததினுடையகுணமா யிருககினறது - இபபடிபபடடவாஙகாரிகளநேகர் - முகி விலவெடகததையுநதுககததையுமஅனுபவிககிறார்கள.

இருபத்தைந்தாவதுகதை.

சிங்கமும் - வேட்டைக்காரனும்.

காட்டிலே - ஒருநாள - ஒருவேடடைககாரனுஞசிஙகமுஞ சநதிதது அநதவேடடைககாரனுஞசிஙகமுஙகொஞசநேர ஞசிநேகவிதமாய்ப்பேசிககொணடிருநதார்கள - ஆனாற

கடைசியில் அவாளிருவருககுமொருசச்சரவுணடாயின
து - அதறகுககாரணம்யாதெனில் - மனிதர்களா - சிங்கஙகளா
யார்மஹாசவுரியமுளளவர்களெனறதுதான அவர்கள அநத
வனததிறகு - ஓரமாயவருமபோது அநதமனிதன இதற்கு
ஒருநலல இஷடாநதரமவேணடியிருநத்ததைபபறறி
யொருசிஙகததைசசெயஙகொளளுமபடியானநலலசாமர்த
தியததைதயுடைததாய அதனமேறறணடிக கொணடிருக
கிறபூர்வீகர்களிலொருவனைப போலக்கொஞசததாதத
லெசெயதிருககினற கல்விககிரகததைசசுடடிக்காடடி -
ஐயாவே - நானிபபோதுசொலவதுசரியெனகிறதாக நீர்ஒ
ததுககொளளுவீரெனறுநமபுகிறேனெனறான - அநதச்சி
ஙகமானது (தன் அடர்நதசூழததுமயிரைசசிலிர்பபிககொண
டும அநதவேடடைககாரனுககு நடுககங்கொடுககுமப
டியானஒருபார்வையுணடாககிககொணடும) சிரிதது - நிச
சதான - நீசொல்லுவனவெல்லாமிததானே - பிறுர்த்திக்
கிறன சிஙகஙகளாகிய நாஙகள் சிததிரவேலைககாரராயிரு
பபோமாகில - நீயெஙகளுடையவுயர்நதசநததியிலொரு
மனிதனுககடஙகியிருககவுடனபடுததபபடட வொருசிங
கததையெவவிடததிறகாணுவாய - ஆனால - ஒருசிஙகததி
னாலே - சினனபினனமாய்க்கிழிததுபபோடடபபடடிருக
கிற ஆயிரமனிதர்களைப பார்பபாயெனறது.

புததி.

ஒருவனுககுததனவியாசசிய தனைத தனபட்சமானவர்க
ளுடைய தீர்பபுககாகக்கொணடுபோகிறதைபபார்ககவதிக
திருடடுததனமொனறுமிராது.

இருபத்தாறவதுகதை.

சிங்கமும் - நாலெருதுகளும்.

உடனபிறநதநாலு எருதுகளெபபோதுமொனறுககொ
னறுசமீபிததிருநதுகொணடு பக்கம பக்கமாய மெயநது
கொணடிருநததுகள - சிஙகமானது அதுகளையடிககடி
பார்த்துககொணடிருநது - அதுகளில்ஒனறையாகிலும

manner: but at last a dispute arose betwixt them; and what should be the subject of it but which were the bravest, the men or the lions? As they came towards the edge of the forest, the man, for want of a better proof, pointed to a statue at a distance, of one of the old heroes striding across a lion, which he had the good fortune to conquer; "And now, Sir," said he, "I hope you will own that I am in the "right."—"Indeed, friend," said the Lion (bristling up his shaggy mane, and putting on a look which made the huntsman tremble), "and is this "all you have to say! Pray let us Lions be the "carvers, and then where you will find one of our "noble race who has been forced to yield to a "Man, you will find a thousand men who have been torn to pieces by a lion."

Moral.

Nothing can be more unfair than for a man to refer his cause to the judgement of his own party.

Fable XXVI.

The Lion and the four Bulls.

Four Bulls, who were brothers, kept always near each other, and fed side by side. The Lion often saw them, and would have been glad to his

heart to have made one of them at least his prey: but though he would have been an over-match for them one by one, yet he was afraid to attack them in a body, and therefore was content for the present to keep his distance: at last finding it would be all in vain to hope to catch them a-part while their love lasted, he strove, by hints and whispers, to make them jealous of each other, and so raise a quarrel among them.—This scheme turned out so well, that the Bulls soon began to grow cool and shy, which rose, in a short time, to down right hatred and so at last they all parted in good earnest, and kept as far out of each other's sight as they could: but they had instant cause to repent of their folly; for the Lion, finding they no longer fed in a body, fell upon them, one by one, and made a prey of them with the greatest ease in the world.

Moral.

This fable should be a warning to brothers, sisters, and friends, not to listen to the tales and whispers of those artful people, who, out of a seeming regard to their welfare, strive to set their hearts against one another. This is sometimes done by wicked servants when children are very young.

Fable XXVII.

The Case altered.

A farmer came to a Lawyer, who was his

தனித்தனியாக்கிக்கொள்ளத்தன் விருத்தையத் இச்சையாயி
ருந்தது • ஆனால் சிங்கம் அந்த எருதுகளுளொவ்வொன்றி
னும் மிகப் பலமுடைத்தாயிருந்தும் அவை கூட்டமாகியவ்வ
ற்றின் மேல் விழப் பயப்பட்டிருந்ததால் • தற்காலத்திற்
குத்தானாயிருக்க மனதாயிருந்தது - கடைசியில் அதுக
ளினசம நீடித்திருக்கும்போது • அதுகளைத் தனித்தனி
யாயப்பிடிக்கக்கருதுகிறதெல்லாம் வீணென்றறிந்து •
அச்சிங்கம் வஞ்சகங்கள மிருது வசனங்களிவற்றால் அதுகளை
யொன்றுக்கொன்று பொறாமையுள்ளதாகச் செய்து வைத்தி
லவற்றுளொரு சச்சரவுண்டாகப் பிரயாசப்பட்டது •
இந்தவுபாயம் எருதுகளில் விரோதவெறுப்பையும் • பியர்த
தசிந்தவினைகளையும் விருத்தி செய்யத் தொடங்கத் தவிர
நன்றுமேற்படுத்துகிறது • அதாவது • கொஞ்சநாளையில் பி
ற்பல்மான பகையையுண்டாக்கிறதல்லான் முடிவில் அது
ளெல்லாகல வயிராக்கியமாக வேறுபி • அதுகளாற் கூடி
யமட்டுமொன்றுக்கொன்றுதுணைணிற்குக்காணத் தாத இரு
ந்துவிட்டன் • ஆனால் அதுகளுக்குட்டோன் தங்களறியாமைக்கு
மனவருத்தப்பட்ட காரணமுண்டாயிருந்தது • அதெனனி
ல்சிங்கம் இனியவையொரு கூட்டமாய் மெய்வழியில் வியெ
னக்கண்டு தனித்தனியாயிருக்கிற அதுகளின்மேல் வீழ்ந்த
துகளைப் பூமியில் இகலேசாயினாயாக்கிக்கொண்டது .

புத்தி.

இக்கதை - சகோதரர் சகோதரிகளுக்கேகித்தளிவர்களின் சுக
வாழ்வுக்குத் தாங்கள் தலையாயவர்களாகக் காண்பிக்கிறதற்கு
ம்சிவர்களிருதயங்களை யொன்றுக்கொன்று விரோதப்
படுத்தப் பிரயாசைப்படுந்த தந்திரக்காரர்கட்டு வ செய்
கைகளையும் மிருது வசனங்களையுங்கேளாமலிருக்கவவர்கள்
குகொருமுன்னறிவித்தலாயிருக்கிறது • இதுபோலவே கள
மிகவும் உசிதியாயிருக்குங்கால் துர்ச்சனவேவங்காரர்களா
லசிலகாலஞ்செய்யப்படுகின்றது.

இருபத்தேழாவது கதை.

மாறுபட்ட வழக்கு.

ஓர்குடியானவன் தனக்குத்தத்தக்காலத்தினேரிட்டு ஏசா

னனசிலகாரியத்துக்குமிகுதியுமவிசனப்படக்காணுந்தன்
னியல்விட்டுநியாயசாஸ்திரியிடத்துக்குவந்து "ஐயா "உம
" முடையவெருதுகளிலொன்றையென்னெருதுகளிலெப
" போதுந்தற்குணமாயிருக்கிற ஒருகெட்டவெருது
" பாய்ந்தது - ஆதலால் - அந்தநஷ்டத்துக்குப்பிறிதுபல
" னுமக்குச்செய்யவேண்டியவிதத்தையறியவிச்சையா
" யினேனென்றால் - ஐயா - ஒளியனிடத்திலமிகுதியுங்கடி
" னமுடைத்தாயிரீமென்நம்புகிறேனென்றான் "நியாயசா
" ஸ்திரி - கடினமென்ன - நீமகாகிரகஸ்த தனனைதொழுனயி
" ருக்கிறாயபின்னுமிதற்குநீயெனக்குன்சொந்தவெருது
" களிலொன்றைப்பதிலாகக்கொடுப்பதைமிகவும்பெரிதா
" கஷ்டமாயநிவிர்த்திக்கமாட்டாயென்நம்புகிறேனென்றார்
" தறசொன்னான் - குடித்தனக்காரன்சொல்லுது - ஐயா -
" இதுநிசமாயநீ யெயன்றிவெறல்ல - ஆனால் - மெய்யா
" ய் நானதங்களமனவிப்பைக்கேட்டுக்கொள்ளவேணும் -
" ஏனெனில் - நானதெரியாமல்ஒருதப்புசெய்தேன - அதா
" வது - ஐயா - உம்முடையவெருதேயென்னெருதுகளி
" லொன்றைக்கொன்றதென்றான் - நியாயசாஸ்திரி - ஏ - ஏ -
" ஓய்மனிதா - எதுவழக்கைமாறுபடுத்துகிறது - என்று
" (அவனசற்றுபின்னிட்டுநடந்தது) அப்படியானான்
" போய்க்காரியங்களைவிசாரிப்பேனென்றான் - அக்குடி
" த்தனக்காரன - நீபிறருக்குநியாயவேறபாடுசெய்யவாயி
" த்தமாகவிருக்கிறபடியே - நீயதையவர்களிடத்திறபெ
" ற்றுக்கொள்ளவாயித்தமானாலப்படியானாலென்கிற
" தின்றித்தீர்க்கப்பட வேண்டியதாகநான்காணுமிக்காரிய
" த்துக்கு - என்னஞாயத்துக்கோ அப்படியானாலென்கி
" றதென்றான்.

புத்தி.

சுயப்பிரயோசனவிச்சை - மனிதனையடிக்கடிபிறருடை யபிரயோசனங்களைப்பெற்றுக்கொள்ளச்செய்விக்கிறது அவர்கள்நதவழக்குத்தங்களுக்காகிலுந்தப்பிரயோசனங்களை கொடுக்கத்தயாராகமனங்கொள்ளவில்லை.

neighbour, seeming to feel a great concern for something which he said had just happened: "One of "your oxen, Sir," says he, "hath been gored by "a wicked bull of mine, who is always in mischief; "and I should be glad to know how I am to make "you amends for the loss; but I hope, Sir, you "won't be too hard upon a poor man."—"Hard!" cried the Lawyer; "why, I believe you are a very "honest fellow; and as such, you cannot surely "think it too much to give me one of your own "oxen in return."—"This would be no more "than justice, to be sure, Sir," said the Farmer, "but, indeed, I must beg your honour's pardon; "for I have made a strange mistake, it is your bull, "Sir, that has killed one of my oxen."—"Aye, "aye!" said the Lawyer, "why that alters the case, "man: but I shall go," added he (turning short upon his heels), "and inquire into the affair; and if"—"and if!" said the Farmer; "why the affair, "I find, would have been settled without an if, if "you had been as ready to do justice to others as "you are to exact it from them."

MORAL.

Self interest often makes people take advantages of others, which they would not be ready to give, were the case their own.

Fable XXVIII.

The two Men and the Bear.

Two men having agreed to travel together through a forest, they vowed to stand by each other to the last drop of their blood, if they should meet with any danger upon the road. "Aye," said Braggart to Steady, "sooner than leave my neighbour "in the lurch, I would be chopped in a thousand "pieces, and cut as small as minced meat." Well, they had not gone far before a bear came rushing towards them out of a thicket, with his eyes sparkling like fire, and his mouth foaming with rage. Mr. Braggart being a light spare fellow, instead of standing upon his defence, ran up the next tree as nimble as a cat; but the other who was a heavy man, not being able to follow him, nor daring to engage the bear in single combat, fell flat on his face, and then holding his breath lay still as a stone, while the beast came up and smelled at him. This was the means of saving his life; for the creature thinking him to be a dead carcase, went back again into the thicket, without doing him any harm. When all was over, down came Mr. Braggart, and thinking to pass the affair off with a joke.—"Well "my dear friend," said he, "and what did the "saucy brute say to you? for I took notice that he

இருபத்தெட்டாவதுகதை.

இரண்டுமனிதருங்கரடியும்.

மனிதர்- இருவர்கூடிக்கொண்டொரு காட்டின்வழி
யாயாத்திரை செய்யவுடன்பட்டுத் தங்களுக்கு வழியிலே
யாதோரிடையூறுகளநேரிட்டால் - தாங்களாகிறவரைக்கு
மொருவருக்கொருவர் சமீபித்து நிற்குமபடி பிரமாணஞ்
செய்துகொண்டார்கள் - நிவிர்த்தற்றவனிவர்களுளொருவனுக்கு
" சசொன்னதாவது - ஆ - ஆ - என்சிநேகிதனேயந்தாத்தி
" லே விட்டவுடனே - நானுயிரந்துண்டாய் வெட்டுப்ப
" ட்டுக்கொந்தினவிறைச்சிபோற்சின்னச்சின்னதாகக்கொ
" ந்தப்பட்டேனென்றான." நல்லதென்று - அவர்க
ள் தூரப்போகாததற்கு முன்னொரு கரடி நெருப்புப்போ
லப்பொறிப்பறக்கிறவதன்கண்களோடும - எரிச்சலினுணு
ரைதள்ளுகிற அதன் வாயோடும - ஒருபுதரிலிருந்தவர்க
ளுக்குநேராக்கச்சரசமானவந்தது - நிவிர்த்தியில்லாததுணையொரு
லேசான துவியற்றகூட்டாளியாதலால் தானகாக்கிறகிற
தற்குப்பதிலாக்கசமீபித்தமரத்தின்மேலொருபூனைபோ
ல் அவ்வளவுவேகமாகப்பாய்ந்தேறிக்கொண்டான - மற்று
ல் - ஊதால் மனிதனுனைமற்றவன் வழியொருப்பின் செல்லச்சக்
தியற்றும எதிர்த்துச்சண்டைசெய்வதிற்கரடியையுடனெ
படுத்தத்துணிவற்றும் - தரையிற்கவிழ்ந்து வீழ்ந்து அப்
போது தன மூச்சையடக்கிக்கொண்டு - ஒருகருங்கற்போ
ல் அசைவற்றுக்கிடக்க - அப்பொழுது மிருகம்வந்து - அவ
னைமோந்து பார்த்தது - அவனுயிரைக்காக்கு மூலமிரு
வாகவிருந்தது - என்னில் அசைவற்றுப்போனதைச்செத்தபி
ணமாகவிருக்குமென்கினைத்துக்கொண்டு - அவனுக்கியா
தொருதீமைசெய்யாமல - மறுபடியும்புதருக்குட்போ
யவிட்டது - யாவற்றுமானபின்பு - நிவிர்த்தற்றதரைக்கீழே
வந்துமேற்பட்டதகாரியத்தைப்பரியாசத்திறலமறைக்கக்கவினி
" த்து - ஐயனெ பிரியமான சிநேகிதா அத்துஷ்டமிருகமு
" மமோடென்ன சொல்லிற்று - என்னில் - அதுதலைநற

" கூடினமட்டும்அவாயையுமதுகாதினசமீபத்திறச்சேர்தத
" சைக்கப்பார்த்தேனென்றான- கிலியுள்ளிறகலுதனசொ
" னனதாவது- அதுஎனனசொலலிறறு. எனகேடடிரு
" ய-நாவொருவிதவியாகிலஉனபோல்விபபடிபபடட
" அபததததனபயங்காவிபபையவிடடதிலிலிமேலியாதொ
" ருநமபிகைகையயுமொருபோதும வைககவேணடுவதில
" லையெனறெனககுசசொலலிறறென்றான.

புததி.

பர்வுபகாரமறறவனோடும்யோககியனேனாலுஞசிநேகஞ
செயயாதே-ஏனெனில்-இடையூறுனகாலததிலவர்களுன
னிடததினைதபபிததுககொளளவிடுவதுமனறிததங
களுடையபதனததை ஆபததுககுளபடுததுதலைபபாரக
கிறுமுனனெசசததுருவுககுககாடடிககொடுபபதையே
நலலதெனறெணணுவார்கள.

இருபத்தொன்பதாவதுகதை.

வயதுசென்றவனும்அவனுடைய நரைத்தவெள்ளமயிரும்.

ஒருபிரபுவானவன வயதுமுதிர்நதவனாகி - அவனுடை
யதலைமயிர்அததனையுநரைததுபோனபடியா
லஅவனகொஞசகாலததில- மொட்டையாகி- அவன அத
றகாகததனமொட்டைததலையை மறைததுககொளளுத
லுககுறிதது- ஒருகளளமயிர்வாஙகவுடன்படடான- ஆ
னாலொருநாளவன றனசிநேகிதர்களிறசிலரோடே ஒருவே
டடைககுககுதிரைசவாரிபணணிககொணடுவெளிபபடடுப
போகையில- அவர்களுககுமூர்ககமானஅவிகாறறொன்று
நேரிடடு- அவன தொபபியொருபககததிலும அவனுடைய
வெணடநரைககளளமயிரொருபககததிலுமவிழுநதுபோயி
றறதுகள- அபபோதுகூடவிருநதவர்களுககு அவன காட
டிககொணடிருநத- அநதவிகாரமானருபததைககுறி
தது- தஙகளைககததவிமாறறககூடினதிலலை- மேலும் அவ
னோவெனறால- கபடமறறகளிபபுளளமுதிர்நதகனவானு
கையால - அவனும அவர்களோடசேர்நதமறறவர்களைப

"clapped his mouth as close to your ear as he "could."—"What did he say?" said honest Steady; "why, he told me, that if I was a wise man, "I should never put any trust for the time to come "in such a false chicken-hearted fellow as you "are."

Moral.

Contract no friendship with the selfish and unworthy, for in the time of danger they will leave you to shift for yourself; and will even betray you, rather than risk their own safety.

Fable XXIX.

The old Knight and his grey Peruke.

A certain Knight growing old, his hair fell off so fast, that he soon became bald; and so he was forced to buy a wig to cover his bare head. But one day, as he was riding out a hunting with some of his friends, they met with a sudden blast of wind, and off fell his hat on one side, and his large grey wig on the other. Those who were with him could not help laughing at the odd figure he made; and for his part, being a hearty cheerful old Knight, he laughed as loud as the rest of them, "Ha! ha!

"ha!" said he, "how could I expect to keep the "hair of other people upon my head, when I could "not persuade my own to stay there?"

MORAL.

The surest way to turn off the edge of a joke is to join in the laugh yourself, whereas, if you resent it, your ill humour will only serve to heighten the jest, and feed the mirth of the by-standers.

FABLE XXX.

The surly Dog.

A CERTAIN man had a Dog, who was so fierce, and full of mischief, that he was forced to put a heavy clog on his neck, to keep him from running after people, and biting them as they passed by the yard. The surly cur took this for a badge of honour; and as he was as proud as he was spiteful, he would not take the least civil notice of any other dog that came in his way. But one day an honest old Mastiff, who know how the whole affair stood, went up to him boldly, and told him that which he did not like to hear. "Bow, wow, wow," said he, "Mr. Ball; "what, you are grown so proud, since you have "had that log of wood to dangle about; that a poor "dog as I am, may scarcely speak to you: but you "need not be so vain, I can tell you; for this clumsy

போலக்கிக்கால்க்கொல்லனகைக்கா - ஆஅ - ஆஅ - ஆஅ - என்
னென்றவிழ்மயிருக்குள்ளே றவிழ்பேகிருக்கப்போ இக்காடு
டாதபோதுமைமற்றவர்கள் தவிழ்மயிரையெல்லாறவிழ்மேல்வைத்
துக்கொண்டிருக்கநாமென்னபடடியெதிர்பார்த்துக்கொ
ண்டிருக்கக்கூடுமென்றன.

புத்தி.

கட்டினமான்பரியாசத்தைமாறறிப் போடுமபடி நீயும
அந்நகைப்பிறகூடிக்கொள்ளுகிறதே மகாநிச்சயமார்க்க
மாயிருக்கிறது - எனனினியதற்குக்கோபித்துக்கொள்
ளிற்பபடிப்பட்டவன்தாறருணம அப்பரியாசத்தைவிர்
த்திசெய்தருகினின்றவர்களுக்கு நகையையுண்டுபண்ண
த்தக்கதாகவேயிருக்கும.

முப்பத்தாவதுகதை.

ஆழிநாய்.

ஒருமனிதனொருநாயையுடைத்தாயிருந்தது - அதுமூர்க்
கமுமிருந்ததற்குணமுமுள்ளதாயிருந்ததால் - அவனதை
மனிதர்பினதேடவொட்டாமலும - அவர்கள தன்வாசல்வ
ழியாயநடக்கும்போது - அவர்களைக்கடிக்கவொட்டாம
லிருந்ததற்காக - அதனகழுத்தினமேலொருபருவானக
டடையைமாட்டிவைக்கவுடனபட்டான - அந்தமூர்கக
த்தாழிநாய் இதையொருமேலான் வடையாளமாகநினைந்த
து - அதுதானெவ்வளவுதுற்குணமுளதாயிருந்ததோ அவ
வளவுபட்டாயுளதாயிருந்ததால - அதனவழியாயவருமைற
ற - யாதொருநாயக்குஞ்சொருபமாயினுமமரியாதையான
வுபசாரத்தைப்பாராட்டாமலிருந்தது - ஆனால - ஒருநாள
காரியமடங்கஇவ்விதமெனறுதெரிந்துகொண்டவனக
கிழமுதிர்ந்ததானநாயொன்று - அணிவாயதனிடத்
துக்குப்போய அதறகுக்கேழக்கச்சமாதானமில்லாததை
சமசாலிற்று - அது - பால்துரையே - பெள - வெள - வெ
ள - தொங்கியாநின்பபடி அந்தப்பருத்தமரமுனகழுப்போ
ட்டநாளமுதல்எனபோலொத்த ஒலியநாயுமுனனோடு
பேசக்கூடாதபடிக்கிவ்வளவுபட்டாயுளளதாயிருயென்ன
ஆனால - நீயிவ்வளவுபட்டாயாயிருக்கவேண்டுவதிலலையெ

ளுணகருநான சொல்லுவேன - எனனில - இபபருமப
டிமமானதுஉனதுர ந தனதையடககியுனகருனன
டதைதயைககறபிககிறதறகுனகழுததிறகடடபபட
டேயனறிஉனககியாதொருமேனமையைசசெயகிறதறக
னறெனறது.

புததி.

சிலர் - எவவளவு இருமாப்புளளவர்களாயிருககிறார்க
ளோ அவவளவுமே அவவளவு புததியீனராயிருககிறார்கள
எனனில் தாஙகளபிறரைவிடவேறுககாணுமபடியிரு
ககிறவெனத வஸ்துவயுநதஙகள சிலாககியவடையாளமா
ககினைககிறார்கள - அபபடிநினைககிறதிலலெ - அவர்க
ளதஙகளைக்கெறுவமடையபபணணுவதியாதோ வதனால
மிகவுந துககபபடுமபடியான வெடகததை யடையவர்க
ளாயத்தஙகளீனபபுததியையறியபபொருமான விவேகத
தையுடையவர்களுடையநிநதனைககுமநகைபபுககுநதகுந
தவர்களாயிருகக எபபோதும்நேரிடுகினறது.

முப்பத்தோராவதுகதை.

சிங்கத்தின்தோலைப்போர்த்துக்கொண்டிருக்கிற கழுதை.

ஒருமுடடசசுழுதை ஒருவேடடைககாரனால்கொளுசநர
னிராகருநன கொலலபபடடவொரு சிஙகததின தோலைக
கணடெடுதது - தனனுறகூடுமானமட்டுககுமநனறாயப
போர்ததுககொணடு - வனததுககுள் அசுபபிறககுததோ
டி அநதநத மநதைகளிலுமிடையர்களிலுமபயஙகரமான
திகிலுணடுபணணிதத - அதுகளெல்லாமிபபடிககுதிகெவ
தித தீவெஜநதுவைபபோலபபறநதோடிபபோயவிட
டதுகள ஆனால அபபோநதப புததியிலலாத மிருகம -
அதுகளுககுத தானசெய்தநலல இருடடுததனத்துக்காக
நகைததுககொணடிருககையிலருததில - அதனுடைய
யஜமானன பாததினபினதொடாந்துககொணடிருககும
படிககெவவளவுபயநதிருநதவனோ - அதன் குர்லோசையின
லுமதனகெடியகாதுகளினாலுமஅதை இனனதெனறறிந
து ஒருககணியதிலே பலமானதடியெடுததுகககொணட

" log was tied to your neck, not to do you any " honour, but only to put a stop to your spiteful " tricks, and teach you better manner."

Moral.

Some people are so vain, and at the same time so foolish, that they look upon every thing in which they differ from others, as a mark in their favor; but it often happens that in so doing, they are proud of what is their greatest shame, and become the scorn and the laughter of those who have sense enough to discern their folly.

Fable XXXI.

The Ass in the Lion's skin.

A stupid Ass finding the skin of a Lion who had been newly slain by a huntsman, he hustled it on as well as he could, and bouncing on a sudden into the forest, he threw every flock and herd into a woeful fright, and away they all flew like so many mad creatures. But while the foolish beast was laughing at the fine trick he had put upon them, his master who had been so scared at first that he hid himself behind a tree, knowing who it was by the tone of his voice, and his long ears, ran up to him in a moment with a stout cudgel, and laying it

smartly on his sides, "Sirrah!" said he, "what you "think to pass on us for a lion, do you? But I'll "warrant you, I'll soon make you feel that you "are still the same foolish Ass that has carried me "so often to market; and for the sake of your fine "trick, every time I think upon a lion, you shall "be sure to smart for it!"

Moral.

When a man affects to appear to be what he is not, he may be certain that in the end he will be forced to look like a fool.

Fable XXXII.

The Wind and the Sun.

A dispute once arose between the North-wind and the Sun, which of the two was the strongest. To decide the matter, they agreed to try their power on a poor honest traveller, who was then footing it along the road; and that party which should first strip the man of his cloak was to win the day. The North-wind began the attack; and a cutting blast he blew, which tore up the mountain-oaks by their roots, and made the whole forest look like a wreck: but the traveller, though at the first he could scarcely keep the cloak on his back, ran under a hill for shelter, and buckled his thread-bare mantle so tight about him, that it would have kept pace with

தவிட்டக்குக்கு ஓடி அதன்பக்கங்களில் நோக்கவடித்து-
கொ-நீயொருசிங்கமாகியெங்கள்பேரில்விழும்படிநினை
க்கிறதென்ன அப்படிவீழ்வாயா - ஆனால் - என்னையடி
க்கடிச்சந்தைக்கடைக்குத் தூக்கிக்கொண்டுபோகிறபுத்தி
கெட்டகழுதையாகவே-நீயிப்போதுமிருக்கின்றாயெ
ன்றுநீயாய்த்தெரிந்துகொள்ளும்படிசெய்விட்டேனென்
றாம்-உன்னல்லதிருட்டுத்தனத்துக்காக நாமொருசிங்கத்
தைநினைக்கும்?பாதெல்லாமிதுக்காகநீவருத்தமடையநிச்
சயித்திருப்பாயென்றுனக்கறிவிப்பேனென்றான்.

புத்தி.

ஒருமனிதன்தானிருக்கிறஸ்திதியைவிட்டுவேறுவிதத்தோ
ளுறவுபெடசிக்கும்போது அவன்முடிவிலொருவிதத்தவினை
ப்போற்றோன்றவுடன்படுவானென்று நிச்சயித்திருக்க
லாம்.

முப்பத்திரண்டாவதுகதை.

காற்றுஞ்சூரியனும்.

ஒருகாலத்திலவாடைக்காற்றுக்குஞ்சூரியனுக்குமிவ்விர
ண்டில்துமிகுந்தபலமுள்ளதென்கிறவொருச்சரவுண்டா
யிற்று-இந்தச்சர்ச்சையைத்தீர்க்கிறதற்கு அப்போது-அது
ள-பாதையில்நடந்துகொண்டிருக்கிறவொருசாது
ன எளியயாத்திரைக்காரன்மேல்தங்கள்சாமர்த்தியத்தைந்
சோதிக்கவும்-அந்தமனிதனைமுதலிலே அவன் அங்கலாக்
காயில்லாமலுரிந்துகொள்ளத்தக்கஅசக்டியானது அந்
தத்தினங்செய்ததென்றும்-உடன்படிக்கைசெய்துக்
கொண்டன-அந்தவாடைக்காற்று இப்படிமேல்விழவந்
தானடித்துக்கொண்டிருக்கிறவொருகொலிசெய்யும்
பெருங்காற்றடிக்கவுந்தொடங்கிற்று-அதுமலைக்கரு
வேலியர்ங்களைவேரோடேபிடுங்கியனமுழுமையும்-அதிந்
துபோனற்போலிற்றசெய்வித்தது-ஆனாலந்தயா
த்திரைக்காரன்முதலில் அந்த அங்கலாக்காயைத்தன்முது
கின்மேல் வைத்திருக்கக்கூடாமலிருந்தாலும் அதர்வேகத்
குன்றினடியிலேவாடித் தன்னவயிங்கிலீசுதேசத்திலிருந்
துபிரான்சுதேசத்துக்குக்காற்றடித்துக்கொண்டுபோகு

ழும உரிநதுகொள்ளபபட்ட தன் கயறறுபபழுவமபளி
ஞாட்டிபபிரமாணமாவது போகவொட்டாமற றனவிசசுத்
திககட்டியாயசசட்டிக்கொண்டான - அக்காற்று தன்
பிருநதபலததை இபபடிச்சோதித்தாகி - அநதச்சூரியனு
டனேயாரமபிதது ஒருகணமானசலஙகொணட மேகததை
பபிளநதுகொணடு - கடைசியில் அநதமெலிநதபையல்மிகு
நியுருகிபபோகுமபடி - ககவவளவு நிகபலமாக அநதமனி
தனுடையசிரசினமேல் - தனசூட்டான கிரணஙகளை மிதமிஞ
சாமற்றுககையாதிருக்கான - ஏய் - இது எல்லாசக்தியை
பட்டார்க்கினும மிகயானதாயிருக்கின்றது - எனனில் இது
ஒருவனுக்கு - முட்டியமுப்பிகிருக்கவேண்டியவாரிஷ எல்
லாவோவா அவ்வளவெரியா யிபபோ இருக்கினறதென்று
சொல்லிக்கொண்டு - அவன் தன் அங்கியாகக்கொண்டதனைத்
தனக்குமானசீக்கிரதில் எரிந்துபோட்டுத்தனவியக்குளிர்
ச்சிசெயதுக்கொள்ளச்சமீபித்த வேலிநிழலிலுட்கார்ந்து
கொண்டான.

புத்தி.

இந்தக்கதையானது ஆர்ப்பியாசிக்குமபடியான வெவ
வேறுவிதகுணஙகளையுடைததாயிருநதவொருமனிதனுக்கு
ளைதனைதச்சொல்லுகினறது - இபபடிப்பட்ட ஞாயஙகளி
ல இபபடிமேலவிழுபபடுகிறவர்களுக்குத் தஙகளுக்குரி
யகுணததைச்சாநதமாககவுஞ்சமஞ்சகவும அவிழ்ததாளுமி
ருக்கினறது.

முப்பத்துமூன்றாவதுகதை.

கழுதையுமதனுடையநீழலும.

தனக்குநீழலிக்கொடுக்க ஒரு மரமாவதில்லாத வொரு
பெரியவனாந்திரவெளிமூழுதுஙகால்நடையாயநடநதுவந
தகுமோசாமெனனகிறசாதியாளுகியவொருயோக்கியனபிர
யாசையானநடையிலுஞ்செய்யறகாஙகையிலுமமிகுதி
யுமவிடாயததுபபோனதாலொரிடத்திறகிறஙகிவிடபபாற
வுடனபட்டான - அவனெனடுநேரமுட்காநதிராதததறகுமுன
அவனிடததுககுகககழுதையினமேலேறிககொணடிருக்கிற
வொருபாவியகிறீககுதேசத்தானவந்தான - கவிப்பபட்டிரு

him; if he had been blown from England to France. The wind having thus tried its utmost, the Sun began next; and bursting forth through a thick watery cloud he by degrees darted his sultry beams with so much force upon the man's head, that at last the poor fellow, was almost melted. "Heigh:" said the traveller; "this is past all bearing: for it is now "so hot, that one might as well be in an oven!" and with that he threw of his cloak as fast as he could, and sat under the shade of the next hedge to cool himself.

MORAL.

This fable describes the state of a person that has bad tempers of different kinds to deal with. The only remedy in such cases is, for those who are thus attacked, to keep their own temper cool and even.

FABLE XXXIII.

The Ass and his Shadow.

AN honest Trojan, who was footing it over a large heath, where there was not a single tree to afford him shelter, was so much spent by hard walking and the heat of the Sun, that he was forced to halt and rest himself on the ground; he had not sat long before he was overtaken by a young Greek

who was mounted upon an Ass. The weary Trojan soon struck a bargain with him, and paying down the money for the beast mounted in an instant, and resumed his journey: but he had not rode above a mile or two before he was again so much scorched by the Sun, that he was forced to dismount and repose himself in the poor Ass's shadow. The other soon came up with him a second time, and wanting to cool himself as much as the Trojan, "So ho!" said he, rise up there and make room for the proper owner. "Not I, indeed!" said the Trojan; "for have not I bought the Ass, "and paid for him?"—"Very true," said the other; "the Ass is yours without doubt; but then, "I would have you to know, that though I sold the "Ass to you I did not sell his shadow." The poor Trojan, therefore, was forced to rise, and yield that to the youth and strength of the Greek, which was his own by right of purchase.

Moral.

This fable shews what unjust things selfish people will do for their own ease and comfort, without regard to what others may suffer.

Fable XXXIV.

The Fox and the Mask.

A sly Fox having stolen into a shop where Vizor

நத துரோசான விராவிலவனிடததிற பேர்ருசெயது அந
தமிருசததிறகுபபணருசெலுததியொருநியிஷததிலெறி
கொணடுமறுபடியுநதனயாததிரையைத தொடஙகினன.
ஆனால - அவன ஒன றிரணடு - நாழிகைவழி தூரருசுவாரி
செயகிறததறகுளளே அவனமறுபடியும வெயயிலினலித
தவிளமிகுதியுமவெதுமபிபபோனபடியால- அவனிறஙகி
அபபலவினக்கழுதையினுடைய நீழலில இளபபாறறிக
கொளளவுடனபடடான - மறறவனுகியகிரீககான சீககி
ரததிலேயவனிடததுக கிளமடாமலிசைவநது - துரோஜா
வினப போலததானுமவவளவு குளிர்ச்சிசெயதுக கொளள
வேணடிசசொனனதாவது - ஓகோ அநத இடமவிடடெ
ழுநதிருநது-எதார்ததமானசொநதககாரனுககு - இடமப
ணணெனறுன - துரோஜான் - சொனனதாவது - நிசமாக்நா
னசொநதககாரனலலவா-ஏனனில அநதககழுதையைநா
னகொணடு அதறகுபபணருசெலுததவிலலயா வெனறு
னமறறவனுகியகிரீககான சொனனதாவது • மெததநிசந
தானசநதேகமிலலாமற கழுதையுனனது தான - ஆகிலும
நானுனககறிவிககமனதானதெனனவெனறல • நானுனக
குககழுதையைவிறறபோதைககுமதனுடைய நீழலை வி
றறதிலலையேயெனறுன • ஆகையினலே - அநதபபலயி
னததுரோஜான் - எழுநதிருநதநியாயமாக விவரிககுககொ
ணட இனறிஙகுசசொநதமாயிருநததெதுவோ வதைகி
ரீககானுடைய பாகியத்துககாகவுமபலததுககாகவுஙகொ
டுககவுடனபடடான.

புததி.

இநதககதையானது தனவிளயபேடசிதத மனிதர்ஙக
ளசௌககியததைககுறிததுமாதரவைக குறிததுமபிறர்
அதறகுவருததபபடலாமெனகிறதை யெணணுமல என
ன அனனியாயமான காரியததைசசெயகிறுர்களெனகிறதை
காணபிககினறது.

முப்பத்துநான்காவதுகதை.

நரியுமுகமூடியும்.

ஒருநாளிராககால நரியானது வேஷததுககான பொயமுக

ஙகளவிறகிறவோர்கடைகளுள-நுழைநது அதுகளிலொ
னறின மேறறனகாலடியைவைதது முதலிலதையிபபடி
யுமபிறகு அபபடியுநதிருபபியதைமேலு மேலு நாலுபக
கததிலுமபார்ததுகடைசியிற சொனனதாவது-எனககுப
பிரியமானதே-இதுஎவவளவு-மயககததககழகம-எவவள
வுநேததியான முகரூபஙகள - எவவள வபேடசிககததகக
மேனி - ஆனால ஐயோ இபபடிககல்கூச்சத்தக்க சௌந
தரியததுகளெலலாம இதினுடைய வடபுறத்திலொரு
அமமடடனுடைய மாககடடையேயனறிமேற்படட
புததியையுடைததாயிருககவிலலையேயெனறது.

புததி.

இநதக்கதையானது நலலறிவுறறசௌநதரியமானது மி
குநதகொளுசமதிபபையுடையதாயிருககிறதெனறுகாண
பிககினறது மேலுமபிளளைகளபிரயோசனமானகலவியை
பெறுகிறதிலுல் அவர்களுடைய அறிவைவிருததிசெ
யகிறதற்காக முயர்சிசெயய அவர்களுககு வழிகாடட
வேணடும.

முப்பத்தைந்தாவதுகதை.

கழுதையுஞ்சிறியநாயும்.

தனனுடையயசமானனஒருநநதரமானசிறியநாயிடத
தில-எவவளவுபடசமுளளவனுயிருககிறுனெனறும-அவ
னதையெனனமூலததிலேதலையோடுநடததி-அவனை
ததுககொணடு-அதைததனமேசையிலிருககிறவநேகதின
பணடததுககைகவளககொணடு போஷிககிறுனெனறு
மபார்ததுகொணடிருநதவொரு முட்டாளகழுதையா
னது அதினவலவிஷிடடதனைதககுறிததுபொறுளம
படடதொடஙகிசசொனனதாவது-இநதபபேதைமனி
தனஒருநாயக்குடடிககிவவளவுசெயயபபாததியபபடட
து-எனனவெட்கமாயிருககிறது-அது-ஒருகாலததிலு
நதனபிரானனைவிடுவியவனுககியாதொருபசாரமுஞசெ
யததிலலை-நானபார்த்தமட்டுமிநநாயானது குதிததுசசு
ததிவநதுதனவாலையாட்டி-எனனுடையயசமானனைக

masks were sold, laid his paw upon one of them, and turning it first this way and then that, and viewing it over and over on every side, at last, "Dear me!" said he, "what a charming face is "this! what pretty features! and what a lovely "colour! But, alas! all this dazzling beauty has "no more brains in the inside of it than a barber's "block."

MORAL.

This fable shews that beauty without good sense is of very little value; and it should lead children to try to improve their minds by gaining useful knowledge.

FABLE XXXV.

The Ass and the little Dog.

A STUPID Ass, who took notice how fond his Master was of a pretty little Dog, and how he caressed and hugged him, and fed him with many a dainty bit from his own table, began to envy his good fortune.—"What a shame it is," said he, "that this silly man should make so much of a "little cur, who never did him any service in his "life! As far as I can see, the puppy does nothing "but frisk and jump about and wag his tail, and "lick my master's hands and face with his little

"tongue; and yet as a reward for his antic tricks, "he suffers him to lie in his lap, and strokes and "kisses him, till it makes one mad to look at them! "But as for me, though I slave myself to carry "any luggage he pleases, day after day, and have "as fine a pair of ears, and as charming a coat of "hair upon my back, as any beast of the earth, yet "I can get nothing from him but cross words and "hard blows. Well, well, if he is so fond of fooling, "I shall take a fresh course with him; and if I do "not coax him and fawn upon him with as clever "an air as his darling Rover, then the world may "say that a solid old Ass hath not so much wit as "a Dog!" The stupid beast was as good as his word, for his master no sooner came home from walking about his fields and gardens, but up ran the Ass with an awkward gallop, and brayed as loud as a shewman's trumpet at a country fair. The good man fell a laughing, but when the foolish beast, raising himself up on his hinder legs, began to paw against his breast and shoulders with his four feet, and kiss him in a most loving manner, he

ளையுமுகதனை தயுநதனகிறுநாவாலநககுகிறதனறி - வெறொ
னறுஞசெயகிறதிலலை - மெலுமதன்கைபபுககிடமான இ
ருட்டுததனஙகளுககுபபிாியுபகாரமாக - அவனமடியின
மெறபடுததுககொளளுமபடி அவவிளயுட்படுததிபபித
தனுகியவொருவனை யிவறறைறபபார்க்குமபடி செயவிக
கிறவனாககுமவனுககுக காவிறுலுபசாரஞ செய துமுதத
மிடுகினறது - நாஞெவெனிலநாடோறு மவனுககுமனதா
னயாஙெதாருதடடுமுடடுகளைக கொணடுபொகுமபடியு
ழைததுககொணடும - நானபூமியிலிருககினற வெலலா
மிருகஙகளைப் போலவலலநலல வொிரணடுசெவிகளை
யும எனமுதுகினமெலவவளவுமயககுமபடி யானவொரும
யிாசசட்டையையுமுடைததாயிருநத போதைககும - நா
னவாிடததிலவசையையுமபலததகுததுகளையுமனறி மற
றெனறுமபெறறுககொளளககூடுவதிலலை - நலலது - ந
லலது - அவனவிளையாடுவதில - இவவளவு அடடுமெயிரு
நதாலு நானவனுலெருநாதன வழிபபாட்டைடையெறபடுத
திககொளளுவென - அதுலவனுககுப பிாியமான இருட
டுநாயைபபொலததனைககெட்டிககாரவலலாசனுகானவ
னையெயதது அவனபொறறுகிதது விளையாடா விடில
பபொழுது - உலகததார் - ஒருவடடாத துமாயானகிழககழு
தை - ஒர்நாயைபபொலவவளவுவிவெக முடைததாயிருகக
விலலையெனசசொலலுவார்களென று - இநத முட்டாள
மிருகந தனவார்த்தையினபடியே நிறைவெறறததககதா
யிருநதது - எபபடியெனில - அதனுடைய யசமானறன
வயல்வெளிகளையுந தோட்டங்களையுஞ சுறறிவிட்டுத்
வநதவுடனே - இககழுதை - தன அவவெலடசணககாலித தூ
ககிககொணடுமெல விழுநது - ஒரு அலஙகாரமானஜூாிலிரு
ககினறவெடிககைககாரனுடைய வெகுளிதனைபபொல
ராக்கக்கூபபிட்டது - அநதநலலமனிதனுன் வனகைததுக
கொணடிருகக - அபபொது - அபபுத்தியிலலாதமிருகந
தன்பிறஙகாலகளுனறி யெழுமபித தன்னுலுகாலகளாலெ
யும்வனமார்பிலுந தொளகளிலுநதட்டவி யுபசாரமபணணவு
மகா அனபானகுறிபபினுலவனுககு முததங கொடுககவுங

தொடஙகுமபோது - அவனொருகாடடியிலேபிடிகக பபடடாபபோல் • ஒததாசையைககுறிததது - ஓலக்கக்கூப பிடடான இததறகுமேல் வேலைககாரர்களில்ஒருவனபல்மான தடியெடுததுககொணடோடோடி இாககமிலலாமல் கழுதையினெலுமபுகளமுறியஅடிததது • அதையிசசிககிற அவனெலடசனமுடடாளககெல்லாருமபிரியமாயிருககும படியானரூபமுடையதல்லவென்று - உடனே அதறகு ககறபிததான.

புததி.

நாமநமமுடையசாமர்ததியங்களை யர்ப்பியாசிககிறததறகுமுனனமே அதுகளையறியநிசசயிததிருககவேணடும• எனெனில-சுபாபமானது • தன்னியியர்கையாயிசைவிததிராதசிலகாரியததைச செயயபபாவிககிறவொருமனிதன தன்யசமானனுககு முததஙகொடுககநினைதத கழுதையைபபோலஒருபிததனுககததோறறுவான.

கல்வியெண்ணி

மூனறசைகளுககுமேற்படாதவார்த்தைகளாற்கட்டியிருககினற - கதைகளடஙகியிருககிறது.

மூன்றாவதுபடி.

முதலாவதுகதை.

டோரிக்கன்றும்வெள்ளாடும்.

ஆடும்-சிஙகமும்.

ஒருடோரிககனறுமோர்வெள்ளாடுமோர்குறறமறற ஆடுஙகுமபலாயொருபாலியசிஙகததோடுபஙகுககார்ர களாயொருதரமவேடடைககுபபோயச்சுபாபததுககுமிரு சிஙகாததிரமானவோர்கலைமானைபபிடிததபோது - அச சிஙகமதைமுதலிலேநாலுபிறிவாகப்பஙகிடடுததொடாந்து வருகிறவாறதைகளிலொறறனனுடனபஙகாளிகளுககு

cried out for help as if he had been seized by a bear. Upon this, one of the servants running in with a stout cudgel, beat the bones of the Ass without mercy, and soon taught him, that every awkward blockhead, who desires it, is not cut out to be a darling.

MORAL.

We should be sure to know our talents before we put them to use: for a man who pretends to act a part for which nature has not duly fitted him, will look as much like a fool as the Ass who took it in his head to kiss his master.

THE LADDER TO LEARNING:

STEP THE THIRD,

Containing Fables consisting of words not exceeding

THREE SYLLABLES.

FABLE I.

The Heifer, the Goat, the Sheep, and the Lion.

A HEIFER, a Goat, and a harmless sheep, once went partners with a young Lion in a hunting-match. When they had caught a Stag of an uncommon size, the Lion having first divided it into four parts, ad-

dressed his fellow-sportsmen in the following terms: "I now take up the first part, my good friends," said he, "because I am a Lion; and you will cer-"tainly allow me to make free with the second, as "a compliment to my valour: the third also will "very fairly come to my share, because I am the "strongest; and as to the fourth, woe be to him "who dares to meddle with it." In this manner he was unjust enough to assign the booty to himself, because none of his partners were able to dispute his claim.

MORAL.

It is never safe to enter into partnership with a person who is too much above us.

FABLE II.

The proud Jackdaw.

A FOPPISH Jackdaw, who had more pride than wit, picked up some feathers which had fallen from a Peacock, and made himself as fine as he could. Upon this, slighting the company of his equals, he had the vanity to join a beautiful flock of Peacocks, and thought himself as fine as the best of them: but, instead of receiving him in the manner he expected, they tore the borrowed plumes from his back, and pecked him out of their company. The

விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு சொன்னதென்னவென்றால் என்னால் விசேஷித்தோரநாமெஞர்சிங்கமாகையா லிட்டபோது முதற்பங்கையெடுத்துக்கொள்ளுகிறேன் - இரண்டாவதையானால் நீங்கள் என் கிருணிக்கொரு பசாரமாக விடும்படி ஸ்ரீமார் எனக்கொப்புவீர்கள் - மூன்றுவது மானம சாபல்முவைத்தாயிருக்கிறபடியால் - எவ்வளவுக்கத்தடங்கசலில் லாழுமில்லை பங்குச்குவந்து விடும - நாலாவதற்கோவெனில் அ.இல் நீர்ட்ட திணிகின்றவர்க்குத்துக்க மூண்டாயிருக்குமென்று - அசிங்கந்தனனுடையபங்குக்காரர்களிலொருவராவது தன கேள்விக்கு - வழக்காடுகிறதற்குச்சத்தியற்றவர்களாகவிருந்தபடியால் - இவ்விதத்தவேலயந்தக்கொளவிசாயிட்டவஞ்சனைவத தனக்குத்தானே நேயிததுக்கொள்ளப்போதுமான வசதியையுடைத்தாயிருந்தது.

புத்தி.

நமக்கு மேலேமிகுதியும் திசப்பட்டிருக்கிற மனிதரோடுபங்காளிகளாசப்பிரவேசிக்கிறது - ஒருகாலத்திலும் நனுகூலமாயிருப்பதில்லை.

இரண்டாவதுகதை.

படாயுள்ள வணிக்குத்திக்குருவி.

பெருமையுள்ள மனிதனிலும் இப்படாயுள்ள வீணை வேடிக்கைக்காரவணிக்குத்திக்குருவியானது - ஒரு மயிலினுடைதிர்ந்துபோனசில - இறகுகளைப் பொறுக்கித்தனுடைய கூடியமட்டும் தனவயலங்கரித்துக்கொண்டது - அதற்குமேற்றனக்குச்சமுனை கூட்டத்தாரையற்பமாக வெண்ணிசசெளந்தரியமான மயிலின் கூட்டங்களைச்சேர்ந்துகொள்ளுமபடியான வீண பெருமையுடையதாய் துகளில் மகாவழகுவளவைப்போலத்தானும் வளவழகுள்ளதாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தது -. ஆனால் - மயில்களானதுகள் - அதை அது எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த மரியாதையில்ஙகீகாரஞ்செய்கிறதற்குப் பதிலாக வதனுடைய மூதுகின்மேலிருந்த - அன்னிய - இறகுகளைப்பிடுங்கிப்போட்டு - அதைத்தங்கள் கூட்டத்தைவிட்டடித்துத்துரத்தி

விட்டதுகள - அபபொழுது அந்தரநியபிராப்தியுடை
யவனிக்குதிகருருவியானது - தனனுடையசசாதியினிட
ததுக்கு வியாகூலததோடு பினனிட்டுவநதுவிட்டது -
அனனிசசசாதியுநதஙகளபஙகுகக்தனுடையபழைய அங
காரததைககுறிததுக கோபிததுக்கொணடு - அதைசசேர்
ததுககொளளுகிறததறகுமறுததிததுகள - அபபடியிரு
நதபோதைககுஙகட்டசியில - அதுமுனனுகேகொறபமா
கவெணணின - அநதககிரகஸ்தமார்ககமான பக்ஷிகளிலெலா
னறு - அதறகிபபடி வினைபபடுசெயதுசொல்கிறது -
அதாவது சுபாவமானது நமககுநியதிருககிறவணககமா
கியநிஷ்டை செளககியமாகவிருககுமபடியான நறகு
ணமுனககுணடாயிருநதால - இநதவிாணடததவியகழச
சியாகியவருத்தத்தையொருகாலததிலுமனுபவிககவேண
டுவதிலலையெனறது.

புததி.

நாமுடையத்தகாதபெருமைததனஙகளின நாமபெட்டித
துநமககுசசமானமானவர்களுககுமினசினவர்களாக நாயிரு
ககவேணடுவதிலலை - அபபொழுது நாமவையிலலாமை
யைககுறிததொருககாலுமவிநதிககபபடுவதிலலை.

மூன்றுவதுகதை.

ஆடும் - கலிமானும்.

ஓர்கலிமானனது ஒருகாலததிலொரு யோககியமான
ஆட்டிடததுககுவநது - அததோடு இநதக்கோநாயா
னது தனககுபபிணையாயிருககுமெனறுசொலலித தனக
கொரு மரக்கால கோதுமையை கடனுக்கொடுககத தயவு
செயயெனறுவேணடிககொணடது - இநதககாரியததிற
கிலிருட்டுத தனககவிருககுமெனறு - அனுமானிதத
அநத ஆடுசொனனதாவது - கனமான ஐயாவே - நமககு
சிநேகமாகியகோநாயான்து தான்கடனடைதயெடுததுககொ
ணடபபோதே யோடிப்போயவிட்ட வாடிககைமுள்ளது
நீயுமஉனனுடைய தீரிதமான நடையினஉதவியினலொரு
கூதைதிறகணணிற்குககாணுமலோடிப போகமாட்டு

ill-fated Jackdaw then withdrew with a heavy heart to his own species: but these also, in their turn, resenting his former pride, refused to admit him. At last, however, one of the honest birds whom he had before looked upon with contempt, thus addressed him: "If," said he, "you had but had the "good sense to have been easy in the humble sta-"tion which nature hath assigned us, you would "never have felt the smart of this double dis-"grace."

MORAL.

We should not affect talents which we do not possess, or set ourselves up above our equals, and then we shall never be despised for the want of them.

FABLE III.

The Sheep and the Stag.

A STAG once begged the favor of an honest Sheep to lend him a bushel of wheat, telling him the Wolf would be his bondsman. "Good Sir," said the Sheep (who suspected there might be some roguery in the case,) "our friend the Wolf is used "to take what he can find, and then make off; and "you also by the assistance of your nimble heels, "can fly out of sight in a moment. Where then

" shall I be able to meet with either of you when
" the day of payment comes?"

Moral.

This fable shews that we should be careful whom we trust.

Fable IV.

The poor old Lion.

As a Lion who was so much worn out with age that he had lost his strength, lay groaning in his den, ready to die, first came the Boar to take his revenge upon him with foaming tusks, for an old affront; next advanced the Bull, and gored the sides of the enemy with his pointed horn. A spiteful Ass, who saw the old monarch thus lying at the mercy of every one that had a mind to abuse him, trotted up and gave him a kick on the forehead. "Ah!" said the dying Lion, "I thought it hard to be insult-
" ed in my last moments even by the brave; but to
" be thus spurned at by thee, who art the meanest
" of beasts, this alas! is a double death!"

Moral.

The resentment of the noble is more easy to be borne than the malice of the base.

வாய-கெடுவநாளவருமபோது உஙகளிலொருவனாயாவ
து - எவவிடததிறகானை நான திருணியுளளதாயிருபபே
னெனறது.

புததி.

இநதககதையானது நாம - நமபிககைவைககிறவர்களிடத
திலுஞசாககிரதையாயிருககவேணடுமெனறு இருதிதாநத
ஙமகாடுககினறது.

நான்காவதுகதை.

பலவீனமானகிழச்சிஙகம்.

தன பலமானதுமுதுமையால் நசிமாயபபோகததக்க
வததவின மிகுதியுந தளர்நதுபோனவொருசிஙகமானது -
அததுடைய குகையிலிநககசசமிபிதது மேற்சுவாசமவா
ஙகிககொணடுகிடககையில - முதலிலே பணறியானதொர்
பழையபகையினபொருடடுகோர்மான்கோரைபபறகளி
னுலேதனனுடைய குரோதததைததீர்ததுககொளளுமப
டியாக அதனிடததிறகுவநதது உடனேயெருதுபோயநத
சததிராதியினுடையபககஙகளிததனனுடையகூரானகொ
மபினுலேகிழிததுபபோடடது - அபபோது - அதை
நோககபபணணைமனதுணடாயிருநத அவரவரிஙகத்தக்க
தாக விபபடிககிககிடககினற இநதவயதுசெனறமிருக
ராசாவைபபார்ததவொருகுரோதமுளளகழுதையானது -
ஓடிவநதுநெததியினமேலுதைததது - இறநதுபோகி
றசிஙகஞசொனனதாவது - ஆ அ - நானிறநதுபோகிறகா
லததிலேவீரர்களாலேயும நிநதிககபபடுகிறது பிரயாசை
யெனறுஙிவணதேன - ஆனல - மிருகஙகளிலமகாசொறப
மாகிய வனுலேயிபபடி கருதைககபபடுகிறது - ஐயோ
விரணடததவிளமரணவேதவனையாயிருககினறதெனறது.

புததி.

இழிகுலததாருடையகொடுமையைச சகிககிறதைப பா
ர்ககிலும உயர்குலததாருடைய கோபததைசசகிககிறது இ
ல்லசாயிருககினறது.

ஐந்தாவதுக்கதை.

மனிதனும் - கீரிப்பிள்ளையும்.

ஒருகுடியானவனால் கண்ணியாற் பிடிக்கப்பட்டவொருதந்திரக்கீரிப்பிள்ளை தன்பிராணனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத்தன்மிகுதியான சாதுரியத்தைக்காட்டமன தாய - பிரியமான ஐயாவே - பிரார்த்திக்கிறேன் - என்னைவி ட்டுவிட்டுத் தயவுசெய்யும் - எனனிலே - எலிகளுண்டாயி ருக்கிறவுமந்நெற்குதிர்களிலும் - வீட்டிலும் - எலிகளி ல்லாமற்பண்ணும்படியாக நான் வாங்கிக்கொண்ட பிரயா சையைப்பார்க்க வதிகப்பிரயாசை வாங்கிக்கொள்ளத்தக்க வேறியசீவஜெந்து இல்லவேயில்லை நானுமக்கிருப்பது தீ வினையைவிட அதிகப்பிரயோசனமுள்ளதாயிருந்தேனென்றது அந்தமனிதன் மறுமொழிகொடுத்ததாவது - நீயிதையெ ன்னுடைய லாபத்தைக்குறித்துச்செய்திருந்தால் - நான் ந்தவுபகாரத்துக்காகமிகவும்பாத்தியப்பட்டுன்னை வேண்டு தல்க்கிப்போதே சம்மதிக்கவேண்டும் - ஆனாலெலிகளா னதுகளைப்பக்ஷித்துப்போடுகிறவிதைச்சித்துனுக்கைகளை யும்ரொட்டித்துணுக்கைகளையும் நீயே கைக்கொண்டுபிற கு அந்தக்கொறுச்சத்திருடர்களைத்தானேபக்ஷித்துப்போ டுகிறதுமாத்திரமேயுன்சிந்தையாகையாலின்பாரவகமான வுபகாரங்களிலொவ்வொன்றில் நீ நிந்திக்கப்பட்டாயுண்டாயிரு க்கவில்லையென்று - இப்படிப்பேசிப்போட்டு - அவ னந்த - அற்பசெந்துவை யோர்நிமிஷத்திலே சாகத்தக்க தாகநசிக்கிப்போட்டான்.

புத்தி.

இக்கதையானது தங்கள் சொந்தக்காரியங்களையாகப் பண்ணிக்கொள்வதற்காகவேபிறருக்குக்கொடுத்தற்சையுள்ளவர்க ளாகிப்பினும் - அதைத்தியாகியப்படுத்தவேண்டுமென் கிறவுறுதியுண்டாயிருக்கிறவர்களுக்கு விரோதமாகவேறு படுத்தப்படுகின்றது..

ஆறுவதுக்கதை.

நம்பிக்கையுள்ளநாய்.

ஒருபதிவிருக்கிறதிருடனொவன் - ஒருவிசுவாசமுள்ள

Fable V.

The Man and the Weasel.

A sly Weasel, who had been trapped by a Farmer, being willing to exert her utmost eloquence to save her life, "Pray, dear Sir," said she, "be so "kind as to spare me; for no poor creature could "have taken greater pains than I have to clear "your barns and house of the mice; I have been "of more service to you than twenty cats."—"If "you had done this," answered the man, "with a "view to my interest, I should have been much "obliged to you for the favour, and would readily "have yielded to your intreaties; but as your only "study is to possess yourself of the bits and scraps "which the mice would have made a meal of, and "afterwards to devour the little thieves themselves, "you have no right to upbraid me with your "pretended services." Having thus spoken, he squeezed the wretch to death in an instant.

Moral.

This fable is levelled against those who become useful to others, merely to serve their own ends, and yet have the assurance to make a merit of it.

Fable VI.

The trusty Dog.

A lurking thief had thrown a crust of bread

to an honest Mastiff, hoping to bribe him to silence by the bait, "Hark ye, friend," said the Mastiff, "what! you want to stop my tongue, I suppose, "and to keep me from barking for the service of "my master; but you are greatly mistaken, I "assure you; for this sudden kindness will only "put me the more upon my guard."

MORAL.

This fable affords a good lesson to servants, never to suffer themselves to be bribed to do any thing contrary to their duty to their masters or mistresses.

FABLE VII.

The Dog and the Crocodile.

IT is reported by travellers, that when the Dogs of Egypt went to drink out of the river Nile, they lap up the water as they run along the banks, for fear of being surprised by the Crocodiles.—As one of them, therefore, was thus quenching his thirst, "So ho, my friend!" cried a sly Crocodile, "pray "drink what you please at your leisure, and don't "be so fearful."—"Yes," answered the Dog, "I "would take your advice with all my heart, if I "did not know that you would be very glad to "make a meal of my carcase."

MORAL.

A wise person will never follow the advice of one who is known to be deceitful and treacherous.

நாய்க்கு - அதுகுரைக்காமலிருக்க இரையைக்கொண்டுவரு சவட்டவெண்ணெயொட்டித்தோலெறிய - அந்தநாய சிநேகிதாகேளும் - என்னுநீஎன்வாயைமூடி - என்யசமான னுடைய சகாயத்தைப்பற்றிஎன்னைக்குரைக்காமலிரு க்கச்செய்ய - இச்சிக்கின்றாயென்றுநினைக்கிறேன் - ஆனால் நீமிகவும்பிசகாய்நினைக்கிறதாகநிச்சயிக்கிறேன் - ஏனெனி ல் - பலாத்காரமாகச்செய்கிற இச்சகாயம் என்னைக்காவ லில்ஜாக்கிரதையாகவேயிருக்கப்பண்ணுமென்றது.

புத்தி.

இக்கதை - உத்தியோகஸ்தாளுக்குத்தங்களுடைய துரை கள் துரைசாணிகளிட்டதிறறுங்களைச்செய்ய வேண்டியகட மைகளுக்குவிரோதமானயாதொருகாரியங்களைச்செய்கிறத றகு - லஞ்சம்வாங்கஅவர்களையொருக்காலுஞ்சம்மதிக்கவொ ட்டாதென்றபாடத்தைத்தருகின்றது.

எழாவதுகதை.

நாயுமுதலையும்.

யாத்திரைக்காரர்கள் - இசிப்பிட்டுதேசத்துநாய்களாநய லென்கிறநதித்தண்ணீர்குடிக்கப்போனபோது முதலைபி டிக்குமென்கிறஅச்சத்தைப்பற்றி அவைகளோயாமா யோடிக்கொண்டேதண்ணீரைநக்குகின்றனவென்றுசொ ல்லுகிறார்கள் - அப்படியிருக்கஅதுகளிலொன்றுதனதாக த்தையிவ்விதமாய்த்தீர்த்துக்கொண்டிருக்கையில் - ஒரு மோசக்காரமுதலைகூப்பிட்டு - சோகோ - என்சிநேகிதாபி ரார்த்திக்கிறேன் - நீயுனக்குமனதானமட்டுக்குஞ்சாவகாச மாய்க்குடி - மெதுவாய்ப்படியஞ்சவேண்டுவதில்லையென ல - அந்தநாயமறுமொழிகொடுத்ததாவது - ஆம் - நீயென தேகத்தைப்பக்ஷிக்கவிச்சித்திருக்கிறாயென்றென க்குத்தெரியாவிட்டால் - நானென்மனப்பூர்த்தியாகவுன்புத் தியைக்கேட்கவேண்டுமென்றது.

புத்தி.

ஒருவிவேகி - மோசஞ்செய்யவுந்துரோகம்பண்ணவுந்அதி ந்திருக்கிறவொருவன்புத்தியையொருக்காலுங்கேட்பதில்லை.

எட்டாவது கதை.

நரியும் - கூளியும்.

ஒரு குரூரமுள்ள கூளி - ஒருகாலத்தில் ஒரு நரியின் குட்டி-களில் ஒன்றைத் தன் குஞ்சுகளுக்காகத் தன் கூட்டிற்குக் கொண்டுபோயிற்று - அந்த இரக்கமுள்ள தாய் தன் குட்டியின் பின் ஓடி - அது இரங்கத்தக்க பேதைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட கொடுமை செய்ய வேண்டுவதில்லையென்று அங்கலாய்த்து வேண்டிக்கொள்ளத் தொடங்கிற்று - ஆனால் - அந்த கூளி - தானிடையூறுகளின்றிப் பத்திரமாகவிருக்கிறதாக நினைத்துக்கொண்டு - அதன் கூச்சலுக்குக் காது கொடுத்துக் கேளாமலிருந்தது அந்த நரி - ஆனதாகட்டுமென்று ஒரு - அடுப்பினின்று எரிகிற கொள்ளியைப் பிடுங்கி - ஒரு நிமிஷத்தில் மரத்தைச் சுற்றித் தீமூட்டி அதன் சந்ததியைத் தன் குஞ்சுகளின் பிராணனைக் குறித்து - நடுநடுங்கச் செய்வித்தது - ஆகையால் கடைசியில் அவ்வகங்காரியாகிய கூளி தன் சொந்தக் குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றுகிற நிமித்தியம் அந்த நரிக்கு அதனுடைய குட்டிகளைத் திரும்பக் கொடுத்தது தன்றியுந் தன் குஞ்சுகள் இறந்த வஸ்த்துக்கும்படியாகத் தோத்திரங்கள் பண்ணவும் பிரார்த்தனைகள் செய்யவும் விருமபியிருந்தது.

புத்தி.

ஐசுவரியவந்தாளப்போதும் எவ்வளவு மேன்மையாகவுயர்ந்திருந்தபோதைக்கு நாங்கள் ஏழைகளை வருத்துகிறது இவ்வியசனடைக்கிறுக்கிறதென வியதெனை அவசசாங்கைப்படவேணும் - ஏனெனில் - குரோதந்தீர்த்துக்கொள்ளுமார்க்கமெப்போதும் வெளியரங்கமாயிருக்கிறது அன்றியும் அவர்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள மிருதியும் ஆயத்தமாகவேயிருக்கிறார்கள்.

ஒன்பதாவது கதை.

பருந்தும் - புறாக்களும்.

புறாக்கள் எப்போதும் பறந்து மகாவேகமுள்ளதாக அதுகளின் றெக்கைகளின் விசையால் அதனுடைய நகங்களுக்க

Fable VIII.

The Fox and the Eagle.

A cruel Eagle once stole the cubs of a Fox, and carried them to her nest for her young ones. The poor dam running after her, began to beg and pray that she would not inflict such a misfortune upon a wretch who deserved her pity. But the Eagle, thinking herself secure from danger, was above listening to her cries. The Fox, however, snatching a burning torch from an hearth, surrounded the tree with flames in an instant, and made her enemy tremble for the lives of her children. At last, therefore, the haughty bird, to save her own brood, not only restored her cubs to the Fox, but was glad to add prayers and intreaties to prevent the ruin of her own offspring.

Moral.

The rich, though ever so highly exalted, should beware how they provoke the poor by injuries; because the way to revenge lies always open, and they are but too ready to take it.

Fable IX.

The Kite and the Pigeons.

The Pigeons having frequently been too nimble for the Kite, and escaped his talons by the swiftness of

their wings, the ravager at last had recourse to treachery, and deceived their unwary innocence by the following stratagem: "Poor harmless, simple-"tons!" said he, "why do ye rather choose such "an uneasy life than to create me your king in "form, and thus oblige me in honour to protect "you from every future insult?" The credulous Pigeons resigned themselves to the government of the Kite, who, the moment he was in full power, began to make a meal of them, one by one, and to support his dignity by the constant use of his talons.

MORAL.

He who surrenders himself to the care of the wicked, will meet his ruin where he expected his happiness.

FABLE X.

The noble Lion.

As a fine young Lion was standing over the carcase of a new slain Heifer, up came a bold robber, and demanded his share. "I would readily give "it you," said the generous beast, "if it was not "your practice to help yourself before you are

இரையாகிபபோவதைததபபிததுககொணடிருநதவிடத
தில - அநதபபறநதாகிய கொளளைககாரனுககுக கடை
சியிறறுபோகததுககுவழியுணடாகித தொடர்நதுவருகி
றவுபாயததினாலேமுன யோசனையிலலாத பேதை கவிழ
மோசமபணணிறறு - அது, - சொனனதாவது பளுகைசயாகி
யகுறறமிலலாதகபடமறறவர்களே நீஙகளொழுஙகுபபி
றகாமனைவியுஙகளுடைய விராசாவாக வேறபடுததி
கொணடிவிவருமபாயமவினைதனைதயுநீககி யுஙகவிசககாக
ருமபடியானமேனபாடடிலே - இவவளவுநிலுததுக
கு - எனவினயேறபடுததிவிட - இபபடிபபடட அ
சௌககியமானகர்வகஷ்யததைய இகமமாகவேநெபபுக
கொணடிருககி நீர்களெனன * இநதவனுமானமிலலாதபு
ருககவானதுகள அநதபபறநதினுடைய தாளாததனததா
கருமரீயாகககீழபபடடிருநததுகள அநதபபறநதான
துனககு நிமமியவதிகாரம வநததகவ்ணைததிலே அதுக
விரெயானறொனறுயபபடடசிககவுந தனனுடையநகஙகளி
னுடைய இடைவிடாத வழககததினாலே தனமேனபாட
டைககாபபாறறவுநதொடஙகிறது.

புததி.

துர்ச்சனனுடையவாதர்விறறனவினததாலுக ஒபபிககி
றவன - தனசௌககியததகளெதிர்பார்ததுககொணடிரு
நதுவிடததிறறனைனழிவையிசைவிததுககொளளுவான.

பத்தாவதுகதை.

உயர்குலச்சிஙகம.

ஒருநலல வாலிபமாகிய சிஙகமானது அநநேர்ததிற
சொனனறுவொருகிடாரிககனறினுடையபிரோததினபே
றிலகிறஙகையில - ஒரு துணிகரமான இருடடுனவன நேரில
வநதுதனபஙகைககேடக - இநதவதாரததவடுளளமிருக
மானது சொனனதாவது - உனவினைக கேடகிறதறகுமுன
னே நீதானே யெசசரிககைபபடுகிறவறபியாச முனகில
லாவிடிலலதாரனுனககுடனேகொடுககவிசசிபபேனே

ன்றுஅதுஅததிருடவனையவனவேலையைப்பாரோனதது ாததிவிட்டது - அபபடியிருக்கவொருகபடமில்லாதயா தனைககாரனதறசெயலாய அவவிடததுக்கே வருகையி ல - அவவிநதசசிஙகததைபபார்த்தமாததிரததில் மரியாதை யாயபபினவிட்டுபபோனான - அதை அநதவனாரசனபா ர்தது - இவவிடததில் நீபயபபடததககதொனறுமிலலை யாகையால - நீதுணிவாயவநது உனமரியாதைககுததககதா க்கக்கொடுககவிருககிறபாகததைவாஙகிககொளளெனறு இபபடிககிசசொலலிவிட்டு. கிடாயிககன நிலுவையிபி ரோததிற்காற்பஙகுபிறிததுவைததுஅதுகாட்டுககுள பினனிடைநது போயநதலலுனிதவிளையவன சாவகாசமட டிலெசாபபிடவிட்டுவிட்டது.

புததி.

இதுஒருஉயர்குலமாதிரியாயுநடநதுகொளளுகிறதற் குததகுநததாயுமிருககினறது.

பதினோராவதுகதை.

மனிதனுநாயும்.

ஒருதுஷ்டநாயினாற்கடிககபபட்டஒருமனிதன - அநத நாயககு - அநதயிரத்தத்திலெநனைதத வொருதுண்டுரொ ட்டியையெறிநதான - ஏனெனில - இது - குணமாக்கத்தக கவொர்விழுதமெனகிறதாககேள்விபபட்டிருநதான - ஆனால - இசோபபெனகிறவர்நதசசமயததிலிருககததகக தாகநேரிட்டு - அவனசெய்ததைபபார்ததபோது - அவர் என்னலலிலெனகிதாபிருர்ததிககிறேன - இதைமறற - யா தொருநாயகளுககுமுனஅர்பபியாதியாதே - ஏனெனில - அதுகள அபபோதே தஙகள் துறடதரைககு அவவளவு நலலபிறிதிபலனடையததககதாக்காணுமபோது அது களநமமையுயிரோடே கேகொததிறபகஷிததுபபோடுமெ னறார்.

புததி.

நீயொருதிருடனையுசசாயபபடுததுவையாகில் அட்னே யிருவனா யேறபடுததிக்கொளளுவாய.

" asked;" and off he sent the villain about his business: but a harmless traveller, coming by chance to the same spot, he decently retired as soon as he beheld the Lion, which the monarch of the forest observing, "you have nothing to be afraid "of here," said he, "and therefore advance boldly, "and take the share which is justly due to your "modesty."—Having thus spoken, and quartered the carcase of the Heifer, he withdrew into the woods, and left the good man to help himself at his leisure.

MORAL.

This is a noble example, and worthy to be followed.

FABLE XI.

The Man and the Dog.

A MAN, who had been bitten by a mischievous Dog, threw the cur a piece of bread which had been dipt in the blood, because this, he had heard, was an excellent cure. But as Æsop happened to be present, and saw what he did, "Pray, my good "friend," said he, "don't practise this before any "other Dogs; for when once they find that they "are to be so well rewarded for their mischief, "they soon will devour us alive."

MORAL.

If you encourage one rogue, you will presently make two.

Fable XII.

The Eagle, the Cat, and the Sow.

An Eagle once built her nest on the top of a lofty oak; a Cat kittened in the hole which she found in the middle of it; and a wild sow housed her pigs in the bottom. But this casual neighbourhood was soon destroyed by the craft and wickedness of the Cat, in the following manner: she crawled up first to the Eagle, and pretending the warmest friendship, "Your ruin," said she, "is now contriving, "and mine too, I suppose, for that spiteful Hog, "whom you see rooting up the earth every hour, "can mean nothing less than to bring down the "tree, and by that means destroy our young ones "at her leisure, as they lie upon the ground;" having thus filled the top of the oak with jealousy and terror, down she crept to the bottom, and entered the sty of the bristly sow. "Ah, poor Madam," said she, "your sweet pigs are in the utmost danger; "for the moment you go out to feed, that wicked "Eagle is resolved to pounce them." When the treacherous Cat had spread the same alarm below as she had above, she skulked off to her nest, and stealing out on tiptoe by night, to feast herself and

பன்னிரண்டாவதுகதை.

கூளியும் - பூனையும - பெண்பன்றியும்.

ஒரு கூளியானது - ஒருகாலத்திலொருயர்ந்த கருவாலிமரத்தினுனியின்மேற் றன்கூண்டைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தது - ஒருபெண் பூனையானது - அந்தருமத்தியிற் றனக்குப்பட்டபொந்திலேகுட்டிபபோட்டிருந்தது ஒருகாட்டுப்பெண்பன்றியானதுஅந்தமரத்தடியிற் றன்குட்டிகளுக்குவீடுகட்டிக்கொண்டிருந்தது - ஆனால் தற்செயலாயசசமீபித்துவாசமபண்ணுகிற இந்தப்பெண்பன்றியானது-பூனையினுடையகபடத்தினத்திலேயுந துற்குணத்திலேயுந் தொடர்நதுவருகிறவித்திலேசிககிரத்திலேழிந்துபோயிற்று- அந்தப்பூனையானதுமுதலிலே கூளியினிடத்துககு மெதுவாகப்போயமகாநல்லசிநேசமாயபாவகமபண்ணிக்கொண்டுசொன்னதாவது - இப்போது உன்னழிவானதுஎன்னழிவுக்குமவழிகாட்டுமென்றுநினைக்கிறேன-ஏனெனில்-என்னோரமமபூமியிலேவாயறிததுககொண்டிருக்கநீபார்க்கின்ற அந்தத்துற்சனப்பெண்பன்றியானது-இந்தமரத்தைக்கீழேதளளவுமஅந்தமுகாந்திரத்திலேநமமுடையபிளளைகளைபூமியிலவிழுமபோதுதானசாவுகாசத்திலேயதுகளைகொல்லவுமேயல்லாமற்சொற்பமானகாரியத்தை நினைக்கத்தக்கதல்லவென்றுஇப்படிக்குக்கருவாலிமரத்தினுனியிலிருக்கிறபட்சிக்குபயத்தையுந்திகிலியுமபூரணமாகவுணடுபண்ணிப்போட்டு- அதுமெதுவாயடிவார்த்துக்கிறங்கிவந்து இந்தமுளளமபன்றியினுடையகுகைக்குள்நுழைந்து - ஆ ஆ - பேதைத்தாயேயுன்னன்பானகுட்டிகளுக்கு மகாமோசமவந்திருக்கின்றது - எபபடியெனனில - நீவெளியில்மேயபபோகிறசமயத்திலேயந்தத்துற்சனககூளியானது - அதுகளையிராயந்துகொண்டுபோகவெத்தனங்கொண்டிருக்கின்றதென்றுசொல்லிபபோட்டு - அபபொழுதிந்தத் திருட்டுப்பூனையானதுமேலிருக்கிறதற்கபாயமவந்துதெனகிறதாகபபிரசித்தபபடுத்தினதுபோலகீழிருக்கிறதற்குமபபடியேசெயதுபபோட்டு - தன்னுடையகூண்டுக்குத்தாபபதிலிருந்து இராக்காலத்திலேடிமேலேவைத்துத்திரு

டெத்தனை மாசப்போய்த் தானுந் தன்னுடைய குட்டிகளு
ம் பட்சணம் பண்ணுகிறதைக் குறித்து அது தான் பவந்தம்
பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சத்துராதியினுடைய வருத்துக்கு
க் காத்துக்கொண்டிருந்தாலெப்படியோ வப்படியாகப்ப
க்ஷகாலத்திலே வெளிப்படாமலிருந்தது - கூளியுங் கருவாலி
மரத்தினது வீழ்தலுக்கெதிர்பார்த்துக்கொண்டு - அந்தக்கி
ளைகளிலொன்றின் பேரில் தனக்கிடம் பார்த்துக்கொண்ட
து - அந்தப் பெண்பன்றியுந் தன்னுடைய குட்டிகளைக்கொ
ண்டுபோகாமற் றடுக்கும் பொருட்டு - ஒருக்காலும் வெளி
ப்படத் துணிந்ததில்லை - இப்படி இதுவுமதுவுமிந்த வினை
மெத்தினுடைய பிள்ளைகளோடுங்கூட மரணத்துக்கேது
வாகவாகாரமில்லாமலிருக்கையானது - பூனைக்குமதனுடை
ய குட்டிகளுக்கும் மிதமில்லாத பட்சணையைக் கொடுத்தது.

புத்தி.

உன்னுடனே மற்றொருத்தனை நிந்திக்கிறவன் மற்றொ
ருத்தனுடனே யுன்னையும் நிந்திப்பான் - ஆகையால் - நிந்த
வனென்கிறது வழக்கமான சத்துராதியாகையால் மனிதசா
தியைவிட்டுத் தூரத்தப்படவேண்டுவது.

பதின்மூன்றாவது கதை.

கூளியுங் - காக்கையும் - ஆமையும்.

ஒரு கூளியானது - ஓராமையையிராய்ந்து கொண்டு அத்
தோடே கூட ஆகாயத்திலே பறந்து போய் விட்டது -
ஆற்றுக்குற்றமற நிறைப்பட்ட ஆமையானது தன்னோ
டெக்கூளி ட்டுக்கிருந்ததாலே தனுடைய பசித்தவாய்க்கு அ
கப்படாமற் சுளுவாகத் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டிரு
ந்தது - பறந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு காக்கமானது - அந்த
க் கூளிக்குச் சமீபமாய்ப் பறக்கநேரிட்டுச் சொன்னதாவது
நிச்சயமாயுனக்கு நல்லகொள்ளையகப்பட்டது ஆமையையும்
யோகம்பண்ணிக் கொள்ளுகிற விதமிப்படியென்றுனக்கு
நான் கற்பியாவிடில் வைத்துதவியில்லாத சுமையாகிவிடப்
பாயென்ன - அது - அதைக்குறித்து - அதிலொருபங்கு
க்கு வார்த்தைப்பாடு பண்ணப்பட்டபிறகு அதற்குச்சொ

her young ones, she lay snug in the day time, as if she was watching the motions of her pretended enemies. The Eagle also, expecting the fall of the oak, took her post on one of the branches; and the Sow, to prevent her pigs from being carried off, never ventured abroad. Thus both the one and the other being starved to death, with her young ones, afforded a plentiful meal to the Cat and her kittens.

Moral.

He that slanders another to you, will slander you to another; detraction therefore, should be driven, as a common enemy, from mankind.

Fable XIII.

The Eagle, the Crow, and the Tortoise.

An Eagle having pounced on a Tortoise, flew off with it in the air; but as the harmless captive kept close in her shell, she easily secured herself from his hungry beak. A Crow, who was on the wing, happening to fly close by him, "Indeed," said she, "you have caught a noble booty; but unless I teach "you how to manage it, you'll find it to be a useless burden." Being therefore promised a share of it, she advised him to soar as high as he was able,

and then let it fall upon a rock, by which means the shell being dashed to pieces, he might very easily get at the meat. The Eagle followed her counsel, and by way of recompense allowed her a handsome share of the feast. Thus the poor Tortoise, though the bounty of nature had provided so well for her defence, not being a match for two at once, fell a victim to her wretched destiny.

MORAL.

When strength and artifice unite, it is very difficult, and often impossible, to escape from them.

FABLE XIV.

The Mules and the Robbers.

TWO Mules, who were each of them loaded with a pack, happened to travel in company. One of them was carrying money to the public treasury, and the other sustaining the weight of a large sack which was full of barley. The former being proud of his burden, tossed up his head with an air, and shook the tinkling bell which dangled upon his neck; while his partner followed him at a distance, with an humble and easy pace. On a sudden out rushed a gang of Robbers from their ambush, and

னதாவது - அதற்குச்சக்தியெவ்வளவோ அவ்வளவுஉயரமாகப்பறந்து - அப்போத்தையொருகற்பாறையின்மேல்விழவிட அந்தமுகாந்திரத்தினாலெயந்த ஓடானது துண்டுதுண்டாக உடைந்து போகப்பண்ணுகையால அந்த இறைச்சியை மெத்த சுளுவாக அது எடுத்துக் கொள்ளலாமென்றது - அந்தக்கூலியானது அதனுடைய ஆலோசனைப்படிக்கு நடந்து - பலன் அடைந்தமுகாந்திரத்திலே அந்தச்சாப்பாட்டிலியற்கையாகியபங்கை யதற்குக்கொடுத்தது - இப்படிக்குப்பிரகிருதியின் பலமானது நிற்பாக்கியமான ஆமையைக் காப்பாற்றத்தக்கதாக இவ்வளவு நன்றுயுண்டுபண்ணியிருந்தபோதைக்கும் அது எக்காலத்திலேகூடிய விரோதிக்குச் சமானமானதாக இராமல்தனுடைய நிர்ப்பாக்கியப்பிராப்திக்கே பலியாயிற்று.

புத்தி.

பலமும்உபாயமும்ஒன்றாய்க்கூடும்போது - அதுகவிழ விடத்தப்பித்துக்கொள்ளுகிறது - மெத்தப்பிரயாசையாயுமப்போதுங்கூடாமையாயுமிருக்கின்றது.

பதினான்காவது கதை.

கோவேறுகழுதைகளும் - இருடர்களும்.

இரண்டுகோவேறுகழுதைகளில் - ஒவ்வொன்று ஒருமூட்டையைச்சுமந்துகொண்டு - அதுகளொன்றுயாத்திரைசெய்யநேரிட்டதுகள் - அதுகளிலொன்று - அரண்மனைப்பொக்கிஷத்துக்குப் பணங் கொண்டுபோயிக்கொண்டிருந்தது - மற்றொன்றுவால் கோதுமை நிரம்பியிருந்தபெரியமூட்டைப்பளுவைச்சுமந்துகொண்டுபோயிற்று - அந்தப்பணஞ்சுமக்கிறகழுதையானது - தன்சுமையினுடையகௌரவமுடைத்தாயுல்லாசத்தோடேதன்றலையைநெறித்துத்தன்கழுத்திலிட்டிருக்கிறமணிகளின்றநாதமுடையாத்தலையையசைத்து - அப்பொழுது அதினுடையபங்காளியானது - மெதுவாயும்வருத்தமில்லாமையுமானநடையோடுஆதரத்திலேபின்னிட்டுவந்தது - அசுப்பில் - ஒருக்கூட்டத்திருடர்கள்தங்களுடையபதிவிலிருந்து - சர்சென்றுபு

றப்பட்டுவந்து அவர்களுயித்தியஞ்செய்கிறவேகத்திலே தன்னுடையபண்டத்திலேயத்தவிளையக்கங்காரியாயிருந்த கோவேறுகழுதையைக்காயப்படுத்தியந்தவால் கோணும்பையை இனிப்புறப்பட்டு வருகிறவர்களுக்கு வைத்துப்போட்டு - அந்தப்பண்டங்களைக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள் - அது - இப்படிக்குக்கொள்ளைகொடுக்கப்பட்டும் - மூடமாக்கப்பட்டுந்தன் கொடூரமான பிராயத்தைக்குப்புலம்பிக்கொண்டிருக்கும் போது மற்றொரு கோவேறுகழுதை சொன்னதாவது - என்மட்டுக்குமவர்கள் என்விளையவர்களுடையவிசாரணைக்குத்தகுந்தவனாக நினையாததினாலேமனப்பூர்த்தியான சந்தோஷமாயிருக்கிறேன் - ஏனெனில் - அவர்கள்கொஞ்சமாகவெண்ணினதினாலே நானொன்றும் போகக்கூடத்தக்கதில்லை - நானின்னமும் எப்போதும் போலேபின்னமில்லாதவனாயுஞ்சௌக்கிய முள்ளவனாயுமிருக்கிறேனென்றது.

புத்தி.

ஜெயத்தையடைந்தவொருவன் - ஏழையைத்தாழ்வாகப்பார்க்கிறான் - ஆனால் - ஐஸ்வரியவானுடைய வுயர்ந்த கட்டுக்கோப்புகளானதுகள் அவனுடைய விசாரணைக்குரித்தாயிருக்கின்றதுமல்லாமல் - அவற்றையநேகமிடையூறுகளுக்குட்படுத்துது.

பதினைந்தாவதுகதை.

கலைமானும் - எருதும்.

காட்டிடத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டுத் தன்னைத் துரத்துகிறவர்களுடையவேகத்துக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளுவதைப்பற்றி அவையவங்களெல்லாமிழுக்கத்தக்கதாயிருந்த வொரு வாலிபக்கலைமான் - தன்பயத்தினாலே மிகுதியுந்தன்னைமறந்துபோனபடியினாலேயிகவுஞ்சமீபித்திருக்கின்றகுத்தகைநிலத்துக்குவந்து அதாலேவைப்பற்றிப்பசுமாட்டுக்கொட்டாயக்குள் நுழைந்து - அக்கொட்டாயின்கடைசி மூலையில்வைக்கோலுக்குள்ளே வீழ்ந்துகிடக்கையில் - ஒருவனைமையுள்ளவெருது சொன்னதாவது - எளியபேதையேயிப்படிக்கு மரணத்தைச்சமீபித்த - தாவளாயக்குள் நுழைந்து உன் பிராணனை யொருமனிதனுடைய

in the heat of the skirmish they wounded the mule who had been so vain of his money, and carried off the bags, leaving the barley for the next comer. Thus plundered and crippled, while he was bewailing his cruel fate, "For my part," said the other mule, "I am heartily glad that they did not think "me worthy of their notice; for I have lost nothing "by their contempt, and am still as whole, and as "sound as ever."

Moral.

A conqueror overlooks the poor, but the towering palaces of the rich attract his notice, and expose them to a thousand dangers.

Fable XV.

The Stag and the Oxen.

A young Stag, who had been chased from recesses of the forest, and was straining every limb to escape the fury of his pursuers, was so far blinded by his fears, as to make up to the nearest farm, and run for shelter into the cow-house. As he was crouching in the farthest corner of it, among the straw, "What do you mean, poor wretch!" said an honest Ox, "thus to run into the very jaws of death, "and venture your life under the roof of a man?"

"Nay," cried the Stag, in a most suppliant posture, "only excuse my rudeness for a few hours, and "then, as soon as the coast is clear, I'll make the "best of my way home again." The returning night soon succeeded the day, and in came the herdsman with a bundle of fodder, but he did not discover the trembling fugitive. All the rest of the servants came afterwards, in their turns, and passed and repassed without seeing him. Even the bailiff himself came into the stall, and saw no more than the others, so that the Stag, with a heart full of joy, began to thank the Oxen for their friendly silence, and for giving him house-room, when he stood in so much need of it.—"Alas!" said one of them, "we wish you as well as you do yourself: "but if the man who has a hundred eyes, should "happen to pay us a visit, your life is still in im-"minent danger." The words were no sooner out of his mouth than in came the Master from his supper: and as he had lately taken notice that his oxen did not look so well as they had been used to do, "Hey-day!" said he, "what is the reason they "have so little fodder? Besides, they have no litter, "I see: and what a mighty trouble would it have "been to have cleared away these cobwebs?" While he thus pried into every thing, he spied the branching horns of the Stag; and having called his

வாயிலே போககடிககிறதை நீயென்னெனறுயோசிககிறு
ய - கலிமானமகாவணககமானதனமையோடலறிசசொன
னதாவது - என்னுடைய தனததுககுசசறறு நேர்மாததிரமன
னியும - இநத இககட்டுநீஙகினவுடனே நானமறுபடியுமெ
ன வீட்டுககு நனமையாயோடிபபோவேனெனறது -
அனறுவருமிராவானது - பகறபோலைசசேகிகிறதிலேமாற
றிககொள்ள - இடையன ஒருகட்டுவைககோலைக கொணடு
வெளேவநதான - ஆனாலவனடஙகுகிறவிநதத்தெறிபட்ட
மாவினககாணவிலலை - பிறகுமறற வேலைககாரர்களெல
லாரும்வர்களுடைய வரிசைபபிரகாரமவநததைபபாரா
மல்நேரேபோயநேரேவநதுவிட்டார்கள் - விசாரணைகர்
ததனுஙகொட்டாயககுளவநதுமறறவர்களைவிட அதிக
மாயபபார்த்ததிலலை - ஆகையாலககலயானதுஎருதுக
ளுபகாரமாகததெரியபபடுததாமலிருநததைககுறிததுந
தனககுவீடுவிருநதுககனறயுளளதாயிருநதாலததிலேத
னககுவீட்டிலிடஙகொடுததததைககுறிததும - அவறறி
றகுமனபபூரணமானசநதோஷததோடே வநதனஞசெயயு
மபோது - அநத எருதுகளில் ஒனறு சொனன தாவது -
ஐயோ - நாஙகளுமஉனககுநீகோரிக கொளளுகிறபடியே
கோருகிறோம - ஆனால - நாறுகணகளுளளமனிதனெஙக
ளைபபார்க்கவருவானுகிலினனமுனபிராணனுககுசசமீபத
திலே கெணடமிருககுமெனறு - இவவார்ததைகளைத னு
டையவாயைவிட்டுவெளிபபட்டவுடனேயநதயசமானன்
றனிராபபோசனமபணணியுளவேவநதான - ஆனாலவன
றனனொருஅகள்முனனிருநதபடிக கவலைவுமனறியிருக
கவிலலையெனறுமுனனமே தெரிநதிருந்தபடியாலவன
சொனனதாவது - அடா - அதிக ளவவளவு கொஞசமா
னவைககோலுடைததாயிருககிறநியாயமெனன - இது
வுமலலாமல - நானபார்ககிறேன அவறறிறகுபபடுககைச
செததையுமிலலை - இநதசசிலநதிபபூசசிககூணடுகளைப
போகடிககிறதறகு - எவவளவு மிகுதியான தொநதரை
யுணடாயிருககவேணடுமெனறு - அவனிபபடியெலலாவ
றறையுமாராயுமபோது - அககலியின கிலைகளகொமபு
குளைக கணடு - அவனுடைய கூட்ட மடஙகலியும ஒரு

யிககக் கூபபிட்டு அதைத் தவிலையை யுடைத துப போடு
மபடியாக வுததரவு செயது தனனுடைய விறைசசிக கார
வின - அயிஉலுரியவானுககும படியாகக கொண்டு போய
விட்டான.

புததி.

இநதககதை - எலலாககாரியததையும வேலைககாரனிட
ததிலேயேவிடுகிறவனெவனோ அவன கஷடபபடுவானெ
னறு நமககுககறபிககவேறபடுததபபடுகினறது.

பதினாறுவதுககதை.

சிஙகியும - ஆடடிடையர்களும.

ஒருபளளததிறறெறியாமலவிழுநத வொருசிஙகியை
யொருகூட்டமாகிய ஆடடிடையர்களபார்தது - அவர்
களிற்சிலரதைககழிகளினாலேயும-சிலர்கறகளினாலேயுமடி
ததார்கள - ஆனால - இதறகுமாறுபாடாகவவர்களிறசிலர்
அதனிடததிலிரககமவைதது - அதையொருவருமவருதத
பபடுததாவிட்டாலும - அது இறநதுபோமெனறுஙிவின
கைகயால - அதனுடைய வாததுமாககளுககுத தெனபுண
டாககுமபொருட்டு அதறகுககொஞசமரொட்டிததுணி
ககைகயையெறிநதார்கள - அபபடியிருநதபோது - இரா
வாகிபபோயஒவவொருததர்மறுநாட்காலமே அது இறந
துபோயிருககபபார்ககலாமெனறு தாமேநிசசயிததுக
கொண்டு - அவர்களெலலாரும்அவரவர் வீட்டுக்குபபோ
யவிட்டார்கள - ஆனாலநதநிறபாககியமான மிருகமானது
மறுபடியுநதன்பலததைககொஞசம பெறறுககொளள -
ஓரோபாய்சசவிடுலே தானேபளளததைவிட்டுநீஙகித்தனனு
டைய குகையாகிய வீட்டுககு - ஓடிபபோயவிட்டது -
அதுகொஞசநாளைககுபபிறகு மைதானததிலோடிவந
து - மநதையாட்டடைத துணிககைகத துணிககையாககி யாட
டிடையர்களைககொனறு - அநதவூரிலெஙகும அதனுடை
யஷூர்ககததைசசார்நத பய்ஙகரமானவடையாளஙகளை நிரப
பிறறு - அபபோது - அவவளவுஇரக்கததைககாணபிததவர்க
ளுநதஙகளுககுததானேநடுநடுஙகிககொண்டெனன விம்ஸை
யாலுமபடடச்சமமிததுத தஙகளுடைய பிராணனைககு
றிததுமாததிரமவருநதிககேட்டுககொண்டார்கள - ஆம.

whole family together, ordered him to be knocked on the head, and carried off to enrich his larder.

MORAL.

This fable is designed to teach us, that he who leaves all to servants will be ill served.

FABLE XVI.

The Panther and the Shepherds.

A PANTHER, who had fallen into a pit unawares, was observed by a company of Shepherds: some of them pelted her with sticks, and others with stones; but a few of them on the contrary taking pity upon her, as thinking she must perish though no one should hurt her, threw her some pieces of bread to keep up her spirits. Night, however, came on; away they all went to their several houses, each one assuring himself that he should find her dead the next morning: but the poor beast regaining her strength a little, cleared herself from the pit by a nimble spring, and fled home to her den. A few days after, out she rushed into the plain, butchered the cattle, murdered the Shepherds, and filled the whole country with dreadful traces of her rage. Even those who had shewn so much pity, beginning to tremble for themselves, were willing to suffer any kind of damage, and begged for nothing but their lives; but to make them easy, "I am not so much

" of a savage," said the Panther, " but I can distin-
" guish the men who pelted me with stones, from
" the men who supplied me with bread. You have
" therefore, nothing to fear; for I return as an ene-
" my only to those miscreants who insulted me in
" the hour of distress!"

MORAL.

It is equally mean and insolent to take advantage of another man's misfortunes: for it is very possible that he may get the better of his troubles, and live to repay the abuse with double interest.

FABLE XVII.

Æsop and the Saucy fellow.

As honest Æsop was one day taking a walk, an idle young fellow threw a stone at him. "That's " bravely done, my boy," said the old man, and then giving him a penny for his pains, "Upon my " word," said he, "I have no more about me at " present, but I can easily shew you where you may " get plenty. Do you see that gentleman there? " I assure you he is a man of fortune and interest, " and if you'll only go and throw a stone at him as " you did at me, I make no doubt but he'll reward " you properly for your trouble." The saucy fellow

லவாவிா விடடுவிடுகிறதைக குறிததுச்சிவியங்கி சொனன
தாவது - நான்வளவ்விடுவேகியலல - ஆளுகெலனககுகொட
டிகொடுததககாயபாறறினமனிதர்கவிா நீககியெனவிைக
கவ்லாலெல்றிநதமனிதர்கவிாத் தெரிநது கொளள மாட்டு
வேண - ஆகையால் - நீஙகளபயபபடுமபடியானகாரியமொ
னறுமிலலை - எனெனில்நானசிறுமைபபடுகிறகாலததிலெ
லவிா யுபத்திரபபடுததினகளவர்களுககுமாததிரம் நாளொ
ருசதததாதியாகபபிழைததுவநதேனெனறது.

புத்தி.

பிறகொருவனவருத்ததைபபிரயோசனமாகவெணணுவ
தெவவளவுசொறபமாயிருககிறதோ அவ்வளவலடசியமா
யிருககினறது - எனெனிலவனறனனுடையவருததஙகள்
நீஙகிச செளககியமபெறறுககொணடிாணடததவிா பல
மாயத் திணமையைத திருபபிசசெயயப பிழைததிருககலா
மெனகிறது மிகவுஙகூடுமானதாயிருககிறது.

பதினேழாவதுக்கதை.

ஜோபபெனகிறவருமபோககிரிபபையனும.

ஒரு யோககியரான ஜோபபெனகிறவர் - ஒருநாளொ
லாததிககொணடிருககுமபோது - அவர்பெரிலொருசொ
மபெறிவாலிபப்பையலொனவன கலலைெயறிய - அநதக
கிழவரானவர்சொனனதாவது - எனனுடையசிறுபிளளா
ய் - அது நனறுயபபடடுதெனறு - அபபொழுதெ யவனு
டையபிரயாசைககாகவவனுககொரு கிணணிககாசுகொடுத
துசசொனனதாவது - எனபெரிறபரவசமாயத்தறசமய
ததிறகெனனிடததிலினிமேலிலலை - ஆனால மிததியுள
சமபாததிககததககவிடததை யுனககிப போதே காணபிககி
றேன - அதோ - அபபெரியமனிதனைபபார்ததாயா - அவ
னஐசுவரியமும வருமானமுமுடைய மனிதனெனகிறதாக
நானுனககுநிசமாயசசொலலுகிறேன - நீபோய் - என்பெரி
த்கலலெறிநதது போலவனபேரிலுமொருகலலையெ
றிநதாயாகில் னபிரயாசைககுததகுநத பிறிதுபலனைக
குத்தருவாரெனபதறகுசசநதேகபபடடவிலலையெனறு
ர் - இநதபபோககிரிபபையலொனவன அவர்புததியைககெட
கருததும பயிததியகாரனாயிருநததனால - அவன - உட

னேதன்தபபித்ததைதககணடுபிடிததான - எபபடியென
றால - அவன் தனபோககிறிததனததைமறுபடியுமபபியா
சிததவுடனெ யவனபிடிககபபட்டுத தொழுவிலே போ
டபபட்டான.

புததி.

தஙகளுககு மேனபட்டவர்களுககுக குறறஞசெயகிற
வர்களைதககுறிததடிககடி மனஸ்தாபபட்ட எதுவை
யுடைததாயிருககினறார்கள்.

பதினெட்டாவது கதை.

ஈயும் - கோவேறுகழுதையும்.

ஒருபணடியின சககிரததிலே யுட்காநது கொணடிருககி
றவொருவகஙகாரமுளள - ஈயானது - அதையிழுததுக
கொணடுபோகிற கோவேறுகழுதையை யிபபடிககுவை
து - அதுசொன்னதாவது - நீயென்ன சோமபேறியிரு
ககமாயிருககிறாய - நீயுனகால்கவிககொளுசவிக துரிசாக
கமாட்டாயா - ஆறுனமேலிருககுமுனறேவியென னு
டையகூரான கொடுககினாலே கொட்டாதபடிக்குச் சாக
கிறதைபபடுவெனறது - அநதககோவேறுகழுதை சொன
னதாவது - ஓசொறபபபூச்சியே - நீசொல்லககூடுமான
தெல்லாமெனகேள்விககுத தாழநததாயிருககிறது நான
பயபபட்டதககமனிதன யாரெனில் - பெட்டியின மேலு
டகாநது கொணடிருககிறவனெவனோ வவனறான - அவ
னபயமுறுத்தத்தககடியாளவாரிறு லெனறுரிசான நடை
யின பொருடடுச சிகழிககிறான - அபபோதுன னுடைய
அறபப்புததியினாலே ஓடிபபோயவிடுகிறாய - ஏனெனில
எனககுனபோலொதத விப்படிபபட்ட அசததான சிவடுஜ
நதுவினாலே கட்டவிழயிடபபடாமல் என னுடையநடை
யைததுரிதபபடுததுகிறகால்மு மெதுபபடுத்துகிறகால
முமெனககுததெரியுமெனறது.

புததி.

இநதககதையானது - தனககுபபரிசசியமில்லாமல்பிற
ருககுசசொல்லுகிறதற்குநதனககருகாரமில்லாமல்-பிற
ரைபபயமுறுததுகிறதற்கும் - அபேட்சிககிறவசததான
மனிதர்களுக்கு விரோதமாகவேறுபடுததபபடுகினறது.

was fool enough to take his advice, but he presently found his mistake; for he had no sooner repeated his insolence, than he was taken up and put into the stocks.

MORAL.

Those who insult their superiors, have often cause to repent it

---

FABLE XVIII.

The Fly, and the Mule.

A CONCEITED Fly, who sat upon the shaft of a carriage, thus insulted the Mule that drew it. "What "a lazy beast you are!" said she, "Wont you "move your legs a little faster? Take care, then, "that I do not pierce your skin for you with my "pointed sting."—"Thou trifling insect!" said the mule, "whatever you can say is beneath my "notice. The person I am afraid of is he who sits "upon the box, and checks my speed with the "foaming reins. Away, then, with your trifling in-"solence; for I know when to hasten, and when "to slacken my pace, without being directed by "such an impotent being as you are."

MORAL.

This fable is levelled against those frivolous mortals who affect to give directions without skill, and to threaten without power.

Fable XIX.

The Brother and the Sister.

A certain gentleman had a Daughter who was greatly deformed, and he had also a Son who was admired for his beauty. While they were playing together, as children do, they saw themselves by chance, in a looking-glass, which the good lady had left in her chair. The boy boasted that he was very handsome; but the poor little Girl fell into a violent passion, and could not bear the jokes of her Brother, taking them all (and how should she do otherwise?) as intended to affront her. Away, therefore, she ran to her papa, to be revenged upon him: and, in the height of her resentment, said it was a shame that a boy who was born to be a man, should make so free with a piece of furniture which entirely belonged to the women. The good gentleman, catching both of them up in his arms, and kissing them with all the tender fondness of a parent—" My dear children, said he, " I wish that each of you would view yourselves " in the glass every day of your lives; you, my son, " that you may never disgrace your beauty by an " unworthy action and you, my Daughter, that

பத்தொன்பதாவதுகதை.

சகோதரனும்-சகோதரியும.

ஒரே - ஒருபெரியமனிதனிருந்தும - அநதவிகாரமாயி
ருநதவொருகுமாரத்தியையுடைததாயிருநததுமலலாமல
ஒருகுமாரவனையுமுடைததாயிருநதான - அககுமாரனறன
செளநதரியததைக குறித தாசசரியபபடததககவனாயிருந
தான - அவர்கள - பிளளைகள விளையாடுகிறதுபோல - ஒன
றயககூடிககொணடுவிளையாடிககொணடிருககுமபோ
து - அவர்கள - அநதப பெணணானவள் தனனுறகாலியில
வைததிருநதஒருகணணாடியிற றஙகளைததாற்செயலாயப
பார்த்தார்கள - அநதபபையனானவன - தானமிகுநதஅழகாயி
ருககிறதாகபபுகழநதுகொணடான - ஆனாலநதபபேதை
மையுடையசிறுபெணணானவள் தனசகோதரனுடைய பரி
யாசவார்த்தைகளெலலாநதனனை - நிநதிககவெனறேபப
டடதெனறும (இலலாவிடடாறருனே யபபடியிருககி
றேமோவெனறும)நினைததுககொணடு-மூர்ககமானகோ
பமாயப பரியாசவார்ததைகளுககுச சகிககககூடாதபடி
யால - அவனபேரிலிருககிறகோபததைததீர்ததுககொள
ளுமபடியாகத தன்தகபபனிடததுககோடியவளுடைய
மூர்ககவிருததியிற்சொனனதாவது - புருஷனாகபபிறநத
வொருபையனானவன ரூபததும ஸ்திரீகளுககுச சொநதமா
யிருககினறவொரஙகவலஙகாரததை யததவினதாராளமாய
சசொல்லுகிறது வெட்கமாயிருககினறதெனறாள் - அநத
யோககியபபெரியமனிதனானவன - அவர்களிருவரையுநதன
னுடையபுயஙகளிலணைததுககொணடு - அவர்களுககு-
ஈனறோர்களுடைததாகிய அந்தந்த அனபானபடசததோ
டுமுததஙகொடுததுசசொனனதாவது - எனனுடையபிரிய
மானபிளளைகளே யுஙகளிலொவவொருததராகததினநதி
னமுஙகளுடையநடததைகளாகியகணணாடியிலுஙகளைப
பார்ததுககொளளவும-என்னுடையகுமாரனே - நீஅயோ
ககியமானநடததையிறுலேயுனசெளநதரியததை யொரு
ககாலுமீனபபடுததிககொளளாதிருககவும - எனகுமார்த்தி

ரெய்நீயுன்னுடைய விவேகீனகுறைவையசசன்மார்க்கமாகிய வினசொலவினாலேமனறததுக கொளளவுங கோருகிறே னெனறான.

புத்தி.

அழகையுணடுபணணுகினறதெததுவோவது - அழகா யிருககினறதெனகிறது நிசசயமாயொருபழமொழியா யிருககினறது - ஆனால விவேகமுடைய மனிதர்களுக்குள ளோயுக்கயிருககிறவனாககுநடததையிலிருபபதெததுவோ வது - ஒருபழமொழிதான.

இருபததாவதுகதை.

சோககிரேடடஸ-என்பவருடையதேர்ந்தபிறதியுத்தரம்.

ஆதெனியானதேசததுஞானியாகிய - சோககிரேடடஸ- எனபவர்தனமடடுககுமோர் சிறுவீடுகட்டிககொணடிரு நதார் - சாதாரணமான - மனிதர்களிலொருவன்வரிடததுககு வழககபிரகாரமவநது (அவர்கடுளபபோதுநதஙகளுடை யசொநதக்காரியததை விடடுவிடடு - அவர்வருடையகா ரியததையறியவ்பெடசிதிருககிறவர்களாகையால)அவ னசொனனதாவது - ஐயாவே - பிறார்ததிககிறேனிததவளை பெரியமனிதனுககிருககிறநீரிபபடிபபட்ட வொருசின ன பெட்டியைபபோலிருககினறதையுமதுவாசனு செய யுமவீடாககட்டிக கொணடிருககிறதெனன நியாயமா யிருககுமெனறான - அநதவிவேகியானவர் - உததாரங்கொ டுததததாவது - தோழனே நிசமாய - நானிதையாகிலுமுண மையுளளசிநேகிதாவிளககொணடு நிரபபமாட்டு வேனாகில- எனமடடுககுமபாககியவானெனறு நிவனைபபேனெனறார்.

புத்தி.

உணமையுளளசிநேகிதாள் மிகுநத பொககிஷககாரர்களா யிருககிறார்கள் - ஆனாலவாவிளமதிககிறவிதமவிவேகிகளு ககுததெரிநதிருககினறது.

"you may cover the defects of your person with "the charms of virtue."

MORAL.

"Handsome is that handsome does," is indeed an old proverb; but it is a proverb which will be in fashion among people of sense as long as the world endures.

FABLE XX.

The sensible answer of Socrates.

WHEN Socrates, the Athenian philosopher, had built himself a small house, one of the common people stepped up to him, according to custom (for they always love to know every one's business but their own), "And pray, Sir," said he, "what can "be the reason that you who are so great a man, "should build such a little box as this for your "dwelling house."—"Indeed neighbour," replied the Sage, "I shall think myself happy if I can fill "even this with real friends."

MORAL.

True friends are great treasurers, and the wise know how to prize them.

Fable XXI.

Æsop at play.

A conceited Coxcomb seeing Æsop playing at marbles among a crowd of boys, made a sudden stop, and laughed at the old gentleman for a madman. As soon as the Sage perceived it who was much fitter to ridicule others, than to become an object of ridicule himself, he placed an unstrung bow in the middle of the road, and then addressing himself to the pretended wit: "Hark'ee," said he, "my Friend, can you unriddle the meaning of "what I have done?" The people were surprised at the oddity of the affair, and flocked hastily about them; and the vain critic, after torturing his brain to no purpose a long time, was forced to yield, and honestly confess, that he could not resolve the question. "Well, then," said the Sage, with a modest air of triumph, "I must resolve it for you. "If you keep the bow always bent, you will soon "break it, or destroy its force; but if you loosen "the string at proper intervals, it will be fit for "use as often as you want it."

Moral.

This fable shews that children may innocently amuse themselves with play when their studies are ended.

இருபத்தோராவதுகதை.

விளையாடிககொணடிருககிறவீசொப்பெனகிறவர்.

ஒருபடடாயககாரபபோககிரியானவன - ஈசொபபெனகிறவர்-பையலகள்குமபலகளோடுவிளையாடிககொணடிருக்கிறதைபபார்த்து - இடிலெனநினறு - இநதபபெரியமனிதவனெயார்பபித இயககாரணசசபபாவிதது நகைததான உடனேதான்பரியாசததுககாளாகாமல - பிறரைபபரியாசமபணணே மிகவுநதகுநதவராகிய ஞானியானவரிதையறிநது அவர்நடுபபாதையில - ஒருநாணிறககின விலலிலவைதது அபபோ இநதபபவநத விவேகசாலிககுத தானே மனுவுபணணிககொணடு சொனனதாவது - எனனுடைய சிநேகிதாகேளு - நானசெயதகாரியததினகருததைவிடுவிககமாடடுவாயாவெனறார்-மனிதரிநத அதிசயமாகியகாரியததுககு ஆசசரியபபடடு - அவர்கள இகசிககிறத இலேசுமபலாயககூடிககொணடிருநதார்கள - இநதவீண்தர்க்கவாதியானவனறனபுததியைககாரியமிலலாமலஇகநோம விருததபபடுததினபினபு - அநதககேள்வியைததானதீர்மானிககககூடடிலலையெனறுவணஙகவுமரியாதையாயுளளததைசசொலலவுமுடனபடடான - அந்த விவேகியானவர் சமபூததாவிததைசசார்நத பார்வையோடுசொனன தாவது - அனபபபொழுது நானுனககதையறிவிககவேணடும - நீயிவவிலலையபபோது மவவிததுககததாயாகில நீயதைசசேகிாத இவொடிததுபபோடுவாய - அலலததனுடையபிகுவைககெடுததுபபோடுவாய-அனறலநதநாணைததகுமான சமயம வாயததபோது அவிழதது வைப்பாயாகில் அது உனககுவேணடியபோதெலலாம அர்ப்பியாசததுககேறத தகுதியையுடையதாயிருககுமெனறார்.

புததி.

இககதையானது - பிளளைகளானவர்கள - அவர்களுடையபாடஙகள - முடிநதவுடனே விளையாடடிடததிலே தாஙகளேகுறறமிலலாமலுலலாசமபணணிககொளளலாமெனறுதிடடாநதஙகொடுககினறது.

இருபத்திரண்டாவதுகதை.

ஆநதையும்-வெட்டுக்கிளியும.

இராக்காலத்திலே தனக்கிரை தேடவேணடிப் பறக்கவு மபகற்காலத்திலொருமரத்தினபொநதிலே தானித்திரை செய்யவும-அர்ப்பியாசித்துக்கொணடிருநத தெளிவாங்கிய வாநதையை - யோசறிவில்லாத வெட்டுக்கிளியானது பரியாசமபண்ணுகிறதறகிச்சையாயிற்று-அப்போதிந்தப்பேந்தப்பூச்சியைக்கத்தாமலிருக்கவேணடிக்கொணடது-ஆனாலெல்லாவற்றையுமவியர்த்தமாக்குகிறதற்கு அதுமுன்னைப்பார்க்கிலுமதிகப்பெரியகூச்சலிட்டது-இநதயோக்கியமானபடசியானது - இரணடாந்தரமுமதைக்கூவாமலிருக்கவதைவேணடிக்கொணடது-ஆனாலநதப்படாயக்காரபுத்திகெட்டது-அதிகவொர்ப்பாயக்கத்திக்கொணடேயிருந்து-கடைசியிலப்பொழுது - அநதஆநதையானது-தனக்கொத்தாசையில்லையென்றுந்தான்சொல்லுவதெல்லாமொருகாரியமாயெண்ணப்படாமறபோயிற்றென்றும பார்த்துத் துடர்ந்து வருகிறவுபாயத்திலேசத்துங்குறபடசியினிடத்திலேகுரோதந்தீர்த்துக்கொணடது - அநத ஆநதைசொன்னதாவது-சநதுஷ்டியுணடாக்கத்தக்கவன பாட்டினுடைய வோசையானது - எனக்கதிக நேர்நித்திரை கொள்ளக் கூடாதபடிக்கு என செவிட்டுக் காதுகவாயிவ்வளவு இங்கிதப்படுத்திற்று ஆகையாலொருசநாவிக்குமுனெனக்கு ஞானதேவதையினுடைய ஹோமாகவனுப்பப்பட்ட அமிர்தகடத்தைத்திறக்கிறதற்குனானிப்போதேதத்தளித்திருக்கிறேன-நீயென்னுடையதோழமைக்குமிஞ்சினதல்லாவிட்டால் நாம்தானேகூடிக்கொணடனுபவிக்கத்தக்கதாகவொருதர்மெனவிணக்காணாத தயவுசெய்யவேணடிக்கொள்ளக்கடவேயென்ன - தாகத்தினாலே மிகவு நாவுலர்ந்திருநதவெட்டுக்கிளியானது-அநத ஆநதைபுகழ்கின்றசப்தத்தைக்கேள்விப்பட்டவுடனே - தன்னாற்கூடுமானமட்டுக்குந்துருசாய - அநத ஆநதையிருக்கிற மர்த்தைநோக்கியோடிற்று ஆனதால் அநத ஆநதையானது தானவாசம

Fable XXII.

The Owl and the Grasshopper.

A foolish Grasshopper, once took the liberty to ridicule a sober Owl, who used to fly in search of her food by night, and take her repose in the day-time in the hollow of a tree. The silly insect was desired to be silent, but all to no purpose, for she made a greater noise than before. The poor bird intreated her a second time to be quiet, but the vain fool only chirped the louder: at last, when the Owl saw that there was no help for her, and that all she could say was regarded as nothing, she revenged herself on the prattler by the following artifice: "As the melody," said she, "of your ravishing strains hath so much enchanted my drowsy ears, that it is not possible for me to sleep any longer, I am now resolved to open a bottle of nectar which was lately sent to me a present by the Goddess of Wisdom: if you are not above my company, let me intreat you to honour me with a visit, that we may enjoy ourselves together." The Grasshopper, who was almost parched with thirst, no sooner heard her voice commended, then away she skipped towards the tree as nimbly as she could; but the Owl going out of

her hollow nest, seized the noisy insect in a moment, and put her to death; and thus was she forced to yield that complaisance after she was dead, which she was too vain to submit to when alive.

Moral.

This fable signifies that people should endeavour to make their neighbours comfortable, instead of doing things to tease and disturb them.

Fable XXIII.

The Weasel and the Mice.

A weasel, who was so much worn out with age, that she was not nimble enough to pursue the Mice as usual, rolled herself over and over in a heap of bran, and then dropt down carelessly in a dark corner. A thoughtless Mouse, supposing her to be what she seemed, leapt upon her with an eager spring, and was torn to pieces in an instant. A second met with the same fate; and after him a third; but at last, after several others had been thus destroyed, out popped an old Mouse, who, by her caution, had escaped many a snare and many a trap, and perceiving at a distance what kind of a feast her crafty enemy had prepared for her—"Ha, ha!" said she, "and there you may lie for me, till the bran upon "your back grows musty."

பணணும பொநதைவிடடு வெளியேபோயொரு நிமிஷ
நேரததிலேககததிகெகொணடிருநத பூசஸியைபபிடிததுக
கொணறது - ஆனால அது - தானுயிரோடிருககிறகால
மடடுககுஞ் சமமதிககிறதறகுசசறறு மிடஙகொடாமலி
ருநதவணககததுககிறநதுபோனபினபு - இஙஙுமபடி
யா இநதவிதத்திலேயுடனபடடது.

புததி.

இநதக்கதையானது - மனிதர்தஙகளுடைய அணடைவீ
டடுககாரர்களுககுதஙாநதனைகொடுககிறதாயுமவருத்தத்
தையுணடுபணணுகிறதாயுமிருககிறனோரியஙகளைசசெயகி
றதறகுபபதிலாக அவர்களை யாதரிககுமபடி யாசப் பி
ரயாசைபபடடவேணடுமெனறறிவிககினறது.

இருபத்துமூன்றவதுகதை.

ஈரிப்பிளளையும் - சுண்டெலிகளும்.

தானவயதுசெனறதினால் சுண்டெலிகளை வழககபப
டி - பின்துடர்நதுபிடிககததனககுபபோதுமானதீவரமி
லலாமல - அததளைமிகுதியுந தளர்நதுபோனவொருயீரி
பபிளளை - ஒருதவடடமபார்ததில - எஙகுநதானேபுரணடு
கொணடிருநது - அபபோது - ஜரிருணடமூலையிலே
யசாககிரதையினாலவீழநதுகிடநதது - ஒறிவிலலாதசுண
டெலியானது - அதை - தனனினமாகநினைததுபபலமாயெ
கிறியதனமேற்குதிததது - ஒருநிமிஷநேரததிலேதுணடுது
ணடாகக்கடிககபபடடது - இரணடாவதொனறு - அநத
பபிராபத்திககேநேரிடடது - அதறகுபபின மூனறாவ
தொனறுஅபபடியேயாயிறறு - ஆனறகடைசியிலிபப
டிக கநேகமான மறறவைகளுமழிநதுபோனபிறகு தன
னைசசரிககையினாலே யநேகவலைகளுககுமநேகபோனகளு
ககுநதபபிததுககொணடிருநதவொருகிழவெலியானது -
வெளியிலவநது தனனுடையகடடியாகிய சததுருவான
து - அதறகெனனெனனவிதபசவணததைசசமபாதிதது
கொணடதெனகிறதாயகொஞசதூரததிலேயிருநதுபா
ரததுசசொனனதாவது - ஆ ஆ - உனமுதுகினமேலிருககி
றதவடானதுகெடடுபபோகிறவனாககுநீ விடததிலெல
லைககாகவிருக்கக்கடவதனறது.

புததி.

ஒருதநதிரவாதியானவன - மூடவிசசுளுவாயமோசஞ செயயககூடின போதைககுமவன தனகபடடுததனததை லோகததையறிநதவர்களிடததில ஒருதர்ம காணபிககத துணிகினற போதவனுடைய பிரயாசைககு வழககமாயப பரியாசமபணணபபடுகினறன.

இருபத்துநான்காவது கதை.

மாலிமைசாஸ்திரியும் - கப்பலாட்களும்.

கடலிலொருகபபலானது - ஒருபலமானபுசலடிககுமுனனமே - சிலநேரமோடிககொணடிருநதபின - நிமிஷததுககுநிமிஷம - அலைகளினுடையகொநதளிபபால்முழுகிப போகுமபடியிருகக - நடுநடுககமுளளயாததிரைககாரர் தஙகளினியாயப பிராப்திககு மிகுநத கலைஞரோடுமபெருமூசசோடுந துககபபடடிருநது மர்ணததுககேயனறி மறறொனறுககுமெதிர்பார்ததிராத போது - அபபிசல சீககிரததிறறணிநது போயநடுசசமுததிரததினடுககமானது புனனகையால்மூடபபடடிருநதது - கபபல்வேலைககாரர் தஙகளகாரியததைசசார்நதவிநதசசநதோஷமானமாறறுககு அதியநதசநதோஷததோடானநதமாயிருநதார் - அனுபோகததால் விவேகவிருததியாககபபடடவராயுஞ சிறுமைபபடடவராயுமிருககிறமாலிமையானவர் - அவர்களுடையமிதமிலலாதவானநதததை - இபபடிககணடிததுச சொனனதாவது - எனனலலவாளிபர்களே - நாமெசசரிககையோடுசநதோஷபபடடு - அவநமபிககையிலலாமலுமுறையிடடுககொளளவேணடும - எனனெனறால்மனிதனுடையகுணமானது சநதோஷததினாலுந துககததினாலும மாறிமாறி விலயறறிருககிறது போல - அநேகமெனகிறதைசசார்நத முகமலர்சசிகளுமுகவாடடஙகளுநிலையறறிருககினறன.

புததி.

இநதக்கதையானது வருததமானசெயகையிலுமேபலவினபபடுகிறதொருசிநேகிதனுடைய இதயதுககநிவர்ததிபபினுமபடியாய விசோபபெனகிறவாலேறபடுததபபடடதெனறுசொலலபபடுகினறது.

MORAL.

Though an artful person may easily impose on the unwary, yet when once he ventures to try his craft upon those who have seen the world, he is commonly laughed at for his pains.

FABLE XXIV.

The Pilot and the Sailors.

AFTER a ship at sea had been driving some time before a furious storm, exposed every moment to the mercy of the waves, while the trembling passengers were bewailing their hard fate with many tears and sighs, and expected nothing but death, the weather suddenly cleared up, and the face of the ocean was covered with a smile. As the mariners were exulting with all the extravagance of joy at this happy change of their affairs, the weary Pilot, who was grown wise by experience, thus reproved their hasty mirth. "My good lads," said he, "we "ought to rejoice with caution, and complain "without despair, for the life of man is chequered "alternately with joy and grief, and the smiles and "frowns of fortune are alike inconstant."

MORAL.

This fable it is said, was made by Æsop to revive the heart of a friend who was languishing under the hand of adversity.

Fable XXV.

The Man and the Viper.

A thoughtless Country-man once took up a Viper from the ground, whose whole body had been so congealed by a hard frost, that it resembled a large icicle: but cherishing the frozen reptile in his bosom till it was restored by his friendly warmth to its former vigour and malice, it stung its benefactor to death.

Moral.

This fable is designed to caution good people not to take persons of a bad disposition for their friends, as they often prove ungrateful.

Fable XXVI.

The Ant and the Fly.

An Ant and a Fly had a fierce dispute which of the two was the best. The Fly thus began the wrangle: "Can you, poor reptile, have the vanity "to compare yourself with me? The Monarch "himself does not disdain to bear me upon his "head, as often as I think proper. In short, though "I have never worked in my life, I have the best "of every thing at command. Can you say as much, "poor ignorant rustic?"—"I must own, indeed, " replied the Ant, that I cannot boast of the honours

இருபத்தைந்தாவதுகதை.

மனிதனும்-விரியன்பாம்பும்.

ஒருபுததியிலலாதநாட்டுபபுறததானொருவன-ஒருகாலததிலேபூமியிலிருநதொருவிரியனபாமபையெடுததுமேலேபோட்டுககொணடான - அதனுடையசரீரமெலலாமொருகனததபனிககட்டியினாலேமறைககபபட்டிருநதபடியால-ஒருபெரியபனிககட்டிகொட்டியாகததோறறபபட்டிருநதது-அநதபனிககட்டியினடைபபட்டவிரியனானது அவனசரீரசூட்டினாலே -தனனுடையபூர்வபலததையுஙகொடுமையையுநதிருமபபபெறறுககொளளுகிறவளவுககுமதை யவனமார்பிலேவைககவநததனனுடையவுபகாரியைமரணததுககேதுவாகக் கடிததது.

புததி.

இநதககதையானது -நலலமனிதர்களுககுதுற்குணமுடையமனிதர்களெபபோது - நனறியிலலாதவர்களாககாணுகிறபடியால - அவர்களைசசிநேகிதர்களாகவஙகீகரியாமலசாககிருதைபபடுகிறததறகேறபடுததபபடுகினறது.

இருபத்தாறாவதுகதை.

எறும்பும்-ஈயும்.

ஒரெறுமபுககு மீயககுமிநதவிதணடிவெதது - மேனபாடானதெனறொருமூர்ககமானசசசர்வுணடாயிறறு-ஈயானதிபபடிககுவாதாடுகிறததறகுததொடஙகிறறு-அறபமானஆர்வனசாதியே - நீதானேயெனககுசசரியாயுவமிததுபபாாககுமபடியானவீணதோறறமுனககுணடாயிருகககூடுமா - சககிராவர்ததிதானே - நான - யோககியமாகவிளைததபோதெலலா மெனனைத தனசிரசினமேற சுமககிறதைசசினனததனமெனறெணணுகிறதிலலவில-சுகவசததிலேகெளு-நானெனனுயிசுவணாயிலொருககாலுமலேவலைசெய்யாமலிருநதபோதைககு மெனககெலலாவறறிலுமகாநலலஅதிகாரமுணடாயிருககினறதெனறது - எறுமபு-உததாவகொடுததாவது- புததியிலலாதநிறபாககியமான

முடடாளே - நீயிவவளவுதானுஞசொல்லமாடடுவாய - நீபே
சுகிறமேனபாடடுகளுககு - நாளிசமாயமகிமைபபடுததமா
டடேனென றுணமையாயசசொலலுகினறேன - ஆனல-
நானெனககுமழைகாலததுககுற ஜீதுசனமாறகமாயச்சே
ர்ததுககொணடிருநதபொழுது - நீசுவருககடியிலே - ம
லததிலேயுழைததுககொணடிடகக நானெததவினைப[illegible]
கநதாமபார்ததேனமேலு நீசொனனபடியே [illegible]ருகால
ததிலுமயாதொருவேலைசெயயவிலலையெனகிறது - நிசந
தான - ஆனாலுனககிலலாதவேலையிலுனவிததாலேகாப
பாறறிககொளளுகிறததறசொனறுமிலலை இபபடிககுநீ
யெதனபொருடடு வீணபுகடசிபணணுகிறாயோ அதுஉ
னவிலேயமகாவெடகபபடுததுகினறது - வசநதகாலததி
லே சார்வதாய நானுனனுடைய வகஙகாரததினுலவடட
பபடுகிறேன - ஆனாலுனககு மழைகாலததிலேனககுச
சொலலவொருவார்ததையுஙகிடையாது - மேலுமவருத
துகினற பனியானதுஉனனவயவஙகளைமுறைததுககொ
ளளுமபடிசெயது - படடினியாயககிடககசசெயத
போது நானதானிய நிறைநத வெனனுடைய கெபிகளுக
குசசெளககியததோடுவநது - எனபிரயாசையினறசமபா
திததபலனையடைகிறேன - இபபடிககுநிசவார்ததையினு
லேயுனனுடையவீண்படாயைப போதுமானமடடுககும
டககினெனெனகிறதாகநினைககிறேனெனறது.

புததி.

இநதககதையானது - மெயயானயோககியதையிலேநிச
மான கீர்த்தியைசசமபாதிததுககொணடவர்களினறு
வீணபுகழ்சசிகளைககொணடுதஙகளைததானே பூசிதபபடுத
திககொளளுகிறவர்களைபபிரிததுததெரிநதுகொளளும
படிககுநமககொததாசைபணணலாம.

இருபத்தேழாவதுகதை.

யாத்திரைக்காரர்களும் - இருடனும்.

ஒருவீன்பேசசுககாரபயஙகாரியுமெயபோதுந தன
னைககாபபா[illegible]றிககொளளுகிறததறகு - ஆயிததபபட

" you talk of, but while I have been collecting my " honest store for the winter, how often have I beheld you at the bottom of a wall regaling yourself in the dirt? It is likewise true that you never " do any work: but then, in time of need, you " have nothing to help yourself; thus making your " boast of what is your greatest shame. In the summer I am continually plagued with your insolence; but you have not a word to say to me in " the winter; and when the pinching frost has " stiffened your limbs, and reduced you to the necessity of starving, then I retire in safety to my " plentiful cell, and reap the fruit of my industry. " Thus I think I have sufficiently humbled your " vanity by the voice of truth."

MORAL.

This fable may assist us to distinguish those who adorn themselves with false praises from those who by real merit, have acquired a solid applause.

FABLE XXVII.

The Travellers and the Thief.

As two men were travelling in company, the one

a prating coward, and the other a gentleman, who was always prepared to defend himself, out rushed a desperate ruffian, and demanded their money or their lives. The man of spirit made a vigorous defence, and repelling force by force, ran his foe through the body unawares, and thus saved his life by his courage. When the Thief lay dead upon the ground, the fugitive poltroon, throwing off his coat, and drawing his sword—"Leave the rascal to me," said he, "and I'll let him know what it is to assault "a gentleman,"—"I wish," said the other (who "had fought with so much gallantry) that you had "assisted me in the moment of danger, even with "those vaunting words; for as I might then have "thought them real, I should have stood my "ground with a stronger assurance of victory. But "now you may put up your sword and your tongue, "which are equally useless; for though you may "impose upon those who are not acquainted with "you, I who have experienced with what strength "you can fly, am too well convinced there is no reliance to be placed upon your bravery."

MORAL.

This fable is recommended to those who are invincible when the coast is clear, but arrant cowards as soon as danger stares them in the face.

மற்றொரு பெரியமனிதனுமிந்தவிரண்டுமனிதருங்கூடி-
யாத்திரைசெய்துகொண்டிருக்கையில் - ஒருமூர்க்கமான
முரட்டுத்தனவன் - சாசமொடு வந்து - அவர்களுடைய - ப
ணத்தையாவத்வர்களுடையபிராணனையாவது கேட்டான் -
தயிரியத்தனத்தையுடையமனிதனானவன் பலமான வெதிர்த்தவிழ்
சண்டைசெய்து பலத்துக்குப்பல்மாகத்தாதியவனுடையசத்
திராதியைச்சீர்முருவ அசப்பிலெருத்திப்போட்டாளிப
படிக்கவனுடையபிராணத்தைத்தயிரியத்திலே-காப்பா
ற்றிக்கொண்டான் - அந்தத்திருடனானவன் பூமியின்மேல்
செத்துக்கிடக்கும்போது - இதேவோடிப்போகிறபயங்
காரித்தனச்சண்டையையறிந்து தன்தேதியையுருவிச்சொ
ன்னதாவது - அந்தத்திருடவண்டியனிடத்தில்விடுகொனவ
னுக்கொருபெரியமனிதன்மேல்விழுந்துசண்டைபண்ணுகி
றவித்தனத்தைத்தெரிவிப்பேனென்றான் - (இவ்வசனவீரியத்
தோடுசண்டைபண்ணின) மற்றவன் சொன்னதாவது - இ
ட்டபூறுவந்தத்தஞ்சத்திநிந்தவீரப்புகழ்ச்சியானவார்த்தை
கவியாகிலும் நீயெனக்குக்கொத்தாசை செய்திருப்பாயென்று
நானினைத்தேன் - என்னைக்கப்பொழுது நானவற்றைநிச்ச
மாகவினைத்துக்கொண்டுசெய்யக்கொள்ளத்தக்கவதிகபல்மா
னநம்பிக்கையோடென்னுடைய நியாயத்தை ஸ்தாபித்துக்
கொள்ளவேண்டியதிருக்கும் - அதுவிப்பொழுது பிரா
யோசனமில்லாமையினாலொன்றுக்கொன்று சமானமான
வன் பட்டாகத்தியையுமுன் பேச்சையுநிறுத்திப்போடு -
என்னன்று இனவனியறியாதவர்களிடத்திலே நீயப்படியே
சிறுது நீயாக்கத்தக்க பலத்தையறிந்திருக்கிற நானுன்னு
டையசெளரியத்தின்மேல்வைக்கவேண்டியநம்பிக்கையில்
லையென்றுயிக்குதென்றுகத்தெரிந்துகொண்டேனென்றான்.

புத்தி.

இந்தக்கதையானது - தங்களுக்குநேரிக்கட்டான செதி
ரிட்டவுடனே - எவ்வளவுஞ்செளரியமில்லாதவர்களுக்கே
யனறியும் ஆபத்துநீங்கினபோத்செயிக்கப்படாமையை
யுடையவர்களாகவிருக்கிறவர்களுக்குஞ் சொல்லப்படுது.

இருபத்தெட்டாவது கதை.

அகசியக்காரனும் - நாட்டுப்புறத்தானும்.

ரோமானதேசத்துப் பெரியமனிதரில - பிறசைகளை வேடிக்கையினால் விருப்பப்படுத்தத் தனித்தொருவன் காண்பிக்க யாதொரு நூதனமான வஸ்துவையுடைத்தாயிருக்கிறவர்களுக்கொரு நல்ல வெகுமானங் கொடுக்கிறதாக அறிக்கையிட்டான் - கீற்றியிவியையுடைய வநேகம் வித்தைக்காரர்க ளந்தப் பிரயோசனத்தையடைய வந்தார்கள் - மற்றயர்களுக்குள்ளே தன் விவேகத்தினால் புகட்சியுடையனாய - நன்றாய்த் தேர்ந்தவொரு - அகசியக்காரனும் வந்தான் - அவன் வாசகப்பா மேடையிலிதுவரைக்கும் ஒருக்காலுங் காண்பிக்கப்படாத வோர் விதவிசயந்தன்னிடத்திலேயிருக்குதென்றான் - இந்தச் சமாசாரஞ் சுற்றிலும் வெளியானவுடனே பட்டணமுழுதுமதனுடைய வெதார்த்தத்தையறிய விச்சித்திருந்தார்கள் - முன்னாலே சுத்த வெறுமையாயிருந்த ஆசனங்களானவை வேடிக்கை பார்க்க வந்தவர்களிருக்கப் போதாமையானதாயிருந்தது - ஆனாலவனுக்கொத்தாசைபண்ணுகிறத்துக்கோராயுதமாவது ஓரொத்தாசைக்காரனாவது இல்லாமற்றனித்து அம்மேடையின் மேல் வந்த போது அறியவேணுமென்கிற அபேக்ஷையானது எல்லாரையுமவனமாயிருக்கப் பண்ணிற்று: இதைக்குறித்தவன் றன் றலையைத் தன் சட்டையிலே தாழ்த்திக் கொண்டெல்லாருமவனிடத்திலே யவன் சட்டைக்குள்ளாகவொரு மெய்யான பன்றிக்குட்டியிருக்கிறதாக உசுவாபிக்கத்தக்க வித்தமாய்த் தேர்ந்ததொரு பன்றிக்குட்டியினுச்சவியசப்தத்திலே பாவகம்பண்ணினான் ஆகையாலவனைச் சோதிக்கத்தக்கதாகவுத்தரவுபண்ணினார்கள் - ஆனால் பன்றியைக் காணாததினாலவர்களவனுடைய தந்திரத்திறகுப் பிரசித்தமாய்ப் புகழ்ந்து - வேடிக்கை பார்க்க வந்தவர்களெல்லாருங் கட்டியங்கூறிப் பிரசித்தப்படுத்தினார்கள் - ஒரு நாட்டுப்புறத்துக் கிராமத்தானந்த வேடிக்கையில் தற்சமயத்திலிருக்க நேரிட்டுக் கூப்பிட்டுச் சொன்னதாவது - அப்படியிருக்கா திவனதைப் பிரயோசனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போகா தென்றுதானருளே மற்றுநாளந்தக் காரியத்தையே யின்னநல்

Fable XXVIII.

The Jester and the Country-man.

One of the Roman nobility, who was going to flatter the people with a shew, advertised a handsome reward to those who had any thing new to exhibit.—Many artists of renown appeared to dispute the prize; and among others a well-known jester, who was remarkable for his wit. He had a kind of diversion he said which had never yet been exhibited in the Theatre. As soon as the report had been circulated, the whole city were eager to see the truth of it, and the seats, which before had been almost empty, were not sufficient to receive the spectators: but when he appeared alone upon the stage, without any apparatus, or a single confederate to assist him, curiosity produced a general silence. Thrusting his head therefore into his bosom, he suddenly imitated the squeaking of a pig with so much art, that every one insisted that he had a real pig under his cloak, and accordingly ordered him to be searched, but no pig appearing they loudly commended his ingenuity, and the whole theatre rang with their acclamations. An honest country-man happening to be present at the shew, cried out,—"But he shan't have the prize for all that," and promised that he himself would do the same thing more completely the very next day.—The crowd,

therefore, as might be well expected, was greater than before; but as they were all prejudiced in favour of the jester, they came not so much to see the performance, as to ridicule the author of it. Both the rivals appear; and the jester had the honour of the first squeak, which was received with a loud thunder of applause. The country-man pretended to conceal a pig under his clothes, which he really did, though no one suspected it, because they had discovered no imposition in the former instance; but he twitched the creature's ear, and by the violence of the pain, extorted the voice of nature. The spectators cried out that the jester was much the better mimic, and ordered the poor country-man to be kicked out of doors: on which producing the pig out of his bosom, and convicting them of a palpable mistake by an undeniable proof—"Ha!" said he, "my good masters you are now satisfied, I "hope, that you have not such critical ears as you "thought you had."

MORAL.

A person who submits to the force of prejudice, will fall into the grossest and most ridiculous mistakes.

றுயச்செயவேனனறு வார்ததைபபாடு பண்ணினுன - ஆகை
யால்நத்குமபலசநதோஷமாகக காததிருககவேணடியதா
கையாலமுனனிருநததைவிட வதிசமாகவிருநதது - ஆனால்
வாகளெல்லாமநதவகசியககாரன பரவசத்தில் றசோதிககாமல
நமபிககைவைததிருநத அதைசசெயகிறவனைப பரியாசமப
ணணுமபடியாக அநதவேலையைபபார்ககவநதவர்ளிருந்தியு
மவர[illegible] - இரணடுபோட்டிககாரர்களுமவநதார்களமு
தலிலேயநதவகசியககாரன - மூததபனறிககூசசலினமகிமை
யையுடைததாயிருநதான - அககூசசலானது - கொணடோட
ததகக ஒருவாததசப்ததமாகிய - இடியெனதெரிநதுகொ
ளளபபடடது - அநதநாடடுபபுறததானறனசடடைக்கு
ளளொருபனறியைமறைததிருந்ததையொருவருமறியா
மலிருநதபோதைககும - அவர்களமுனனிலையாநதாதி
லிருநதபிததலாடடததைககணடுபிடியாதபடியாலதைத
தானமெயயாகசசெயததாகபபாவகமபணணினுன - ஆனால -
அவனநதசேவசெஙநதுவினுடையகாதைததிருகி - யநதநோ
யின்வருததத்தினாலே யநதசசுபாவக கூசசலாவியுணடுபண
ணினுன - வேடிககைபபார்ககிறவர்களநத அகசியககாரன்
மெததநல்லவிதமைதககூசசலிடுவிருககிறுனெனறுகூபபிடடு
சசொலலியநதவெளியநாடடுபபுறததானையுதைதது - வெ
ளியிலேதளளுமபடிககுததாவுபணணினுர்கள - அதறகுமே
லநதபபனறிககுடடியைத தனசடடைககுளளிருநதெ
டுததுககொடுதது - இல்லையெனறுசொல்லககூடாதநி
ஜாநதிாத தினுலே யவர்களுககு விசிதமான தபபிததமை
தெரியபபடுததிசசொனனதாவது - ஆஅ - எனனவல்ல
சமானமார்களே நீஙகளிபபோது இரிப்பதியடைநதீர்கள
உஙகளுககுணடாயிருககிறதெனறு நீஙகளினைததிருககி
றபடியேயப்படிபபட்டநேதியான காதுஙகளுககு
ணடாயிருககவில்லையெனறுநானினைககிறேனெனறுன.

புததி.

கெடுதலையைசசார்நதசதனைக்குளளாகிறவொருவனமி
கவுமவெட்கபபடுததுமபடியாயும பரியாசமபணணுமப
டியாயுமிருககிறதபபிதஙகளுககுட்படுவான.

இருபத்தொன்பதாவதுகதை.

குழறலையுடையபெருங்காற்றும் - கருவாலிமரமும்.

மேகமண்டலமட்டும்பூமியைச்சூழ்ந்திருக்குங்காற்று
க்குப்பலத்தைக்கொடுத்தபூமியைத்தனக்குள்ளாக்கடுங்
கப்பனனுமபயங்கரமானமுழக்கத்தையுடையபேரொலி
யபெருங்காற்றானதுபயப்படும்படியானசுழல்காற்றோ
டுவிசாலமானவனத்திலடித்துக்கொண்டிருக்கும்போ
து - ஒருபருத்தகருவாலிமரமானது - அதனுடையமூர்க்க
த்திறகுப்பலியாயிறறு - பிரமிக்கத்தக்கமேதானத்திலபரி
விக்கிடக்கின்றபதியுண்டகப்புகளுநாறுங்குடைகிவேர
களுமுடையமரமானது அதறகுப்பிறகுண்டாயெகரு
வாலிமரங்களுக்குவிளொருமுறிந்தகழிபோலேறதுமபோ
து அதுசொன்னதாவது - ஆஆ - குரூரமானகெட்டவனே
மூர்க்கமாயுமஇரக்கமிலலாமலுமிருக்கிறவனனுடையமெ
ருப்பானது - எனவினயுமெனனுடையவெலலாவுயர்நத
மேனபாடுகளுக்குமபுறமபாக்கியிப்படிக்கெடுத்ததுமபோ
ட்டும - நாறுவருஷத்திய வளர்ச்சியை யொருநிமிஷநே
ரத்திலெலதீயததுமபோட்டுமநானுனக்கெனனபொலலா
ஙகைச்செயதேன - அவலதுவனத்திலேயிருக்கிறஅனா
வாசிபக்ஷிகளுக்கு - இராத்தங்குமிடமாயுஞ்சேசமானமிரு
கங்களுக்குநித்தியகாலக்ஷேபமாயுமிருந்தவிந்தவிருக்ஷ
வக்கவிராயித்தவிசேடுத்தியிலெனனைத்துக்காகஅழித்தபபோ
ட்டாயெனன - வெருக்கவடித்தபிசல்சொன்னதாவது - பட்டா
யக்காரபேதையேவாயைமூடுநீயிப்போது பிராதுசெய்து
கொள்ளுகிறபிராபதிக்குனனுடையபிரயோசனமிலலாத
வகங்காரமானது நெடுநாளாயிசைநதிருந்ததென்று தெரிந
துகொள் - மேலுமெனனுடையசுருக்கானநெருப்புகள்மா
வெரவவளவுபயங்கரமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்களோஅவவ
ளவுசகுமரியாதையுள்ளதுகளாயிருக்கிறதுக்கெனன தூவ்வின
பபாயஎனனாலஅனுகுளபபோதைக்கபபோது வியா
தியைக்கொடுக்கினறகாறறைநீக்குகிறதறகுமதையிவவ

Fable XXIX.

The Thunder-storm and the Oak.

As a Thunder-storm, whose dreadful peals convulsed the atmosphere, and made the earth tremble beneath it, was moving with an awful solemnity over a spacious forest, a lofty Oak became a victim to its fury. While the tree, whose rifled branches and shattered limbs o'erspread the frightened plain, stood like a wreck among her sister oaks—"Ah cruel "tyrant," said he, "what injury have I done thee "that thy vengeful and unpitying fires should "thus deprive me of all my towering glories, and "blast the growth of a hundred years in a single "moment? or, wherefore hast thou so suddenly "consumed those generous branches which were "the nightly refuge of half the birds in the forest, "and the daily sustenance of numerous herds?" "peace," said the blackening Storm, "and know, "vain wretch, that thy barren pride hath long "deserved the fate thou now complainest of; know "likewise, that my rapid fires are salutary as they "are dreadful; for were they not from time to

" time to purge the sickening air, and clear it from
" those noxious vapours and exhalations which
" so frequently infest it, the whole earth would soon
" become a scene of misery and putrefaction!"

MORAL.

The meaning of this fable is, that there are many occurrences in life, which wear the appearance of evil or calamity, and yet in the event, are remarkable displays of the Divine goodness and beneficence.